

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/2092
ze dne 28. listopadu 2019
o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Indonésie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 15 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

1.1. Zahájení řízení

- (1) Dne 6. prosince 2018 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) na základě článku 10 základního nařízení antisubvenční šetření týkající se dovozu bionafty pocházející z Indonésie do Evropské unie (dále jen „Unie“).
- (2) Komise zveřejnila oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾ (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).
- (3) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který dne 22. října 2018 podala organizace European Biodiesel Board (dále jen „žadatel“ nebo „EBB“) jménem výrobců zastupujících 32 % celkové výroby v Unii.

1.2. Prozatímní opatření

- (4) Dne 14. srpna 2019 uložila Komise svým prováděcím nařízením (EU) 2019/1 344 ⁽³⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) na dovoz bionafty pocházející z Indonésie do Unie prozatímní vyrovnávací clo.
- (5) Jak je uvedeno v 13. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. října 2017 do 30. září 2018 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“) a zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.3. Následný postup

- (6) Po poskytnutí informací o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), se EBB, indonéska vláda a všichni čtyři indonésští vyvážející výrobci písemně vyjádřili k prozatímním zjištěním.
- (7) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Uskutečnila se slyšení s EBB, indonéskou vládou a všemi čtyřmi indonéskými vyvážejícími výrobci.
- (8) Komise uvážila připomínky předložené zúčastněnými stranami a zabývala se jimi, jak je podrobně uvedeno v tomto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 439, 6.12.2018, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 212, 13.8.2019, s. 1.

- (9) Komise všechny zúčastněné strany informovala o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno uložit konečné vyrovnávací clo na dovoz bionafty pocházející z Indonésie do Unie (dále jen „poskytnutí konečných informací“).
- (10) Po poskytnutí konečných informací předložily EBB, indonéska vláda a tři ze čtyř indonéských vyvážejících výrobců písemně svá stanoviska ke konečným zjištěním. Komise uvedla, že podání indonéska vlády a dvou vyvážejících výrobců byla v podstatě stejná, a v tomto nařízení budou dotyčné připomínky k poskytnutí konečných informací shrnuty jako připomínky indonéska vlády.
- (11) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Po poskytnutí konečných informací se uskutečnila slyšení s EBB, indonéskou vládou a dvěma ze čtyř indonéských vyvážejících výrobců.
- (12) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací indonéska vláda a dva vyvážející výrobci uvedli, že nebylo respektováno jejich právo na obhajobu, zejména co se týká výpočtů cenového podbízení a sdělení kontrolních čísel výrobků (PCN) výrobního odvětví Unie, která byla použita ve výpočtech, zúčastněným stranám, vstupního materiálu použitého ve směsích výrobního odvětví Unie a bodu filtrovatelnosti (dále jen „CFPP“) (4) u prodeje výrobního odvětví Unie.
- (13) Indonéska vláda a dva ze čtyř indonéských vyvážejících výrobců požádali o slyšení za přítomnosti úředníka pro slyšení a toto slyšení se uskutečnilo dne 14. října 2019.
- (14) Všechny tyto body byly projednány v poskytnutých konečných informacích a během slyšení, která se konala po poskytnutí konečných informací, byly indonéska vládě vysvětleny.
- (15) Komise uvážila připomínky předložené zúčastněnými stranami po poskytnutí konečných informací a zabývala se jimi, jak je podrobně uvedeno v tomto nařízení.

1.4. Období šetření a posuzované období

- (16) Jelikož ohledně období šetření a posuzovaného období nebyly předloženy žádné připomínky, byl 13. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Tvrzení týkající se definice výrobku

- (17) Po vyhlášení prozatímního nařízení skupina Wilmar, vyvážející výrobce v Indonésii, tvrdila, že by se její vývoz frakcionovaných methylesterů neměl považovat za vývoz dotčeného výrobku. Podle skupiny Wilmar bylo toto tvrzení předloženo ve stanovené lhůtě, jelikož bylo uvedeno v příloze I formuláře pro výběr vzorku.
- (18) Tvrzení však nebylo předloženo zvlášť, a proto nebylo ostatními zúčastněnými stranami až do obdržení připomínek k prozatímnímu nařízení zaznamenáno.
- (19) Komise zjistila, že stejné tvrzení bylo během předchozího antidumpingového šetření týkajícího se dovozu bionafty z Indonésie předloženo tímž vyvážejícím výrobcem na základě stejných informací a bylo zamítnuto jak v prozatímním nařízení (5), tak i v konečném nařízení (6) (dále jen „původní šetření“).
- (20) V tomto šetření Komise opět zamítla žádost o vyloučení výrobků ze stejných tří důvodů, jaké byly uvedeny v předchozím antidumpingovém nařízení, a to následovně.

(4) Bodem CFPP se rozumí nejnižší teplota, při které může daný objem (bio)nafty procházet standardním filtrem. To umožňuje odhadnout nejnižší teplotní limit pro použití (bio)nafty.

(5) Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6, 35. a 36. bod odůvodnění.

(6) Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2, 17. až 21. bod odůvodnění.

- (21) Za prvé, frakcionované methylestery jsou methylestery mastných kyselin a lze je použít pro bionaftu. V tomto smyslu může být bionafta deklarovaná pro jiné použití než palivo použita jako palivo, neboť má stejné fyzikální a technické vlastnosti.
- (22) Za druhé, bez chemické analýzy v přístavu dovozu je obtížné rozlišit jeden methylester mastných kyselin od jiného.
- (23) Za třetí, ačkoli frakcionované methylestery nespĺňují evropskou normu (EN 14214), mohou být smíchány s jinou bionaftou za účelem vytvoření směsi, která normu splňuje.
- (24) Skupina Wilmar Komisi rovněž požádala, aby potvrdila, že frakcionované methylestery mohou v zásadě využít celní režim konečného užití s osvobozením od cla, pokud společnost může ke spokojenosti vnitrostátního celního orgánu prokázat, že konečným užitím frakcionovaného methylesteru není použití jako palivo.
- (25) Komise konstatovala, že určitému dovozu frakcionovaných methylesterů bylo uděleno pozastavení cel, které podléhá celnímu dohledu nad konečným užitím, jak je uvedeno v nařízení Rady (EU) 2018/2069 ⁽⁷⁾. Toto osvobození se však týká pouze všeobecných cel společného celního sazebníku a není jím dotčeno použití vyrovnávacích cel. Komise proto zamítla žádost o osvobození konečného užití od cla, co se se týká uplatnění vyrovnávacích cel.
- (26) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar opět požádala o osvobození na základě konečného užití od vyrovnávacího cla u vývozu frakcionovaných methylesterů. Nebyly poskytnuty žádné nové informace ani uvedeny důvody, proč by se osvobození na základě konečného užití mělo týkat i osvobození od vyrovnávacího cla, a toto tvrzení bylo proto zamítnuto. Komise nezjistila žádný platný důvod pro vyloučení frakcionovaných methylesterů z definice výrobku. Pouhá skutečnost, že by skupina Wilmar mohla použít frakcionované methylestery při jiných použitích než v palivu, neznamena, že tento typ výrobku musí být vyloučen z rozsahu tohoto šetření.
- (27) Jelikož s ohledem na definici výrobku nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 31. až 37. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3. SUBVENCOVÁNÍ

3.1. Podpora vlády poskytovaná odvětví výroby bionafty prostřednictvím přímého převodu finančních prostředků z fondu na podporu pěstování palmy olejné (Oil Palm Plantation Fund)

3.1.1. Finanční příspěvek

- (28) Po poskytnutí prozatímních informací indonéska vláda tvrdila, že Komise neprokázala existenci finančního příspěvku ve prospěch vyvážejících výrobců.
- (29) Indonéska vláda i všichni vyvážející výrobci tvrdili, že fond na podporu pěstování palmy olejné (Oil Palm Plantation Fund, dále jen „OPPF“) je financován výhradně výběrem vývozní dávky ze surového palmového oleje a jeho derivátů a z velké části samotnými výrobci bionafty. Indonéska vláda mimoto uvedla, že vývozní dávku odvádějí vyvážející výrobci přímo do fondu OPPF před vývozem zboží. Podle indonéska vlády proto nejsou ze souhrnného rozpočtu státu čerpány žádné finanční prostředky, a tudíž finanční příspěvek neexistuje.
- (30) Komise v tomto ohledu zopakovala, že (jak je uvedeno v 56. až 61. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) agentura pro správu fondu na podporu pěstování palmy olejné (dále jen „agentura pro správu fondu“) jedná jako veřejnoprávní subjekt ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO. Finanční prostředky, které využívá agentura pro správu fondu, proto představují veřejné prostředky.

(7) Úř. věst. L 331, 28.12.2018, s. 4.

- (31) Během inspekce na místě v prostorách indonéské vlády se Komise snažila získat a ověřit důkazy na podporu tvrzení indonéské vlády, že finanční prostředky fondu OPPF nejsou součástí státního rozpočtu. Indonéská vláda však nemohla tyto důkazy poskytnout.
- (32) Indonéská vláda místo toho předložila důkazy prokazující, že vyvážející výrobci skutečně hradí vývozní dávku před vývozem svého zboží. Nemohla však poskytnout žádné údaje o tom, že tyto platby jsou prováděny na zvláštní účet fondu OPPF, který je oddělený od souhrnného státního rozpočtu, a je tudíž zabráněno tomu, aby byly platby získané z vývozní dávky ze surového palmového oleje a jeho derivátů převedeny do souhrnného státního rozpočtu a použity k jinému účelu, který indonéská vláda považuje za vhodný. Mimoto nic nenasvědčuje tomu, že fond OPPF vede oddělené účetnictví pro výběr vývozních dávek z bionafty a jiných produktů (včetně surového palmového oleje). To znamená, že finanční prostředky, které má agentura pro správu fondu k dispozici, nejsou závislé na vyvážejících výrobcích bionafty, kteří předtím odvedli příslušnou dávku, jelikož indonéská vláda již mohla vybrat jiné veřejné příjmy uložením vývozních dávek na jiné produkty. Jelikož nebyly k dispozici další důkazy prokazující opak, Komise potvrdila zjištění uvedená v 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (33) Komise dále uvedla, že indonéská vláda ani žádný z vyvážejících výrobců nezpochybnili hodnocení fondu OPPF jako veřejnoprávního subjektu. Jelikož indonéská vláda nepředložila přesvědčivé důkazy o opaku, považují se finanční prostředky, které má fond OPPF k dispozici, za veřejné prostředky, a jsou tudíž čerpány z vládních zdrojů (např. povinná vývozní dávka).
- (34) Indonéská vláda a všichni vyvážející výrobci dále tvrdili, že Komise pochybila, když analyzovala platby fondu OPPF odděleně, a nikoli jako součást platby provedené indonéskou vládou při nákupu bionafty. Indonéská vláda a všichni vyvážející výrobci rovněž uvedli, že Komise tento režim chybně kvalifikovala jako grant, neboť jej lze považovat nanejvýš za nákup zboží vládou za cenu vyšší než přiměřenou.
- (35) Z níže uvedených důvodů Komise zamítla tvrzení, že posuzovala platby provedené fondem OPPF odděleně a že by se program měl považovat za nákup zboží (bionafty) indonéskou vládou.
- (36) Komise zjistila, že bionaftu nenakupuje indonéská vláda, nýbrž že ji nakupují vybraní výrobci směsí (společnosti Pertamina a AKR). Indonéská vláda nemá prostřednictvím fondu OPPF s výrobcí bionafty žádný smluvní vztah v souvislosti s nákupy a za finanční prostředky, které vyplácí výrobcům bionafty, nic nedostává. Ani jedna ze zúčastněných stran během šetření neuvedla, že indonéská vláda má smluvní vztah s výrobcí bionafty.
- (37) Platné právní předpisy dodavatelům bionafty, kteří jsou ochotni se tohoto programu zúčastnit, nařizují, aby dodávali methylester palmového oleje (dále jen „PME“) subjektům Petrofuel (viz 45. a 46. bod odůvodnění prozatímního nařízení), Pertamina nebo AKR, které jej poté přimíchávají do minerální nafty, aby získaly naftu B20. Platné právní předpisy přiznávají výrobcům bionafty účastnícím se programu právo obdržet a) platbu za bionaftu od výrobců směsí a b) další finanční prostředky z fondu OPPF. Výrobci bionafty nemají vůči indonéské vládě ani fondu OPPF žádné smluvní povinnosti kromě povinnosti dodržovat pověření udělené v souladu s příslušnými pravidly, za kterou dostávají náhradu. Vzhledem k neexistenci vzájemné smluvní povinnosti nejsou tudíž finanční prostředky vyplacené fondem OPPF protiplněním na základě smluvního vztahu (jako je nákup bionafty vládou za určitou cenu). Jednoduše řečeno, indonéská vláda každého výrobce bionafty účastnícího se programu pověřuje prodejem konkrétního množství bionafty společnosti Pertamina nebo AKR za stanovenou cenu (referenční cena minerální nafty) a výrobcům bionafty poskytuje přímo další finanční prostředky. Jelikož účelem a kontextem programu je vybízet k používání bionafty na domácím trhu, nenakupuje indonéská vláda bionaftu přímo a poté ji nepoužívá pro vládní účely, ani ji dále neprodává na trhu. Indonéská vláda místo toho podporuje prodej bionafty poskytováním dodatečných finančních prostředků výrobcům bionafty také v rámci transakcí, na nichž se podílejí soukromé hospodářské subjekty (jako AKR). Indonéská vláda ani vyvážející výrobci neposkytli důkazy, které by prokazovaly, že společnosti Pertamina a AKR jsou v tomto ohledu veřejnoprávními subjekty. Jedná se o hospodářské subjekty, které se tohoto programu účastní dobrovolně.

- (38) Komise proto program přezkoumala v tomto kontextu a zjistila, že vyplacení finančních prostředků z fondu OPPF ve prospěch výrobců bionafty nelze považovat za platby splatné na základě kupní smlouvy mezi indonéskou vládou a výrobcí bionafty, nýbrž že se jedná o přímý převod finančních prostředků, jak je uvedeno v 69. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (39) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda, skupina Wilmar, společnosti PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (dále společně jen „skupina Permata“) a společnost PT Ciliandra Perkasa tvrdily, že platby z fondu OPPF nelze považovat za finanční příspěvek. Podle indonéské vlády je důvodem skutečnost, že fond OPPF je financován výběrem vývozní dávky z palmového oleje a jeho derivátů, a mělo by se tudíž mít za to, že je financován ze soukromých zdrojů.
- (40) Komise konstatovala, že toto tvrzení předložila indonéská vláda již po prozatímních opatřeních a že se jím Komise zabývala (30. až 33. bod odůvodnění). Na podporu svých opakovaných argumentů nepředložily strany žádné nové důkazy. Komise proto potvrdila závěry uvedené ve zmíněných bodech odůvodnění, a toto tvrzení proto zamítla.
- (41) Indonéská vláda, společnost PT Ciliandra Perkasa a skupina Permata dodatečně tvrdily, že Komise pochybila, když potvrdila zjištění, že finanční prostředky fondu OPPF jsou veřejné prostředky, a nikoli prostředky ze soukromých zdrojů, a to z důvodů uvedených v 32. bodě odůvodnění. Podle indonéské vlády je důvodem skutečnost, že platná ustanovení nařízení ministra financí č. 133/2015 a nařízení prezidenta č. 66 z roku 2018 stanoví, že 1) fond OPPF je financován výhradně výběrem vývozní dávky a 2) tyto finanční prostředky se použijí pouze na konkrétní platby, včetně grantů vyplácených výrobcům bionafty.
- (42) Jak je objasněno v 31. bodě odůvodnění, během inspekce na místě požádala Komise indonéskou vládu o předložení důkazů o tom, jak jsou v rozpočtu zaúčtovány platby vývozní dávky. Indonéská vláda nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení, že finanční prostředky fondu OPPF nejsou součástí státního rozpočtu.
- (43) Výše uvedené skutečnosti nejsou každopádně relevantní pro vyvození závěru, že finanční prostředky fondu OPPF představují veřejné prostředky, jak je objasněno v 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Finanční prostředky se vybírají na základě povinné vývozní dávky. Na rozdíl od situace, kdy se soukromé hospodářské subjekty svobodně rozhodnou vybírat soukromé finanční prostředky pro konkrétní použití, ukládá indonéská vláda některým výrobcům (mimo jiné výrobcům bionafty) povinnost hradit vývozní dávku.
- (44) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda, společnost PT Ciliandra Perkasa, skupina Permata a skupina Wilmar tvrdily, že se Komise dopustila chyby při hodnocení plateb fondu OPPF jako grantu, zatímco by se tyto platby měly považovat za nákup bionafty. Podle respondentů Komise dále pochybila v tom, když tvrdila, že mezi výrobcí bionafty a fondem OPPF neexistuje žádný smluvní vztah. Na podporu tohoto tvrzení předložila skupina Wilmar kopie svých smluv s fondem OPPF. Podle indonéské vlády by se měly platby z fondu OPPF považovat za protiplnění za nákup zboží (konkrétně bionafty), jelikož společnost Pertamina je ve vlastnictví státu, a proto by se měla považovat za jeden hospodářský subjekt spolu s indonéskou vládou, která je konečným odběratelem bionafty.
- (45) Komise měla za to, že smlouvy měly být předloženy dříve za účelem náležitého ověření. Komise sice uznala, že mezi fondem OPPF a výrobcí bionafty existují platné smlouvy, uvedla však, že podle informací poskytnutých indonéskou vládou nezakládají tyto smlouvy smluvní povinnost výrobců bionafty vůči fondu OPPF. Podle vysvětlení indonéské vlády tyto smlouvy spíše pouze znovu potvrzují právní povinnost fondu OPPF uhradit rozdíl mezi cenou, kterou zaplatili výrobci směsí, a referenční cenou bionafty, jakmile příslušný výrobce bionafty dodá bionaftu společnosti Pertamina. Důležité je, že nikde v těchto smlouvách není uvedeno, že indonéská vláda nakupuje bionaftu a že se platby uskutečňují z tohoto důvodu. Právě naopak, platná smlouva mezi fondem OPPF a výrobcí bionafty neodkazuje na nákup bionafty uskutečněný indonéskou vládou, nýbrž obsahuje pouze podmínky, za nichž indonéská vláda vyplácí výrobcům bionafty tzv. „prostředky na financování bionafty“. Přesněji řečeno, smlouvy stanoví, že fond OPPF poskytuje výrobcům bionafty finanční prostředky poté, co dodali bionaftu jednomu z výrobců směsí a tato dodávka byla ověřena.
- (46) Komise uvedla, že existence smluv mezi fondem OPPF a výrobcí bionafty nemění závěr Komise, že platby z fondu OPPF představují grant. Důvodem je skutečnost, že jedinými smlouvami se vzájemnými závazky (tj. dodáním zboží a uhrazením příslušné ceny) jsou platné smlouvy mezi společností Pertamina a dodavateli bionafty. Komise tudíž toto tvrzení zamítla.

- (47) Z níže uvedených důvodů se Komise rovněž domnívala, že tvrzení, že by se společnost Pertamina a indonéska vláda měly pokládat za jeden hospodářský subjekt, nelze přijmout.
- (48) Jak je uvedeno v 53. až 54. bodě odůvodnění, kromě toho, že je společnost Pertamina ve vlastnictví státu, neexistují žádné jiné důkazy, že tato společnost je veřejnoprávním subjektem, a tudíž součástí vlády. Ve svém tvrzení indonéska vláda mimoto nezmínila, že společnost Pertamina není jediným výrobcem směsi, na něž se vztahuje pověření k přimíchávání, nýbrž že během období šetření se toto pověření vztahovalo i na společnost AKR. Jak je objasněno v 37. bodě odůvodnění, AKR je soukromá společnost. Společnosti AKR i Pertamina plní pověření k přimíchávání podle stejných právních nástrojů a v rámci téhož systému. Na základě pověření k přimíchávání proto indonéska vláda nenakupuje bionaftu, ledaže se domnívá, že by se za součást téhož hospodářského subjektu měla pokládat i společnost AKR.
- (49) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem trvala Komise na svém závěru, že společnost Pertamina, přestože je ve vlastnictví státu, působí jako účastník trhu, který nakupuje bionaftu od výrobců bionafty za účelem jejího přimíchání do minerální nafty, a tuto směs pak společnost Pertamina prodává.
- (50) Komise proto trvala rovněž na svém závěru, že platby agentury pro správu fondu OPPF představují grant. Jak indonéska vláda objasnila, v platných právních předpisech ani ve smlouvách mezi fondem OPPF a výrobcí směsi neexistují vzájemné povinnosti. V rámci celé struktury pověření k přimíchávání jsou jedinými vzájemnými povinnostmi povinnosti mezi výrobcí bionafty (kteří mají povinnost dodávat bionaftu) a výrobcí směsi (kteří mají povinnost uhradit příslušnou cenu). Podle názoru Komise proto agentura pro správu fondu OPPF vyplácí finanční prostředky, aniž by na oplátku cokoli očekávala. Platby z fondu OPPF se tudíž považují za granty.
- (51) Skupina Wilmar, skupina Permata a společnost PT Ciliandra Perkasa dále tvrdily, že by se společnost Pertamina, která je zcela ve vlastnictví státu, měla považovat za veřejnoprávní subjekt. Žádný z respondentů nepředložil žádné důkazy na podporu tohoto tvrzení.
- (52) Komise uvedla, že pokud by se společnost Pertamina měla pro účely tohoto šetření pokládat za veřejnoprávní subjekt (nakupující bionaftu společně s agenturou pro správu fondu OPPF), měla indonéska vláda předložit toto tvrzení v počáteční fázi šetření a měla společnosti Pertamina nařídit, aby spolupracovala a zúčastnila se šetření.
- (53) Komise se mimoto domnívala, že státní vlastnictví samo o sobě neodpovídá pojmu „veřejnoprávní subjekt“. Jak již bylo objasněno v 55. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Odvolací orgán WTO ve zprávě ve věci Spojené státy – antidumpingové a vyrovnávací clo (na výrobky z Číny) konstatoval, že se „veřejnoprávním subjektem“ rozumí entita, která „má či vykonává vládní pravomoci nebo je jimi pověřena“⁽⁸⁾. Pouhé formální indicie o kontrole (jako je vlastnictví státu) nepostačují ke zjištění, že se jedná o veřejnoprávní subjekt⁽⁹⁾.
- (54) Žádná ze stran nedoložila svá tvrzení podrobným rozvedením toho, jak je společnost Pertamina pověřena vládními pravomocemi. Komise podotkla, že společnost Pertamina, stejně jako společnost AKR, musí plnit povinnosti vyplývající z pověření k přimíchávání. Plnění právního požadavku však neznamená, že dotčený subjekt je pověřen vládními pravomocemi. Společnost Pertamina (stejně jako společnost AKR) navíc pouze nakupuje bionaftu a nehraje žádnou roli při vyplácení grantu ve prospěch výrobců bionafty.
- (55) Komise rovněž uvedla, že se stejné pověření vztahuje i na soukromou společnost AKR, která má stejné povinnosti jako společnost Pertamina. Pokud by se uplatnila tvrzení respondentů, neměla by Komise jinou možnost, než konstatovat, že rovněž společnost AKR je veřejnoprávním subjektem, který je pověřen vládními pravomocemi. Žádný z respondentů však v rozporu s vlastním odůvodněním takovéto tvrzení nepředložil. Strany se ve skutečnosti nevyjadřují k tomu, nakolik je jejich tvrzení ohledně společného nákupu bionafty společností Pertamina a fondem OPPF v souladu s tím, že se systém vztahuje i na společnost AKR v soukromém vlastnictví. Komise proto toto tvrzení odmítla.

⁽⁸⁾ Zpráva Odvolacího orgánu ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, ze dne 11. března 2011, bod 317. Viz rovněž zpráva Odvolacího orgánu ve věci *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/AB/RW, přijatá dne 16. července 2019, bod 5.96.

⁽⁹⁾ Zpráva Odvolacího orgánu ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, ze dne 11. března 2011, bod 318.

- (56) Skupina Wilmar dále tvrdila, že i kdyby se společnost Pertamina nepovažovala za veřejnoprávní subjekt, výrobci směsí jsou indonéskou vládou pověřeni a usměrněni, aby nakupovali bionaftu jménem vlády, a/nebo dodavatelé bionafty jsou pověřeni nebo usměrněni, aby prodávali bionaftu výrobcům směsí. Skupina Wilmar nepředložila na podporu tohoto tvrzení žádné důkazy. Z dostupných důkazů spíše vyplývá, že během období šetření existoval program, do něhož jsou výrobci směsí a dodavatelé bionafty ochotni se zapojit v situaci, kdy indonéská vláda ukládá určité požadavky týkající se přimíchávání a finančně zasahuje, aby snížila zátěž plynoucí z pověření k přimíchávání.
- (57) Komise konstatovala, že pouhá existence závazku týkajícího se přimíchávání ukládá právní povinnost nakupovat bionaftu, neznamená však, že indonéská vláda nakupuje bionaftu na trhu. Indonéská vláda pouze stanoví procentní podíl PME, který má být smíchán s minerální naftou. Indonéská vláda PME nenakupuje, ani nemá v úmyslu jej nakupovat.
- (58) Komise toto tvrzení tudíž rovněž zamítla.

3.1.2. Výhoda

- (59) Všichni vyvážející výrobci tvrdili, že i kdyby bylo správné hodnocení Komise pokládající platby obdržené z fondu OPPF za grant, dopustila se Komise pochybení tím, že se domnívala, že existuje výhoda.
- (60) Stručně řečeno, vyvážející výrobci tvrdili, že jelikož je fond OPPF financován výhradně z vývozní dávky, kterou hradí mimo jiné výrobci bionafty, není výrobcům bionafty poskytována výhoda, jelikož platí do fondu více, než kolik z něj dostávají. Podle vyvážejících výrobců je fond OPPF financován soukromě, a Komise by proto měla odečíst částky odvedené do fondu OPPF na úrovni skupiny. Vyvážející výrobci rovněž tvrdili, že by Komise měla odečíst částku odvedené dávky při vývozu každého produktu, na nějž se dávka vztahuje, a nikoli částku dávky uhrazené při vývozu bionafty.
- (61) Z níže uvedených důvodů Komise s tímto tvrzením nesouhlasila.
- (62) Komise za prvé zjistila, že podle platných předpisů musí dávku hradit všechny společnosti v hodnotovém řetězci surového palmového oleje, včetně výrobců bionafty. Stejně jako v případě obecného zdanění nemají podniky působící v hodnotovém řetězci surového palmového oleje na výběr, zda budou či nebudou přispívat do fondu OPPF, a proto nelze tvrdit, že tento fond je financován soukromě. Fond OPPF je místo toho financován prostřednictvím běžné činnosti indonéské vlády při výběru daňových a veřejných příjmů. Indonéská vláda ve skutečnosti nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, že příjmy získané prostřednictvím vývozní dávky jsou přímo zaúčtovány na zvláštním účtu fondu OPPF na rozdíl od souhrnného státního rozpočtu. Odečtení vývozních dávek uhrazených výrobcí bionafty za účelem zjištění existence výhody by proto nebylo vhodné stejně jako odečtení všech daní odvedených příjemci.
- (63) Komise za druhé uvedla, že tvrzení, že výrobci bionafty platí do fondu OPPF více, než kolik z něj skutečně obdrželi, není každopádně věcně správné. Toto tvrzení se ve skutečnosti zakládá na celkové vývozní dávce zaplacené na úrovni skupiny za všechny produkty, na něž se vývozní dávka vztahuje. Při zohlednění pouze dávky uhrazené vyvážejícími výrobci (jednotlivě, nikoli jejich skupinou) z bionafty jsou však částky odvedené do fondu OPPF nižší než částky obdržené v rámci grantových plateb fondu OPPF.
- (64) Indonéská vláda a vyvážející výrobci, skupina Wilmar, skupina Permata a společnost PT Ciliandra Perkasa, dále uvedli, že se Komise dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že tento program poskytuje výrobcům bionafty výhodu. Důvodem je skutečnost, že bez plateb fondu OPPF by výrobci směsí byli nuceni nakupovat bionaftu za referenční cenu bionafty. Výrobci bionafty by tak dostávali stejnou peněžní částku, jakou dostávají v současnosti, a nejsou na tom tudíž lépe, než kdyby byla situace jiná.

- (65) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise dospěla k závěru, že správným hypotetickým srovnávacím scénářem není to, že by v případě neexistence fondu OPPF výrobci směsí platili referenční cenu bionafty. Jedním z politických cílů fondu OPPF a samotným účelem pověření k přimíchávání je podpora používání bionafty v Indonésii (na rozdíl od používání minerální nafty). Jelikož je cena minerální nafty obvykle nižší než cena bionafty, indonéská vláda zasahuje, aby výrobcům bionafty usnadnila prodej bionafty. Tyto platby zároveň přispívají k plnění závazných požadavků na přimíchávání. Samotná existence fondu OPPF prokazuje, že běžné tržní podmínky nepodporují referenční cenu bionafty, která se používá k vyrovnání transakcí mezi společnostmi Pertamina/AKR a výrobci bionafty. Bez pověření k přimíchávání by tudíž výrobci směsí neměli vůbec žádnou pobídku k nákupu bionafty. Bez fondu OPPF a jeho plateb by proto prodej bionafty na domácím trhu neexistoval. Výrobci bionafty by museli soutěžit s výrobcí minerální nafty. Nebyť fondu OPPF a programu zavedeného indonéskou vládou neobdrželi by výrobci bionafty dodatečné finanční prostředky do výše referenční ceny bionafty stanovené indonéskou vládou.
- (66) Podle názoru Komise by podle správného hypotetického srovnávacího scénáře na tom byli výrobci bionafty během období šetření i po něm hůře. Pro výrobce bionafty pověření k přimíchávání ve skutečnosti znamená, že mají předvídatelný a spolehlivý zdroj příjmů prostřednictvím zaručeného prodeje. Celkové příjmy z prodeje na domácím trhu, tj. částku vyplacenou výrobcí směsí a grant poskytnutý fondem OPPF, mimoto stanoví indonéská vláda předem, což dodavatele bionafty účinně chrání před běžným kolísáním cen, jemuž by jinak čelili na volném trhu za předpokladu, že by takovýto trh existoval.
- (67) Komise se v tomto ohledu také domnívala, že výpočet referenční ceny bionafty hrazené nezávislým dodavatelům neodráží poptávku a nabídku za běžných tržních podmínek bez zásahu vlády. Společnost Pertamina není bez ohledu na to, zda obdržela výhodu, či nikoli, ve skutečnosti ochotna platit za bionaftu referenční cenu, nýbrž pouze nižší cenu. Toto zjištění potvrdila rovněž indonéská vláda během inspekce na místě, když uvedla, že pokud by společnost Pertamina nakupovala bionaftu za referenční cenu bionafty, byla by ztrátová. Toto tvrzení dokládá, že za nenarušených tržních podmínek by tržní cena bionafty byla podstatně nižší než referenční cena bionafty, jakou v současné době stanovila indonéská vláda.
- (68) Z tvrzení indonéské vlády Komise vyvodila, že by žádný kupující – stejně jako společnost Pertamina – nebyl schopen vykonávat ziskovou činnost, pokud by cenou bionafty byla referenční cena stanovená indonéskou vládou. V Indonésii by se proto neprodávala žádná bionafta, a výrobci bionafty by tudíž neměli žádné příjmy, nebo by byly ceny bionafty nižší než úroveň stanovená indonéskou vládou. Jelikož v Indonésii indonéská vláda stanoví a uplatňuje povinnost týkající se přimíchávání (viz 49. a 50. bod odůvodnění prozatímního nařízení), je první scénář velmi nepravděpodobný. Komise se tudíž domnívala, že pokud by režim, který je předmětem analýzy, neexistoval, je nejpravděpodobnějším hypotetickým srovnávacím scénářem to, že by ceny bionafty byly nižší.
- (69) Komise zejména zjistila, že referenční ceny, které indonéská vláda používá ke stanovení výše grantu vyplaceného fondem OPPF, neodrážejí tržní cenu, jelikož vzorec pro jejich výpočet se nezakládá na nezkrácené situaci na trhu. Důvodem je skutečnost, že na straně jedné je narušen celý trh, předcházející i navazující, a nemůže být proto reprezentativní pro obvyklé, konkurenční tržní podmínky. Komise se na druhou stranu domnívala, že výše nákladů na přeměnu vypočítaná indonéskou vládou v rámci vzorce používaného k výpočtu referenční ceny bionafty (průměrná cena surového palmového oleje na domácím trhu a poplatek za zpracování ve výši 100 USD za tunu, který se k ní připočítává) je příliš vysoká. Komise ověřila skutečné náklady na zpracování u některých vyvážejících výrobců a zjistila, že výpočet indonéské vlády tyto náklady nadhodnocuje. V období šetření činily skutečné náklady na zpracování v průměru 60 USD až 80 USD za tunu⁽¹⁰⁾.
- (70) I za předpokladu, že by Komise souhlasila s tvrzením, že kombinované platby výrobců směsí a fondu OPPF představují úhradu ceny bionafty (což není pravda), musela by nicméně dospět k závěru, že „cena“ placená dodavatelům bionafty je nadměrná.

⁽¹⁰⁾ Komise zjistila, že jeden vyvážející výrobce vykázal u jednoho ze svých výrobních závodů vyšší náklady na přeměnu. Tento výrobce vysvětlil, že důvodem je skutečnost, že se jedná o nový výrobní závod a že značný dopad na náklady mají odpisy. Dále však uvedl, že náklady jiných jeho výrobních závodů jsou reprezentativnější. Tyto náklady jsou ve výše uvedeném rozmezí. Komise proto nezohlednila uvedené náklady, které jsou však nižší než náklady na přeměnu vypočítané indonéskou vládou.

- (71) Komise proto vyvodila závěr, že existence programu zajišťuje, že se výrobci bionafty nacházejí v lepší situaci, než v jaké by byli jinak, a poskytuje jim tudíž výhodu.
- (72) Indonéska vláda a všichni vyvážející výrobci rovněž tvrdili, že i kdyby výhoda existovala, byla by zcela přenesena na výrobce směsí (společnosti Pertamina a AKR). Důvodem je skutečnost, že výrobci bionafty údajně dostávají tržní cenu bionafty, zatímco výrobci směsí mají prospěch z jejího pořizování za nižší cenu (tj. za referenční cenu minerální nafty).
- (73) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Jak již bylo projednáno v 195. až 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a rovněž v 67. bodě odůvodnění, Komise zastávala názor, že v Indonésii neexistuje skutečná tržní cena bionafty, jelikož indonéska vláda reguluje a narušuje celý hodnotový řetězec surového palmového oleje a bionafty. Komise každopádně zjistila, že jedinou cenou, která na trhu existuje, je cena hrazená výrobcí směsí (tj. referenční cena minerální nafty).
- (74) Pokud jde o tvrzení, že program zvýhodňuje výrobce směsí, kteří za bionaftu, kterou pořizují, nakonec platí nižší cenu, Komise uvedla, že otázka, zda má z tohoto programu prospěch (také) společnost Pertamina nebo AKR, není předmětem tohoto šetření, jelikož se nejedná o vyvážející výrobce dotčeného výrobku.
- (75) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda, společnost PT Ciliandra Perkasa, skupina Permata a skupina Wilmar uvedly, že se Komise dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že fond OPPF poskytuje výrobcům bionafty výhodu, jelikož:
- hypotetický srovnávací scénář stanovený Komisí není správný, neboť se má za to, že bez fondu OPPF by výrobci bionafty získali za svou bionaftu nižší cenu. Podle indonéské vlády by v případě, že by neexistovaly fond OPPF ani právní povinnost uložená výrobcům, která se týká prodeje bionafty na domácím trhu, výrobci bionafty jednoduše maximalizovali svůj zisk a prodávali by bionaftu na vývozním trhu, a
 - náklady na přeměnu, které indonéska vláda použila ve vzorci pro výpočet referenční ceny bionafty, nejsou nadměrné, jelikož se jedná o prodejní, režijní a správní náklady a zisk.
- (76) Komise posoudila hypotetický srovnávací scénář uvedený v poskytnutých konečných informacích, který je objasněn v 65. bodě odůvodnění. Komise však měla za to, že tvrzení indonéské vlády dále potvrzuje, že fond OPPF poskytuje výrobcům bionafty výhodu. Tvrzení indonéské vlády se zakládá na dvou hlavních prvcích: 1) výrobci bionafty nemají právní povinnost prodávat bionaftu na domácím trhu a 2) výrobci bionafty jsou racionálně jednajícími hospodářskými subjekty, které usilují o maximalizaci svého zisku.
- (77) Komise tyto dva prvky předložené indonéskou vládou nezpochybnila. Podle názoru Komise je skutečnost, že i přes neexistenci právní povinnosti tak činit se racionálně jednající hospodářské subjekty jako výrobci bionafty rozhodnou účastnit programu OPPF, názorným a nezpochybnitelným důkazem toho, že se jedná o nejlepší možnost podnikání.
- (78) Pokud (jak tvrdila indonéska vláda a Komise nemá důvod toto zpochybnit) „výrobci bionafty v soukromém vlastnictví (z nichž jsou mnozí součástí nadnárodních skupin) usilují o maximalizaci zisku“⁽¹⁾, pak to znamená, že účast v programu OPPF je nejziskovějším způsobem podnikání, který mají k dispozici. V případě jakéhokoli hypotetického srovnávacího scénáře by se tudíž výrobci bionafty nacházeli v méně výhodném postavení. Pokud by tomu tak nebylo, každý racionálně jednající hospodářský subjekt, který nepodléhá žádným právním omezením, by zvolil tuto ziskovější možnost, místo aby se rozhodl pro účast v režimu.
- (79) Komise proto vyvodila závěr, že výrobci bionafty jsou na tom v rámci tohoto režimu lépe bez ohledu na alternativní hypotetický srovnávací scénář. Komise tudíž potvrdila svůj závěr, že fond OPPF poskytuje výrobcům bionafty výhodu.
- (80) Co se týká tvrzení indonéské vlády, že náklady na přeměnu použité ve vzorci pro výpočet referenční ceny bionafty nejsou nadměrné, Komise uvedla, že se domnívá, že platby z fondu OPPF pro výrobce bionafty představují grant a nejsou součástí protiplnění za nákup bionafty. Podle názoru Komise tudíž pro určení existence výhody není podstatné, zda jsou tyto náklady na přeměnu nadměrné, či nikoli.

⁽¹⁾ Připomínky k obecnému konečnému informačnímu dokumentu podané jménem vlády Indonéské republiky dne 14. října 2019, bod 16.

- (81) I kdyby se Komise řídila argumentací indonéské vlády, že v tomto případě výhoda neexistuje, neboť platby z fondu OPPF představují protiúplnění za nákup bionafty, každopádně zjistila, že se výše nákladů na přeměnu pravidelně nemění a že je stanovena na 100 USD za tunu od 21. března 2016. Komise uznala, že indonéská vláda během inspekce na místě tvrdila, že náklady na přeměnu jsou každoročně revidovány. Komise se však domnívala, že výsledek této revize neodráží situaci na trhu, jelikož výše nákladů na přeměnu je vyšší než skutečné náklady vynaložené výrobcí bionafty, jak je objasněno v 69. bodě odůvodnění.
- (82) Indonéská vláda také tvrdila, že rozpětí nákladů na přeměnu získané Komisí nepovažuje za reprezentativní. Komise v tomto ohledu nejprve uvedla, že indonéská vláda nepředložila na podporu svého tvrzení žádné faktické důkazy. Komise za druhé konstatovala, že tyto náklady ověřila během inspekce na místě, které se uskutečnily v prostorách některých výrobců bionafty. V zájmu jasnosti se uvádí, že Komise za účelem získání těchto nákladů odečetla hodnotu glycerinu vyprodukovaného v procesu rafinace surového palmového oleje na bionaftu ⁽¹²⁾.
- (83) Na základě výše uvedených skutečností by výhoda ve prospěch výrobců bionafty existovala i za předpokladu, že by Komise souhlasila s tvrzením indonéské vlády, že platby z fondu OPPF představují protiúplnění za nákup bionafty, což není pravda. Kdyby pověření k přimíchávání neexistovalo, nezískali by výrobci bionafty z fondu OPPF náhradu v plné výši.
- (84) Skupina Wilmar dodatečně tvrdila, že stanovená referenční cena domácí indonéské bionafty zohledňuje a úzce sleduje dynamiku nezkresleného trhu. Komise zjistila, že indonéský domácí trh s bionaftou je zcela regulovaný, od ceny surového palmového oleje po cenu bionafty a poptávku po ní. Dodavatelé bionafty musí prodávat určitá množství za určitou cenu, která je vypočítána podle předem stanoveného vzorce, a to na základě prvků, které nejsou v souladu se situací na trhu. Komise proto trvala na svém závěru, že referenční cena stanovená indonéskou vládou neodráží cenu, která by existovala za nezkreslených tržních podmínek. Důvodem je zejména skutečnost, že se Komise domnívala, že jediným spolehlivým zástupným indikátorem nezkreslené ceny na domácím trhu je cena, kterou platí výrobci směsí. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (85) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda a skupina Wilmar tvrdily, že se Komise dopustila chyby, když nepovažovala za relevantní skutečnost, že fond OPPF poskytuje výhodu rovněž výrobcům směsí. Podle indonéské vlády samotná skutečnost, že fond OPPF má zvýhodňovat (rovněž) výrobce směsí, znamená, že platbu z něj nelze považovat za grant.
- (86) Jak je uvedeno v 64. až 74. bodě odůvodnění, Komise se domnívala, že to, zda výrobci směsí získali na základě dotyčného programu výhodu, není pro účely tohoto šetření podstatné. Je nesporné, že fond OPPF poskytuje grant ve prospěch výrobců bionafty, a to grant, který by bez programu neexistoval. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.1.3. Metodika použitá při výpočtu celkové výše výhody

- (87) Všichni vyvážející výrobci tvrdili, že Komise pochybila při výpočtu výše výhody získané vyvážejícími výrobci, jelikož do něj zahrнула peněžní částku vyplacenou fondem OPPF jako náhradu za náklady na dopravu. Podle vyvážejících výrobců představují tyto finanční prostředky pouze náhradu za náklady, které již vynaložili, a nejedná se tudíž o výhodu. Jeden vyvážející výrobce mimoto uvedl, že se tyto náklady považují za vynaložené náklady, které jsou způsobilé pro režim subvencí, a podle čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení by proto měly být vyloučeny.

⁽¹²⁾ Při chemické reakci používané v procesu rafinace vzniká glycerin jako vedlejší produkt. Glycerin se poté prodává na trhu, a proto nepředstavuje náklady.

- (88) Z níže objasněných důvodů Komise s tímto tvrzením nesouhlasila, jelikož náklady na dopravu vynaložené výrobcí bionafty nepovažuje za „poplatky za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána“.
- (89) Komise za prvé uvedla, že pokyny pro výpočet výše subvence v šetřeních týkajících se vyrovnávacího cla (dále jen „pokyny“) objasňují, že „*jedinými náklady nebo poplatky, které mohou být obvykle odečteny, jsou poplatky placené přímo vládě v období šetření. Je třeba prokázat, že za účelem získání subvence je tato platba povinná. Platby soukromým subjektům, například právníkům, účetním, vynaložené v souvislosti se žádostí o subvence, tudíž nejsou odpočitatelné.*“⁽¹³⁾
- (90) V rozporu s tím, co je stanoveno v pokynech, nejsou dotyčné náklady na dopravu placeny přímo indonéské vládě, nýbrž soukromým společností. Vyvážející výrobce rovněž nevysvětlil, jak jsou tyto náklady na dopravu „povinné“ pro získání subvence.
- (91) Komise zastávala za druhé názor, že náklady na dopravu představují spíše náklady, které výrobci bionafty obvykle vykládají v rámci svých obchodních transakcí s výrobcí směsí. Náklady na dopravu jsou obvykle součástí kupní ceny/smlouvy, a Komise proto nevidí objektivní důvod pro jejich úhradu. Výše finančních prostředků vyplacených fondem OPPF jako náhrada nákladů na dopravu proto představuje výhodu.
- (92) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo toto tvrzení zamítnuto a Komise dospěla k závěru, že náhrada nákladů na dopravu, které vynaložili výrobci bionafty, se při výpočtu výhody neodečítá. Finanční prostředky, které výrobcům bionafty poskytuje agentura pro správu fondu, nepokrývají pouze rozdíl mezi referenční cenou minerální nafty a referenční cenou bionafty, nýbrž také náklady na dopravu, a to v rámci téhož grantu.
- (93) Vyvážející výrobci rovněž uvedli, že jim v souvislosti s platbami fondu OPPF vznikají náklady na úvěry. Podle výrobců bionafty je důvodem skutečnost, že fond OPPF vyplácí grantovou platbu několik měsíců poté, co výrobci vystavili fakturu příslušnému výrobcí směsí.
- (94) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila, neboť trvala na svém závěru, že platby fondu OPPF představují grant, a nikoli platbu za nákup zboží. Komise se proto domnívala, že by vyvážející výrobci neměli v první řadě tyto granty vůbec obdržet a že s těmito granty nelze spojit žádné náklady na úvěry.
- (95) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je toto tvrzení zamítnuto a Komise dospěla k závěru, že údajné náklady na úvěry vynaložené výrobcí bionafty se při výpočtu výhody neodečítají.
- (96) Komise proto trvala na svých zjištěních, že podpora indonéské vlády určená pro odvětví bionafty, která je poskytována přímým převodem finančních prostředků prostřednictvím „fondu na podporu bionafty“ (Biodiesel Subsidy Fund), představuje napadnutelnou subvenci, jak je uvedeno v 80. až 83. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (97) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda, společnost PT Ciliandra Perkasa, skupina Permata a skupina Wilmar tvrdily, že se Komise dopustila pochybení, když zamítla tvrzení vyvážejících výrobců, že by Komise měla při výpočtu výhody odečíst náklady na dopravu a náklady na úvěry. Podle indonéské vlády je důvodem skutečnost, že tyto náklady jsou nezbytné pro získání grantu.
- (98) Komise toto tvrzení již projednala v 89. bodě odůvodnění. Kromě toho, co již bylo objasněno v 91. bodě odůvodnění, Komise poznamenala, že podle pokynů „*jedinými náklady nebo poplatky, které mohou být obvykle odečteny, jsou poplatky placené přímo vládě v období šetření.*“ V tomto případě nejsou náklady na dopravu placeny vládě, nýbrž soukromým stranám a poté jsou hrazeny indonéskou vládou. Komise proto trvá na svém závěru, že se náklady na dopravu nepovažují za náklady, které lze podle pokynů odečíst. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 13.

- (99) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda tvrdila, že se Komise dopustila chyby, když při výpočtu výhody obdržené v rámci tohoto režimu neodečetla příspěvky do fondu OPPF. Tyto příspěvky však souvisely s platbou vývozních dávek uložených indonéskou vládou na různé výrobky ze surového palmového oleje, které jsou vyváženy z Indonésie. Tyto dávky proto byly vybrány u mnoha jiných výrobků, než je výrobek, který je předmětem šetření. Jak je objasněno v 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a blíže vysvětleno výše v 62. bodě odůvodnění, tyto dávky jsou veřejnými prostředky. Tento bod je správný bez ohledu na to, který vládní orgán odpovídá za jejich výběr. Byl proto vyvozen závěr, že není vhodné odečíst od obdržných výhod příspěvky do fondu OPPF. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (100) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda také tvrdila, že se Komise dopustila chyby, když ke stanovení výše subvence použila obrat u bionafty. Bylo uvedeno, že by se měl použít celkový obrat výrobců bionafty (a tudíž obrat zahrnující jiné výrobky než bionaftu). Subvence z fondu OPPF však byly poskytnuty pouze z toho důvodu, že výrobci prodali bionaftu. Komise měla tudíž za to, že ve svém výpočtu použila správný obrat, a toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (101) Komise konstatovala, že indonéska vláda nepředložila na podporu svých tvrzení žádné další argumenty, a potvrdila proto svá zjištění uvedená v 95. bodě odůvodnění.

3.2. Podpora odvětví výroby bionafty ze strany vlády prostřednictvím poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou

- (102) Po poskytnutí prozatímních informací indonéska vláda a většina vyvážejících výrobců tvrdila, že se Komise dopustila pochybení, pokud jde o hodnocení vývozních omezení, která uložila indonéska vláda na surový palmový olej a jeho deriváty, jako napadnutelné subvence. Podle indonéské vlády a vyvážejících výrobců je tomu tak proto, že podle ustálené judikatury WTO se vývozní omezení nepovažují za napadnutelné subvence.
- (103) Co se týká tohoto tvrzení, Komise uvedla, že v prozatímním nařízení se vývozní omezení sama o sobě nepokládají za napadnutelné subvence. Komise se spíše domnívala, že uložení vývozních omezení (jako jsou vývozní daně a dávky) představuje jeden ze způsobů nebo nástrojů, které indonéska vláda používá k poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. Komise zjistila (viz 172. bod odůvodnění prozatímního nařízení), že vzhledem k dostupným důkazům v tomto šetření a v souladu s judikaturou EU a WTO představuje poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou napadnutelnou subvencí.
- (104) Komise se bude níže zabývat tvrzeními zúčastněných stran, pokud jde o předběžná zjištění Komise, že podpora indonéské vlády určená pro odvětví výroby bionafty prostřednictvím poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou představuje finanční příspěvek podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení a/nebo příjmovou nebo cenovou podporu podle čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení. Komise se bude zabývat rovněž tvrzeními ohledně chyb při určování výhody.
- (105) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda a skupina Permata uvedly, že vývozní omezení uložená vládou nemohou představovat finanční příspěvek. Komise v tomto ohledu podotkla, že toto tvrzení není pro účely projednávané věci relevantní. Důvodem je skutečnost, že Komise dospěla k závěru, že finanční příspěvek poskytnutý indonéskou vládou ve prospěch vyvážejících výrobců vyplývá z poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.2.1. Neprokázání existence finančního příspěvku

- (106) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda, skupina Permata a skupina Wilmar uvedly, že Komise neprokázala existenci finančního příspěvku. Podle názoru respondentů je důvodem toto:
- a) v období šetření nebyla vývozní omezení uložena, jelikož vývozní daň byla v období šetření pozastavena a vývozní dávka byla pozastavena po období šetření. Toto pozastavení mimoto naznačuje, že indonéska vláda již nemá v úmyslu ukládat vývozní omezení, a

b) Komise neprokázala pověření nebo usměrnění dodavatelů surového palmového oleje.

- (107) Co se týká tvrzení uvedeného v písmenu a), Komise uvedla, že v období šetření byla vývozní dávka v platnosti a byla vybírána. Tvrzení indonéské vlády, že v období šetření nebyla vývozní omezení uložena, není z věcného hlediska správné, jelikož vývozní dávka byla v období šetření zavedena a měla účinek.
- (108) Komise s druhou částí tohoto argumentu nesouhlasila. Pokud by již indonéská vláda neměla v úmyslu ukládat u surového palmového oleje a derivátů vývozní omezení, zrušila by příslušné právní předpisy. Dočasné stanovení sazby vývozní dávky a vývozní daně na nulu naznačuje, že indonéská vláda má v úmyslu využívat tato omezení i v budoucnu. Toto zjištění dokládají také veřejná prohlášení členů indonéské vlády. V jednom tiskovém článku ze dne 25. září 2019 se například uvádí toto: „Vláda se rozhodla pozastavit do příštího roku vývozní daň uloženou na surový palmový olej a jeho deriváty, aby snížila finanční zátěž producentů palmového oleje v době poklesu cen surového palmového oleje na světovém trhu. Darmin Nasution, ministr pro hospodářskou koordinaci, v úterý v Jakartě uvedl, že vývozní daň byla pozastavena do ledna příštího roku, jelikož vláda oficiálně zahajuje provádění povinného programu týkajícího se bionafty B-30. Pan Darmin uvedl, že doufá, že provádění politiky týkající se bionafty B-30, která má podle očekávání významně zvýšit poptávku po palmovém oleji, povede k růstu cen palmového oleje na domácím trhu. Rovněž uvedl, že pozastavení vývozní daně schválil prezident Joko „Jokowi“ Widodo. Na základě nařízení ministerstva financí z roku 2019 by vláda uložila vývozní daň ve výši 25 USD za tunu, pokud by se ceny pohybovaly v rozmezí od 570 USD do 619 USD za tunu, a ve výši 50 USD, pokud cena přesáhne 619 USD za tunu. Dne 20. září činila cena surového palmového oleje 574,9 USD za tunu a očekává se, že do konce tohoto roku mírně klesne na 570 USD za tunu. Ministr proto požadoval revizi nařízení s cílem umožnit pozastavení vývozní daně, jelikož v případě, že by se vycházelo z výše uvedeného cenového vzorce, bylo by dosud použitelné.“⁽¹⁴⁾
- (109) Toto tvrzení rovněž prokazuje přímou souvislost mezi uložením vývozních omezení (spolu s ostatními prvky k vyvolání konkrétního chování dodavatelů surového palmového oleje) a skutečnou výší cen na domácím trhu. Prokazuje rovněž to, že indonéská vláda dotyčné nástroje používá, aby ovlivnila výši těchto cen.
- (110) Navzdory tvrzení indonéské vlády a skupiny Wilmar v reakci na poskytnutí konečných informací dospěla Komise k závěru, že indonéská vláda hodlá v budoucnu nadále uplatňovat vývozní dávku a případně i vývozní daň. Skutečnost, že indonéská vláda daně a dávky dočasně nevybírala, nemůže rovněž s ohledem na to, že se jedná pouze o některé z nástrojů, které indonéská vláda používá k poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než průměrnou, proto zpochybnit existenci finančního příspěvku.

3.2.2. Neprokázání pověření nebo usměrnění podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení

- (111) Podle všech vyvážejících výrobců se tvrzení Komise ohledně pověření nebo usměrnění zakládá na nesprávném zjištění, že daň a vývozní dávka ze surového palmového oleje a jeho derivátů, které uložila indonéská vláda, jsou určeny na podporu odvětví výroby bionafty. Skupiny Wilmar a Permata mimoto tvrdily, že Komise nesprávně konstatovala, že ceny surového palmového oleje na domácím trhu stanoví fakticky společnost PT Perkebunan Nusantara, výrobce surového palmového oleje, který je zcela ve vlastnictví indonéské vlády (dále jen „společnost PTPN“).
- (112) Co se týká prvního tvrzení, vyvážející výrobci dále upřesnili, že během období šetření byla vývozní daň nulová, a pro posouzení není tudíž relevantní. Vývozní dávka naopak nulová nebyla a každopádně nebyla určena na podporu odvětví výroby bionafty, nýbrž k financování fondu OPPF.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, poslední přístup dne 21. října 2019.

- (113) Komise v 88. bodě odůvodnění prozatímního nařízení uznala, že v období šetření byla vývozní daň nulová. Ačkoli v období šetření nebyla vývozní daň s ohledem na zvláštní situaci na trhu zavedena, představuje důkaz o nástrojích, které indonéská vláda používá k tomu, aby přiměla dodavatele surového palmového oleje k poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. Komise mimoto zjistila, že vývozní daň, třebaže byla v období šetření nulová, nebyla indonéskou vládou zrušena. Komise rovněž uvedla, že (jak je projednáno v 117. až 121. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) nebylo zpochybněno, že záměrem indonéské vlády je využívání vývozní daně k udržování cen surového palmového oleje na domácím trhu na uměle nízké úrovni.
- (114) Co se týká vývozní dávky, Komise zjistila, že ačkoli v právních předpisech, které vývozní dávku ukládají, není výslovně uvedeno, že je určena na podporu odvětví výroby bionafty prostřednictvím poskytování surového palmového oleje za nižší ceny, vývozní dávky, které jsou součástí fondu OPPF, fakticky podporují výhradně odvětví výroby bionafty, a to prostřednictvím grantů vyplacených z fondu OPPF. Během šetření mohla Komise skutečně ověřit, že navzdory širší formální oblasti působnosti podporoval fond OPPF v období šetření téměř výhradně odvětví výroby bionafty.
- (115) Zavedení vývozní dávky indonéskou vládou v roce 2015 se mimoto časově shodovalo s obdobím, kdy byly indonéské ceny surového palmového oleje téměř stejné jako světové ceny. Jak již bylo prokázáno v 64. až 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vývozní dávka není posuzována odděleně, nýbrž jako součást širšího souboru opatření určených na podporu odvětví výroby bionafty a k regulaci cen surového palmového oleje na domácím trhu.
- (116) Komise mimoto zjistila, že v praxi dosáhla vývozní dávka zamýšleného cíle spočívajícího ve snížení cen surového palmového oleje na domácím trhu. Ve své analýze mohla Komise v první řadě zjistit rozdíl mezi cenami na domácím trhu a vývozními cenami indonéského surového palmového oleje. Komise se domnívala, že tento cenový rozdíl lze vysvětlit skutečností, že samotné uložení vývozní dávky stlačilo ceny na domácím trhu tím, že se surový palmový olej udržuje uměle v zemi za nízké ceny stanovené indonéskou vládou, kterými se dodavatelé surového palmového oleje fakticky řídí.
- (117) Skutečnost, že indonéská vláda vývozní daň nezrušila, nýbrž ji pouze stanovila v nulové výši, jednoznačně prokazuje, že má stále v úmyslu udržovat ceny surového palmového oleje na nízké úrovni. Poté, co indonéská vláda zavedla dva nástroje, které mají stejný dopad na ceny surového palmového oleje na domácím trhu, a dosáhla požadovaného účinku, se racionálně rozhodla zachovat nástroj s nejširším spektrem žádoucích účinků (tj. udržování nízkých cen surového palmového oleje a financování fondu OPPF), tj. vývozní dávku.
- (118) Komise proto potvrdila, že celkový systém vývozních omezení zavedený indonéskou vládou má zvýhodnit odvětví výroby bionafty udržováním cen surového palmového oleje na domácím trhu na uměle nízké úrovni (na rozdíl od pouhého vedlejšího účinku vládních opatření k výběru veřejných příjmů).
- (119) Co se týká tvrzení, že ceny surového palmového oleje na domácím trhu nejsou fakticky stanoveny indonéskou vládou, skupina Wilmar dále tvrdila, že závěr Komise není správný, jelikož:
- nabídky předložené odběrateli, kteří projeví zájem, jsou obvykle založeny na cenách na mezinárodním trhu;
 - nabídkové řízení je velmi konkurenční a společnost PTPN může předložit protinabídku, považuje-li se cena za příliš nízkou;
 - nejsou k dispozici důkazy na podporu tvrzení Komise, že se společnost PTPN nechová jako racionální hospodářský subjekt;
 - domácí dodavatelé surového palmového oleje se na základě výsledků nabídkových řízení rozhodnou, zda svůj surový palmový olej prodají a za jaké ceny;
 - skutečnost, že společnost PTPN prodává surový palmový olej prostřednictvím veřejných nabídkových řízení, znamená, že je spíše příjemcem cen než jejich tvůrcem.
- (120) Co se týká tvrzení v písmenu a), Komise připomenula, že jak je uvedeno v 91. až 99. a 126. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, musela vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany dodavatelů surového palmového oleje a společnosti PTPN vycházet z dostupných údajů. Ve svých připomínkách k prozatímnímu nařízení žádný vyvážející výrobce nepředložil důkazy ohledně toho, jak sestavuje své nabídky na surový palmový olej, kromě neurčitěho tvrzení, že obvykle vycházejí z „cen na mezinárodním trhu“.

- (121) Jelikož Komise neměla k dispozici žádné ověřitelné důkazy dokládající toto tvrzení, dotyčné tvrzení zamítla. Místo nezávislého stanovování svých cen s ohledem na mezinárodní ceny sledují dodavatelé surového palmového oleje ve skutečnosti ceny určené společností PTPN.
- (122) Co se týká tvrzení uvedeného v písmenu b), Komise v 133. bodě odůvodnění prozatímního nařízení objasnila, že společnost PTPN nemá ve skutečnosti povinnost podat protinabídku s vyšší cenou, pokud jsou obdrženy nabídky nižší než „cenová představa“ pro daný den. Komise během inspekce na místě skutečně potvrdila, že společnost PTPN pravidelně přijímala nabídky nižší než takováto cena.
- (123) Komise mimoto uvedla, že (jak je uvedeno v oddíle 3.3.2 prozatímního nařízení) použila ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení, jelikož společnost PTPN neodpověděla na dodatek B připojený k antiusubvenčnímu dotazníku (dotazník pro dodavatele palmového oleje) pro všechny dodavatele a distributory palmového oleje. Během inspekce na místě v prostorách indonéské vlády společnost PTPN mimoto nevysvětlila, jak pro daný den stanoví „cenovou představu“ u surového palmového oleje. Společnost PTPN místo toho neurčitě uvedla, že se tato představa zakládá na mezinárodních referenčních hodnotách, aniž by poskytla podrobnější informace.
- (124) Komise proto nemohla získat žádný důkaz o tom, že „cenová představa“ odráží tržní cenu vyplývající z konkurenčního nabídkového řízení. Komise místo toho zjistila, že cena surového palmového oleje na domácím trhu je nižší než kterákoli z údajných mezinárodních referenčních hodnot (včetně ceny při vývozu z Indonésie), jež údajně tvořily základ cen společnosti PTPN.
- (125) Pokud jde o tvrzení v písmenu c), Komise uvedla, že společnost PTPN neposkytla odpověď na výše zmíněný dotazník Komise. Komise proto použila dostupné údaje. Během inspekce na místě v prostorách indonéské vlády předložila společnost PTPN kopii auditovaných účetních závěrek za roky 2016 a 2017. Tyto účetní závěrky prokázaly, že společnost PTPN působí se ztrátou. V pozdější fázi, a dokonce po uplynutí lhůty pro podání připomínek k dopisu oznamujícímu, že Komise použije dostupné údaje, poskytla společnost PTPN dodatečné informace. Indonéská vláda tvrdila, že by tyto dodatečné informace měly změnit hodnocení Komise. Komise uvedla, že informace byly poskytnuty velmi pozdě a značnou dobu po uplynutí stanovených lhůt. Společnost PTPN nepředložila auditovanou účetní závěrku za rok 2018. Co se týká posledního období, Komise proto obdržela auditovanou účetní závěrku pouze za jedno čtvrtletí období šetření (poslední čtvrtletí roku 2017). Auditované účetní závěrky, které Komise obdržela, ukázaly, že společnost PTPN působí se ztrátou. Opožděné informace, které indonéská vláda předložila s ohledem na období od roku 2016 do období šetření (zejména tabulka v Excelu), se snaží prokázat, že podnikání společnosti PTPN v oblasti surového palmového oleje (na něž připadá většina jejich činností) bylo ziskové a že společnost dosáhla u prodeje na domácím trhu i při prodeji na vývoz stejného zisku. Tyto informace však nebyly doloženy auditovanými účetními závěrkami. Informace poskytnuté na základě auditovaných účetních závěrek naopak potvrdily, že společnost PTPN nebyla při prodeji surového palmového oleje zisková, nejednala tudíž stejně jako racionální hospodářský subjekt. Komise každopádně podotkla, že informace předložené v tak pozdní fázi (po připomínkách k prozatímnímu nařízení) není možné přijmout, jelikož je nelze ověřit. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (126) Co se týká tvrzení uvedeného v písmenu d), indonéská vláda a vyvážející výrobci rovněž tvrdili, že Komise neprokázala, že chování dodavatelů surového palmového oleje nebylo racionální, jelikož tito dodavatelé byli ziskoví. Toto tvrzení se týká dodavatelů surového palmového oleje, kteří poskytli odpovědi na dotazník Komise, jakož i společnosti PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Komise se domnívala, že pojem neracionální chování není omezen na podnikání se ztrátou, nýbrž zahrnuje rovněž opatření, která znamenají, že podnikatelská činnost je méně výhodná (méně zisková). Komise zjistila jasný cenový rozdíl mezi cenami surového palmového oleje na domácím trhu v Indonésii a jeho vývozními cenami, takže v případě, že by vývozní dávka uložena nebyla, byl by prodej na vývoz pro dodavatele surového palmového oleje ziskovější.

⁽¹⁵⁾ Jak je pojednáno níže v 142. bodě odůvodnění, Komise nemohla vyvodit z odpovědí dodavatele surového palmového oleje žádný závěr ohledně ziskovosti.

- (128) Zjištění, že systém vývozních omezení, který zavedla indonéská vláda, účinně zabraňuje racionálnímu chování domácích producentů surového palmového oleje, dokládá mimoto skutečnost, že se v důsledku zrušení vývozní dávky podle očekávání vývoz zvýší. V tomto ohledu bylo v nedávném tiskovém článku uvedeno toto: „Generální tajemník Togar Sitanggang sdělil, že indonéské sdružení palmového oleje, GAPKI, předpokládá, že vývoz surového palmového oleje ze země může po snížení vývozní dávky na nulu z dřívějších 50 USD za tunu stoupnout o 10 % až 15 %. Pan Sitanggang odhadl, že indonéský měsíční vývoz surového palmového oleje již vzrostl o 800 000 tun až 900 000 tun oproti dřívějšímu průměru ve výši 700 000 tun. Pan Sitanggang dodal, že by nebylo překvapivé, kdyby měsíční vývoz surového palmového oleje dosáhl milionu tun, pokud by zůstala zachována nulová vývozní dávka. Indonésie již tento rok vyvezla 6 milionů tun surového palmového oleje, přibližně jednu pětinu celkového vývozu surového palmového oleje a jiných derivátů palmového oleje od začátku roku k dnešnímu dni, jak ukazují odhady GAPKI.“⁽¹⁶⁾
- (129) Jiný tiskový článek dále potvrzuje zjištění, že účelem výběru vývozní dávky je přimět dodavatele surového palmového oleje k prodeji na domácím trhu namísto ziskovějšího prodeje na vývozním trhu. V tomto článku nezávislá analytička uvedla, že „tato zpráva (tj. stanovení vývozní dávky v nulové výši) je pozitivní pro pěstitele na předcházejícím trhu, kteří se orientují na Indonésii, jelikož by revize sazeb vývozní dávky mohla pomoci podpořit ceny surového palmového oleje na současné úrovni. Analytička Ngová však v účetním období 19F–20F neočekává u pěstitelů čistý zisk – a upozorňuje, že tato zpráva je negativní pro indonéské zpracovatele na navazujícím trhu, jelikož revidovaná dávka při nižších cenách surového palmového oleje sníží jejich výhodu v podobě marže, což je v současnosti cenový rozdíl mezi surovým palmovým olejem a zpracovanými produkty z palmového oleje. „Zastáváme názor, že zrušení vývozní dávky zvýší konkurenceschopnost indonéských vývozců produktů z palmového oleje, jelikož ušetří vývozní daň ve výši 20–50 USD za tunu, je-li cena surového palmového oleje nižší než 570 USD za tunu. Převážná většina úspor se pravděpodobně vrátí indonéským zemědělcům, a to prostřednictvím vyšších cen surového palmového oleje na domácím trhu.“⁽¹⁷⁾
- (130) Posledně uvedený tiskový článek rovněž potvrzuje zjištění, že bylo dosaženo zamýšleného účinku vývozní dávky, a to stlačení cen surového palmového oleje na domácím trhu. Skutečnost, že existuje určitý vývoz surového palmového oleje z Indonésie, neznamená, že opatření přijatá indonéskou vládou k udržení surového palmového oleje v Indonésii nepřiměla dodavatele surového palmového oleje k neracionálnímu ekonomickému chování. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Komise tato tvrzení zamítla.
- (131) Pokud jde o tvrzení v písmenu e), Komise uvedla, že na podporu svého tvrzení, že společnost PTPN jedná jako příjemce cen, skupina Wilmar pouze částečně cituje 146. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Skupina Wilmar tak tvrdila, že Komise dospěla k závěru, který je ve skutečnosti v rozporu se závěrem uvedeným v tomto bodě odůvodnění. Konkrétně poté, co bylo uvedeno, že „ze šetření rovněž vyplynulo, že z hlediska vyjednávací síly je trh značně nevyvážený ve prospěch odběratelů surového palmového oleje“, jak správně uvedla skupina Wilmar, Komise dále upřesnila, že „(...). V této souvislosti bude mít každý odběratel značnou míru kupní síly, takže může odolat snaze svého dodavatele požadovat vyšší cenu, než je cena stanovená indonéskou vládou. Komise proto dospěla k závěru, že transparentním sdělováním denních cen surového palmového oleje stanoví indonéská vláda prostřednictvím společnosti PTPN účinně maximální denní ceny surového palmového oleje v Indonésii.“ V 146. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se proto dospělo k opačnému závěru, než jak tvrdila skupina Wilmar. Společnost PTPN ve skutečnosti jedná jako tvůrce cen surového palmového oleje na trhu, jelikož dodavatelé surového palmového oleje navzdory struktuře trhu fakticky sledují tuto cenu (což v zásadě prokazuje, že dodavatelé surového palmového oleje mají značnou vyjednávací sílu, která není vůči odběratelům využívána).
- (132) Kromě výše uvedené faktické chyby Komise dále podotkla, že připomínka skupiny Wilmar nebyla podložena žádnými faktickými důkazy. Bez nových faktických důkazů Komise toto tvrzení zamítla.
- (133) Skupina Wilmar rovněž tvrdila, že Komise neprokázala, že indonéská vláda nutí dodavatele surového palmového oleje k poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, získáno dne 23. září 2019.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, získáno dne 23. září 2019.

- (134) Komise uvedla, že skupina Wilmar nepředložila žádné důkazy dokládající tvrzení, že tomu tak není. Komise v tomto ohledu připomíná tvrzení EBB týkající se omezeného počtu odpovědí na dotazník, které poskytli dodavatelé surového palmového oleje. Bez spolupráce ze strany dodavatelů surového palmového oleje a na základě prvků obsažených v prozatímním nařízení se Komise domnívala, že existují významné důkazy prokazující, že dodavatelé surového palmového oleje jsou indonéskou vládou pověřeni nebo usměrněni, aby poskytovali surový palmový olej za cenu nižší než přiměřenou, a to v zájmu cílů politiky indonéské vlády spočívajících v podpoře rozvoje odvětví výroby bionafty.
- (135) Komise mimoto uvedla, že tvrzení skupiny Wilmar je v rozporu s nezpochybněným faktickým zjištěním, že se prakticky veškeré domácí nákupy surového palmového oleje v Indonésii uskutečňují za denní ceny společnosti PTPN, které jsou upraveny o náklady na dopravu, jak je projednáno v 168. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Pokud by bylo tvrzení skupiny Wilmar správné a dodavatelé surového palmového oleje by jednali zcela nezávisle na usměrnění ze strany vlády, nebylo by možné vysvětlit takovéto dokonalé sladění cen surového palmového oleje na trhu, který je roztržštěný.
- (136) Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (137) Skupina Wilmar také tvrdila, že Komise neprokázala pověření nebo usměrnění dodavatelů surového palmového oleje, pokud jde o poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. Tvrzení skupiny Wilmar vychází v zásadě ze skutečnosti, že 1) společnost PTPN není tvůrcem cen, a surový palmový olej není tudíž poskytován za cenu nižší než přiměřenou, a 2) dodavatelům surového palmového oleje není bráněno v prodeji na vývozním trhu.
- (138) Komise se již těmito body zabývala a v 127. až 135. bodě odůvodnění je zamítla. Komise měla tudíž za to, že tvrzení skupiny Wilmar vychází z nesprávných údajů a nelze je přijmout. Důkazy, které byly v tomto šetření k dispozici, prokázaly, že společnost PTPN jedná jako tvůrce cen surového palmového oleje na trhu a že možnost dodavatelů surového palmového oleje vyvážet surový palmový olej je oslabena opatřeními, která přijala indonéská vláda.
- (139) Obdobná tvrzení předložila indonéská vláda, společnosti PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (dále jen „skupina Musim Mas“) a skupina Permata. Ve svých připomínkách indonéská vláda tvrdila, že ceny surového palmového oleje určují tržní síly a že odběratelé obvykle formulují své cenové představy na základě cen na mezinárodním trhu.
- (140) Komise se již podobnými argumenty zabývala v 62. až 96. bodě odůvodnění a dospěla k závěru, že je nelze přijmout. Stejný závěr platí i pro tvrzení indonéské vlády. Komise znovu uvedla, že indonéská vláda nepředložila na podporu svého tvrzení žádné nové důkazy.
- (141) Indonéská vláda tvrdila, že Komise neprokázala existenci prokazatelné souvislosti mezi chováním producentů surového palmového oleje a opatřeními indonéské vlády. Komise v tomto ohledu znovu poukázala na zjištění uvedené v 168. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, které je zopakováno v 137. bodě odůvodnění. Podle názoru Komise představuje skutečnost, že všichni nezávislí dodavatelé surového palmového oleje prakticky vždy sledují ceny společnosti PTPN, nesporný důkaz o existenci takovéto souvislosti (a o to více na trhu, který je roztržštěný, a to jak z hlediska počtu dodavatelů surového palmového oleje, tak i ze zeměpisného hlediska – několik ostrovů). To platí o to více v situaci, kdy ceny surového palmového oleje na domácím trhu neodrážejí to, co by představovalo nezkrácenou tržní cenu, pokud by neexistovala cílená opatření indonéské vlády.
- (142) Ve svém podání indonéská vláda rovněž tvrdila, že Komise nařídila indonéské vládě a nezávislým dodavatelům surového palmového oleje, aby poskytli podrobné informace, tyto informace však neověřila. Indonéská vláda dále uvedla, že Komise při vyvozování svých zjištění k těmto informacím vůbec nepřihlížela. Indonéská vláda konečně uvedla, že Komise údajně použila na indonéskou vládu článek 28 základního nařízení, neboť uvedená vláda nevyžadovala další odpovědi tohoto typu a ani si nevyžádala další informace od společnosti PTPN.

- (143) Komise se v tomto ohledu domnívala, že toto tvrzení není věcně správné. Komise analyzovala všechny odpovědi, které obdržela od dodavatelů surového palmového oleje. Komise však konstatovala, že navzdory všem zasláním upomínek neposkytli dodavatelé surového palmového oleje vyjma jednoho veřejně přístupnou verzi svých odpovědí. Na základě čl. 29 odst. 3 základního nařízení může Komise nezohlednit poskytnuté informace, pro něž strana, která je předložila, neposkytla náležitě shrnutí. Velká většina odpovědí byla mimoto neúplná a mnoho z nich neobsahovalo žádné informace o ziskovosti. Komise proto nemohla z těchto odpovědí vyvodit žádný závěr. Nedostatečná spolupráce ze strany indonéské vlády a dodavatelů surového palmového oleje byla ve skutečnosti dalším důkazem, že se dodavatelé surového palmového oleje řídí pokyny indonéské vlády na podporu výrobců bionafty.
- (144) Stejně tak je neodůvodněné tvrzení indonéské vlády, že Komise nezohlednila odpověď společnosti PTPN. Jak bylo objasněno výše, Komise několikrát neúspěšně žádala společnost PTPN o spolupráci. Jak je uvedeno v 29. a 30. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise uvedla, že společnost PTPN, kterou zcela vlastní indonéská vláda, neodpověděla na dodatek B dotazníku indonéské vlády ve stanovené lhůtě. Komise proto zaslala indonéské vládě dopis podle článku 28, který se omezil na konkrétní informace, jež nebyly poskytnuty. Jak je uvedeno v 98. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, indonéská vláda poskytla pro společnost PTPN odpověď na dodatek B dne 30. června 2019. To bylo dlouho po uplynutí lhůty pro poskytnutí těchto informací (14. března 2019) a po uskutečnění inspekce na místě v prostorách indonéské vlády. Podání bylo proto předloženo dlouho po uplynutí lhůty, nebylo možné je ověřit a indonéská vláda nejednala podle svých nejlepších schopností v souladu s článkem 28 základního nařízení. Komise každopádně použila všechny důkazy předložené společností PTPN, které bylo možno ověřit. Komise proto informace poskytnuté společností PTPN řádně posoudila spolu s dalšími dostupnými údaji o trhu surového palmového oleje v Indonésii.
- (145) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda, skupina Permata a skupina Wilmar tvrdily, že se Komise dopustila chyby, když zjistila pověření nebo usměrnění dodavatelů surového palmového oleje, neboť:
- a) vývozní omezení nemají podpořit odvětví výroby bionafty a případný dopad na ceny je pouze vedlejším účinkem opatření;
 - b) společnost PTPN stanovuje své ceny prostřednictvím konkurenčních nabídkových řízení a je zisková;
 - c) sladění cen dodavatelů surového palmového oleje a společnosti PTPN neprokazuje pověření nebo usměrnění;
 - d) dodavatelé surového palmového oleje jsou racionálně jednajícími účastníky trhu a Komise jejich odpovědi neověřila a
 - e) Komise nedoložila prokazatelnou souvislost mezi jednáním indonéské vlády prostřednictvím společnosti PTPN a jednáním dodavatelů surového palmového oleje. Podle indonéské vlády omezený podíl na trhu společnosti PTPN neumožňuje, aby stanovila tržní ceny.
- (146) Komise za prvé uvedla, že vývozní dávka je výslovně navržena na podporu fondu OPPF a že fond OPPF má podporovat odvětví palmového oleje obecně, jak však bylo objasněno v 76. a 77. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, fakticky podporuje pouze odvětví výroby bionafty. Komise navíc dospěla k závěru, že podpory odvětví výroby bionafty ze strany indonéské vlády je dosaženo rovněž poskytováním surového palmového oleje za cenu nižší než průměrnou. Tohoto cíle je dosaženo kombinovaným účinkem různých opatření včetně vývozní dávky.
- (147) Komise proto dospěla k závěru, že uložení vývozní dávky má od počátku dva rozdílné cíle: financuje fond OPPF a je součástí souboru opatření k stlačení cen na domácím trhu. Podle názoru Komise se indonéská vláda záměrně snažila docílit tohoto účinku na trhu (což se jí podařilo) a nejedná se pouze o vedlejší účinek vládní politiky.

- (148) Co se týká tvrzení, že společnost PTPN stanoví své ceny prostřednictvím konkurenčních nabídkových řízení, a že by se proto výsledek měl pokládat za tržní cenu, Komise opakuje, že jak je uvedeno v 91. až 99. a 126. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, musela vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany dodavatelů surového palmového oleje a společnosti PTPN vycházet z dostupných údajů. Ve svých připomínkách k prozatímnímu nařízení žádný vyvážející výrobce nepředložil důkazy ohledně toho, jak sestavuje své nabídky na surový palmový olej, kromě neurčitých tvrzení, že obvykle vycházejí z „cen na mezinárodním trhu“. Nebyly však k dispozici přímé důkazy o tom, jak dodavatelé surového palmového oleje stanoví své ceny; skutkové okolnosti spíše prokazují přizpůsobení cen ceně stanovené společností PTPN.
- (149) V této souvislosti skupina Wilmar ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací zdůraznila, že se útvary Komise během inspekce na místě v jejích prostorách dotázaly, jak rozhoduje o ceně nabídky v rámci jednotlivých nabídkových řízení společnosti PTPN. Skupina Wilmar dále objasnila, že následná zpráva o inspekci nezmiňuje případné chybějící informace. Komise v tomto ohledu uvedla, že skupina Wilmar nezpochybňuje, že informace, které v této souvislosti poskytla, byly velmi neurčité. Komise mimoto zaznamenala, že skupina Wilmar nepovažovala za vhodné poskytnout podrobnější vysvětlení tohoto mechanismu ani v dalších fázích šetření, ačkoli to Komise opakovaně zmiňovala.
- (150) Jelikož Komise neměla k dispozici žádné ověřitelné důkazy dokládající toto tvrzení, dotyčné tvrzení zamítla. Místo nezávislého stanovování svých cen s ohledem na mezinárodní ceny sledují dodavatelé surového palmového oleje ve skutečnosti ceny určené společností PTPN.
- (151) Co se týká tvrzení, že společnost PTPN je zisková, Komise uvedla, že kromě toho, co již bylo uvedeno v 125. a 144. bodě odůvodnění, předložila indonéská vláda po poskytnutí konečných informací opožděně auditovanou účetní závěrku společnosti PTPN za rok 2018. Byl však obdržen překlad pouze části této účetní závěrky. Zdá se, že účetní závěrka za rok 2018 prokazuje, že společnost PTPN byla v roce 2018 zisková. Komise však toto nemohla posoudit, jelikož klíčové části účetní závěrky nebyly přeloženy a tato účetní závěrka se vztahovala na veškeré výrobky, nikoli pouze příjmy z prodeje surového palmového oleje. Jak je mimoto uvedeno výše, údaje týkající se jak prodeje surového palmového oleje, tak i celé společnosti byly poskytnuty pozdě, a nebylo je tudíž možné ověřit. Společnost PTPN navíc při šetření nespolupracovala. Komise proto dospěla k závěru, že přesnost tvrzení nelze posoudit a je třeba je zamítnout. Co se týká tvrzení uvedeného v písmenu b), Komise v 133. bodě odůvodnění prozatímního nařízení objasnila, že společnost PTPN nemá ve skutečnosti povinnost znovu nabídnout vyšší cenu, pokud jsou obdržené nabídky nižší než „cenová představa“ pro daný den. Komise během inspekce na místě skutečně potvrdila, že společnost PTPN pravidelně přijímala nabídky nižší než takováto cena. Komise navíc zjistila, že indonéská vláda může ovlivňovat a ovlivňuje rozhodnutí společnosti PTPN, pokud jde o cenovou politiku společnosti PTPN ⁽¹⁸⁾.
- (152) Co se týká tvrzení, že sladění cen dodavatelů surového palmového oleje s denními cenami společnosti PTPN naznačuje spíše to, že trh je nezkreslený, než pověření nebo usměrnění, Komise zjistila, že všichni nezávislí dodavatelé surového palmového oleje nabízeli cenu, která je stejná nebo nižší než cena společnosti PTPN pro daný den. Podle názoru Komise to nemůže svědčit o nezkreslené dynamice trhu: je nelogické, aby na konkurenčním trhu neprodával žádný dodavatel surového palmového oleje za cenu vyšší, než je cena stanovená konkurentem (leďaže tento konkurent skutečně stanoví maximální cenu daného zboží na trhu a vláda všem ostatním účastníkům nařídí nebo je nutí, aby tento strop dodržovali).
- (153) Pokud jde o tvrzení indonéské vlády, že producenti surového palmového oleje jsou racionálně jednajícími účastníky trhu, jelikož se 70 % surového palmového oleje vyváží, Komise uvedla, že podle veřejných zdrojů představuje domácí spotřeba surového palmového oleje 30 % produkce ⁽¹⁹⁾. To znamená, že producenti surového palmového oleje zcela uspokojí domácí poptávku a po uspokojení této poptávky se uchylují k vývozu. Skutečnost, že se 70 % produkce surového palmového oleje vyváží, není proto v rozporu se zjištěním, že dodavatelé surového palmového oleje jsou připraveni o možnost racionální volby, právě naopak. Pokud by se indonéští dodavatelé surového

⁽¹⁸⁾ Jak je objasněno v 133. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, „(...) je-li cena nabídnutá potenciálním kupujícím nižší než ‚cenová představa‘, je záležitost postoupena představenstvu, které může rozhodnout o přijetí nabídky. Komise během inspekce na místě potvrdila, že takovéto nabídky jsou pravidelně přijímány. Skutečnost, že rozhodnutí o cenách přijímá představenstvo společnosti PTPN, v němž je zastoupena pouze indonéská vláda, každopádně naznačuje, že indonéská vláda vykonává účinnou kontrolu nad společností PTPN a jejím jednáním v souvislosti s rozhodnutími o stanovení cen.“

⁽¹⁹⁾ Zpráva GAIN, Indonesia Oilseeds and Products Annual 2019.

palmového oleje chovali racionálně, neuspokojovali by domácí poptávku a vyvezli by veškerou svou produkci nebo její podstatně větší část, jestliže by mohli dosáhnout vyššího zisku. Tyto potenciální dodatečné zisky z vývozu jsou limitovány vývozními omezeními, která indonéská vláda využívá k tomu, aby dodavatele surového palmového oleje přiměla k prodeji na domácím trhu a uspokojování místních potřeb. Skutečnost, že je uspokojena veškerá domácí poptávka, proto spíše naznačuje, že indonéská vláda dosáhla svého cíle spočívajícího v zásobování domácím trhu za ceny příznivé pro výrobce bionafty.

- (154) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací skupina Wilmar dále uvedla, že skutečnost, že po stanovení vývozní dávky v nulové výši se podíl vývozu surového palmového oleje nezvýšil, dokládá, že se Komise mylila, když dospěla k závěru, že vývozní dávka má udržet surový palmový olej v zemi a stlačit jeho cenu.
- (155) Komise v této souvislosti uvedla, že z údajů poskytnutých skupinou Wilmar vyplývá, že domácí spotřeba vzrostla, a že tudíž vyžaduje větší podíl celkové produkce surového palmového oleje. To může podpořit tvrzení skupiny Wilmar, pokud by indonéská vláda vyjádřila záměr ukončit systém vývozních omezení. Jak je však objasněno v 108. bodě odůvodnění, indonéská vláda nemá v úmyslu mechanismus vývozních omezení ukončit. Je spíše zřejmé, že sazba v rámci systému vývozních omezení je jednoduše stanovena v nulové výši v reakci na vnější faktory, tj. celosvětový pokles cen palmového oleje. Všichni indonésští výrobci si jsou dobře vědomi toho, že tato úroveň je pouze dočasná, a proto i nadále upřednostňují uspokojování domácí poptávky.
- (156) Skupina Wilmar poskytla ve své odpovědi rovněž informace o cenách a tvrdila, že se ceny surového palmového oleje na domácím trhu od stanovení nulové sazby vývozní dávky podstatně nezvýšily. Komise tyto informace analyzovala a uvedla, že není schopna nalézt zdroj údajů, které skupina Wilmar použila; Komise proto nemohla ověřit ani posoudit jejich správnost. Komise však uvedla, že pokud by měla vycházet z těchto údajů, bez ohledu na dočasnou povahu nulové sazby vývozní dávky, tyto údaje prokazují sladění ceny na domácím trhu s vývozními cenami. Zatímco v období šetření činil průměrný rozdíl mezi oběma cenami přibližně 50 USD za tunu, z údajů poskytnutých skupinou Wilmar vyplývá, že se ceny na domácím trhu přiblížily vývozním cenám a rozdíl je nyní nižší než 20 USD za tunu. Skutečnost, že se cena na domácím trhu v absolutním vyjádření podstatně nezvýšila, je pouze důsledkem toho, že klesly světové ceny.
- (157) Podle názoru Komise to dokládá její zjištění, že systém vývozních omezení má spolu s ostatními opatřeními mimo jiné stlačit ceny surového palmového oleje na domácím trhu.
- (158) Co se týká tvrzení indonéské vlády, že Komise neověřila odpovědi nezávislých dodavatelů surového palmového oleje, Komise podotýká, že toto tvrzení není z věcného hlediska správné. Jak již bylo uvedeno v 143. bodě odůvodnění, Komise řádně analyzovala všechny obdržené odpovědi, zjistila však, že velká většina odpovědí je neúplná, mnoho z nich neobsahuje informace o ziskovosti a mnoho z nich neposkytuje veřejně přístupné verze odpovědí.
- (159) Kromě tohoto tvrzení indonéská vláda uvedla, že zjištění Komise uvedená v poskytnutých konečných informacích, která jsou obsažena v 143. bodě odůvodnění, nejsou správná, jelikož ve veřejně přístupném spisu nemohla upomínky nalézt. S odkazem na toto tvrzení Komise uvedla, že tyto upomínky jsou součástí vyhrazeného spisu a že je lze nalézt na seznamu vyhrazených dokumentů, které mají zúčastněné strany k dispozici. Během slyšení, které se konalo 16. října 2019, však Komise poskytla indonéské vládě seznam příslušných referenčních čísel. Komise rovněž uvedla, že dotazníky pro nezávislé dodavatele surového palmového oleje byly součástí dotazníku určeného indonéské vládě, a tudíž odpovědnost za koordinaci, shromáždění a zajištění včasného zaslání úplných odpovědí nesla plně indonéská vláda.
- (160) Co se týká tvrzení v písmenu e), Komise v 124. až 143. bodě odůvodnění prozatímního nařízení objasnila, jak indonéská vláda jedná prostřednictvím společnosti PTPN jako tvůrce cen na indonéském domácím trhu a jak se všichni nezávislí dodavatelé surového palmového oleje řídí těmito cenovými ukazateli. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací indonéská vláda uvedla, že vzhledem k omezenému podílu společnosti PTPN na trhu není tento výsledek pravděpodobný. Komise však konstatovala, že indonéská vláda neposkytla k doložení svého tvrzení žádné faktické důkazy, které by byly v rozporu se zjištěním Komise.

- (161) S ohledem na výše uvedené skutečnosti zamítla Komise tvrzení indonéské vlády a vyvážejících výrobců a potvrdila své zjištění ohledně pověření a usměrnění.

3.2.3. Neprokázání příjmové nebo cenové podpory podle čl. 3 odst. 1 písm. b) základního nařízení

- (162) Po poskytnutí prozatímních informací indonéská vláda a vyvážející výrobci tvrdili, že Komise neprokázala existenci příjmové a cenové podpory ve prospěch výrobců bionafty podle požadované normy stanovené judikaturou WTO.
- (163) Komise v tomto ohledu podotkla, že indonéská vláda ani vyvážející výrobci nepředložili k doložení tvrzení ohledně neexistence příjmové nebo cenové podpory nové informace nebo důkazy. Tvrzení uvedená v tomto ohledu pouze nesouhlasí s výkladem judikatury ze strany Komise. Komise se domnívala, že analýza provedená v oddíle 3.3.3.7 prozatímního nařízení vyhovuje požadavkům na dokazování stanoveným v základním nařízení, Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a judikatuře WTO.
- (164) Jelikož nebyly předloženy žádné nové věcné prvky, které by mohly vést k přehodnocení jejího zjištění, potvrdila Komise závěr uvedený v oddíle 3.3.3.7 prozatímního nařízení.
- (165) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda uvedla, že se Komise dopustila chyby při zjištění příjmové a cenové podpory, jelikož ta vyžaduje existenci opatření, které zaručuje určitý výsledek, a nikoli opatření, jež má vedlejší účinek na ceny.
- (166) Komise v této souvislosti již v 153. a 160. bodě odůvodnění objasnila, že soubor opatření má za cíl regulovat a stlačovat ceny na domácím trhu a že se nejedná o pouhý vedlejší účinek politiky indonéské vlády. Komise mimoto podotkla, že indonéská vláda ani vyvážející výrobci nepředložili k doložení tvrzení ohledně neexistence příjmové nebo cenové podpory nové informace nebo důkazy.
- (167) Skupina Wilmar tvrdila, že Komise nezohlednila její tvrzení v reakci na poskytnutí prozatímních informací, a vyzvala Komisi, aby tak učinila.
- (168) V rozporu s tvrzením skupiny Wilmar Komise tato tvrzení analyzovala a (jak je uvedeno v 163. bodě odůvodnění) nezjistila žádné nové faktické údaje. Skupina Wilmar spíše vysvětluje, proč nesouhlasí s výkladem judikatury WTO a skutkové podstaty projednávaného případu ze strany Komise. V těchto připomínkách se skupina Wilmar zabývá rovněž svým stanoviskem ke správnému hypotetickému srovnávacímu scénáři.
- (169) V zájmu jasnosti Komise zopakovala, že nesouhlasí s tím, jak skupina Wilmar vykládá judikaturu WTO a skutkovou podstatu daného případu, jak je uvedeno v oddíle III.B.3 připomínek k prozatímnímu nařízení, a zcela potvrzuje závěr uvedený v oddíle 3.3.3.7 prozatímního nařízení.

3.2.4. Neprokázání existence výhody: chyba při určování vhodné referenční hodnoty

- (170) V prozatímním nařízení Komise konstatovala, že ceny FOB surového palmového oleje při vývozu z Indonésie do ostatních částí světa, jak jsou uvedeny v indonéské vývozní statistice, představují vhodnou referenční hodnotu, jelikož jsou stanoveny podle zásad volného trhu, soutěží s cenami ostatních produktů na zahraničních trzích, odrážejí převládající tržní podmínky v Indonésii a nejsou zkráceny zásahy vlády. Komise se mimoto domnívala, že tato použitá referenční hodnota představuje nejbližší možný zástupný indikátor nezkrácené ceny na indonéském domácím trhu bez zásahu indonéské vlády. Komise také uvedla, že ceny FOB použité jako referenční hodnota jsou v souladu s mezinárodními cenami (např. CIF Rotterdam).
- (171) Komise proto vypočítala výši napadnutelné subvence pro každého vyvážejícího výrobce z hlediska výhody poskytnuté příjemci, která byla zjištěna v období šetření. Komise ohodnotila výhodu jako součet rozdílů mezi cenami placenými za surový palmový olej pořizovaný na domácím trhu a referenční cenou surového palmového oleje vypočítanou pro jednotlivé měsíce období šetření.

- (172) Indonéská vláda a skupiny Wilmar a Permata tvrdily, že se Komise dopustila pochybení 1) tím, že považovala tuto referenční hodnotu za vhodnou, a 2) při výpočtu celkové výhody. Indonéská vláda a skupiny Wilmar a Permata tvrdí, že důvodem je skutečnost, že vývozní cena FOB zahrnuje vývozní dávku, a je proto zkreslená. Rovněž EBB předložila velmi podobné tvrzení.
- (173) Komise uvedla, že tvrzení, že vývozní cena je zkreslená, se v podstatě snaží koncepčně změnit odůvodnění případu. Zatímco Komise měla za to, že ceny surového palmového oleje na domácím trhu jsou na uměle nízké úrovni, vývozci tvrdí, že vývozní ceny (které jsou zhruba v souladu s mezinárodními cenami) jsou příliš vysoké. Jinými slovy, vývozci tvrdí, že vývozní dávka vede k příliš vysokým vývozním cenám. Zkreslená je však cena na domácím trhu, a to mimo jiné kvůli vývozní dávce. Samotná indonéská vláda tvrdila, že vývozní dávka není zahrnuta do vývozní ceny, kterou Komise použila ve svých výpočtech⁽²⁰⁾. Komise vzala toto tvrzení indonéské vlády na vědomí. Domnívala se však, že účinky vývozní dávky jsou zohledněny v ceně FOB. Komise měla ve skutečnosti za to, že prodávající zohledňuje povinnost odvést příslušnou dávku při stanovení vývozní ceny, která je následně sdělena orgánům indonéské vlády pro statistické účely.
- (174) Jak je uvedeno v 198. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise považovala za nejvhodnější referenční hodnotu měsíční vývozní cenu FOB vykázanou v indonéských statistikách. Komise pokládala tuto referenční hodnotu za vhodnou pro jednotlivé nákupní transakce. Komise zjistila, že Incoterm FOB referenční ceny a Incoterm domácích nákupních transakcí provedených vyvážejícími výrobci jsou srovnatelné. Komise neobdržela v tomto ohledu od zúčastněných stran žádné připomínky.
- (175) Kromě výše uvedeného skupina Wilmar tvrdila, že se Komise dopustila chyby při výpočtu výše výhody, kterou skupina Wilmar obdržela, jelikož při výpočtu výhody měla odečíst částky, o něž kupní cena surového palmového oleje překračuje referenční hodnotu. Komise v této souvislosti uvedla, že vzala v úvahu pouze transakce, u nichž byla poskytnuta výhoda (jinými slovy, kde byla cena zaplacená vyvážejícími výrobci nižší než referenční hodnota). Jedná se o transakce, v jejichž případě má dotýčný program za následek poskytnutí výhod vyvážejícím výrobcům. Proto by nemělo smysl odečíst transakce, u nichž nebyla poskytnuta žádná výhoda, neboť tyto byly v souladu s tržními podmínkami. Komise v tomto smyslu uvedla, že panel WTO ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*⁽²¹⁾, v jejímž rámci se zkoumalo, jak Ministerstvo obchodu Spojených států amerických stanovilo výši výhody poskytnuté prostřednictvím dotyčné subvence, poukázal na poskytnutí „kaučuku“ za cenu nižší než průměrnou⁽²²⁾ a uvedl, že údajné subvence „musí být analyzovány ve vztahu ke konkrétnímu období, aby bylo možno dospět k celkové výši subvencování u produktu, který je předmětem šetření“⁽²³⁾, a že „ustanovení čl. 14 písm. d) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních neobsahuje u konkrétního zboží odkaz na pojem vyrovnání nebo ‚negativní výhody‘ či průměr za období šetření“⁽²⁴⁾. Srovnání je srovnáním jednotlivých nákupních transakcí s individuální referenční hodnotou u dané nákupní transakce. Komise provedla srovnání jednotlivých transakcí, aby zjistila, zda byla poskytnuta výhoda, a výši této výhody. Celková výše výhod zjištěných u jednotlivých transakcí představuje výši subvence. Toto tvrzení je proto zamítnuto.
-
- ⁽²⁰⁾ t19.005028.
- ⁽²¹⁾ Viz zpráva panelu ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/R), body 11.38–11.69.
- ⁽²²⁾ Ministerstvo obchodu Spojených států amerických vypočítalo měsíční tržní referenční ceny pro každý druh kaučuku na základě skutečných nákupů kaučuku výrobcí pneumatik ze soukromých zdrojů a použilo tyto měsíční referenční hodnoty ke stanovení měsíčního základu pro zjištění, zda byla poskytnuta výhoda. Pro každého výrobce pneumatik sečetlo Ministerstvo obchodu Spojených států amerických kladné částky výhody vypočítané pro každý druh kaučuku za účelem zjištění celkové výhody za období šetření u dotyčného výrobce pneumatik z daného druhu kaučuku. Součty výhod u jednotlivých vstupů byly poté sečteny za účelem stanovení celkové výhody pro výrobce pneumatik plynoucí z poskytování vstupů v podobě kaučuku všech druhů během období šetření ze strany vlády. Čína tvrdila, že pokud se některé nákupy v období šetření uskutečnily za cenu vyšší, než je referenční hodnota, nebo tržní cena, musí být celá výše těchto „negativních“ částek výhody změřená na základě referenční ceny z právního hlediska započítána oproti „kladným“ částkám výhody za celé období šetření.
- ⁽²³⁾ Viz zpráva panelu ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/R), bod 11.45. Obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 ve věci *Jindal Saw, T-300/16*, ECLI:EU:T:2019:235, body 180–182.
- ⁽²⁴⁾ Viz zpráva panelu ve věci *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/R), bod 11.47.

- (176) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda také tvrdila, že Komise neprokázala existenci výhody, neboť 1) je nelogické zjistit výhodu ve formě vývozních omezení na konkurenčním finančním trhu a 2) ceny surového palmového oleje na domácím trhu se řídí dynamikou konkurenčního trhu.
- (177) Komise by v této souvislosti ráda znovu poukázala na skutečnost, že výhoda má v tomto případě podobu poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. První tvrzení indonéské vlády se proto zamítá.
- (178) Co se týká tvrzení indonéské vlády, že se ceny surového palmového oleje na domácím trhu řídí dynamikou konkurenčního a nezkresleného trhu, Komise odkazuje na provedenou analýzu, zejména v 151. bodě odůvodnění.
- (179) Komise proto trvala na svém zjištění, že tento režim poskytuje vyvážejícím výrobcům výhodu.
- (180) Indonéská vláda rovněž uvedla, že Komise určila nesprávnou referenční hodnotu, zejména z toho důvodu, že referenční hodnota, kterou použila, zahrnuje vývozní dávku a že od referenční hodnoty je třeba vývozní dávku odečíst.
- (181) Komise v této souvislosti zjistila rozpor mezi tímto tvrzením a odpovědí indonéské vlády na písemné upozornění na nedostatky ze dne 14. března 2019. V této odpovědi indonéská vláda uvedla: „Indonéská vláda potvrzuje, že statistiky vývozu do EU zahrnují pouze bionaftu vyrobenou v Indonésii. Vykázaná hodnota vývozu odpovídá ceně FOB a vývozní daň/dávka není zahrnuta.“ Komise navíc uvedla, že indonéská vláda nepředložila na podporu svého tvrzení žádné další faktické důkazy. Jak je objasněno v 173. bodě odůvodnění, Komise se domnívala, že nahlášená vývozní cena FOB fakticky zahrnuje účinky vývozní dávky.
- (182) Skupina Wilmar tvrdila, že referenční hodnota použitá k výpočtu výhody byla nadměrná, jelikož byla použita „vnější“ referenční hodnota. Je však třeba připomenout, že při určování nejpřesnější a nejhodnější referenční hodnoty, která se použije, nepoužila Komise „vnější“ referenční hodnoty, jako jsou referenční hodnoty dostupné v Malajsii nebo Evropě, například CIF Rotterdam. Byly použity indonéské vývozní ceny, neboť pocházejí z Indonésie (a v tomto smyslu se jedná o vnitrostátní ceny) a představují spolehlivý tržní základ pro účely srovnání. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (183) Komise proto potvrdila závěr uvedený v 172. bodě odůvodnění.

3.2.5. Specifičnost

- (184) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda tvrdila, že Komise neprokázala specifičnost režimu. Podle indonéské vlády je subvence specifická, pokud se týká pouze jednoho odvětví.
- (185) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise uvedla, že panel ve zprávě ve věci *US – Upland Cotton* objasnil toto: „Podle znění článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních je subvence ‚specifická‘, pokud je specifická pro podnik nebo výrobní odvětví nebo pro skupinu podniků nebo výrobních odvětví (na něž se v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních odkazuje jako na ‚určité podniky‘) v působnosti orgánu, který subvenci poskytuje. (...)‘. Panel dále objasnil, že se ‚(...) ‚specifičnost‘ vztahuje na skupinu výrobních odvětví, jelikož slova ‚určitý podnik‘ jsou v úvodních ustanoveních čl. 2 odst. 1 definována obecně jako podnik nebo výrobní odvětví nebo skupina podniků nebo výrobních odvětví.“⁽²⁵⁾
- (186) Odvolací orgán ve věci *Spojené státy – antidumpingové a vyrovnávací clo (na výrobky z Číny)* posoudil význam pojmu „určité podniky“ v článku 2: „Subvence je podle čl. 2 odst. 1 písm. a) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních specifická, pokud výslovně omezení vyhrazuje přístup k této subvenci ‚určitým podnikům‘. V úvodní větě čl. 2 odst. 1 se uvádí, že se pojmem ‚určité podniky‘ rozumí ‚podnik nebo výrobní odvětví nebo skupina podniků nebo výrobních odvětví‘. V prvé řadě je třeba poznamenat, že slovo ‚určitý‘ je definováno jako ‚známý a specifikovaný, nikoli však výslovně určený: (s podstatným jménem v jednotném čísle) konkrétní, (s podstatným jménem v množném čísle) některé konkrétní, některé

⁽²⁵⁾ Zpráva panelu ve věci *United States – Subsidies on Upland Cotton*, WT/DS267/R, Add.1 až Add.3 a Corr.1, přijatá dne 21. března 2005, pozměněná zprávou Odvolacího orgánu WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, s. 299, bod 7.1140.

stanovené. Slovo „skupina“ je naopak běžně definováno jako „[nějaký] počet osob nebo věcí, které se považují za jednotku nebo celek z důvodu určitého vzájemného nebo společného vztahu nebo účelu, nebo jsou zařazeny společně z důvodu určité míry podobnosti“. Pokud jde o podstatná jména blíže určená pojmy „určitý“ a „skupina“, lze říci, že „podnik“ může být definován jako „[nějaká] obchodní firma, společnost“, zatímco pojem „výrobní odvětví“ označuje „[nějakou] zvláštní formu nebo oblast produktivní činnosti; obchodu, výroby“. Bereme na vědomí, že se panel ve věci *US – Upland Cotton* domníval, že „výrobní odvětví nebo skupina výrobních odvětví“ mohou být obecně vymezeny podle typu výrobků, které vyrábějí; že „pojem „výrobní odvětví“ souvisí s výrobci určitých výrobků“ a že „šíře pojmu „výrobní odvětví“ může v daném případě záviset na řadě faktorů“. Z výše uvedeného vyplývá, že se pojem „určité podniky“ vztahuje na jeden podnik nebo výrobní odvětví nebo na kategorii podniků nebo výrobních odvětví, jež jsou známy a specifikovány. Souhlasíme nicméně s Čínou v tom, že tento pojem zahrnuje „jistou neurčitost na okrajích“, a se zprávou panelu ve věci *US – Upland Cotton* v tom, že rozhodnutí o tom, zda jistý počet podniků nebo výrobních odvětví představuje „určité podniky“, lze učinit pouze v každém jednotlivém případě.“⁽²⁶⁾

- (187) Komise proto uvedla, že judikatura WTO nevyžaduje, aby se subvence vztahovala na jedno výrobní odvětví, aby se pokládala za specifickou, nýbrž že se může vztahovat také na „kategorii podniků nebo výrobních odvětví, jež jsou známy a specifikovány“. V daném případě dospěla Komise v 202. bodě odůvodnění prozatímního nařízení k závěru, že soubor opatření je specifický, neboť zvýhodňuje podniky působící v hodnotovém řetězci palmového oleje. Komise proto v souladu s judikaturou WTO dospěla k závěru, že soubor opatření je specifický, jelikož se týká „kategorie podniků nebo výrobních odvětví, jež jsou známy a specifikovány“. Tvrzení indonéské vlády je proto zamítnuto.

3.3. Podpora odvětví výroby bionafty ze strany vlády prostřednictvím osvobození strojního zařízení dováženého do celních zón od dovozního cla

- (188) Jak je uvedeno v 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise vypočítala výhodu pro vyvážející výrobce plynoucí z osvobození dováženého strojního zařízení od dovozního cla jako celkovou částku neuhrazeného cla, která byla přiřazena v rámci období šetření na základě doby životnosti podkladových aktiv. Vyvážející výrobci tvrdili, že při výpočtu výhod získaných z důvodu osvobození dováženého strojního zařízení od dovozního cla měla Komise přidělit obdržené částky podle celkového obratu příslušných společností, a nikoli pouze podle obratu u dotčeného výrobku. Vyvážející výrobci uvedli, že důvodem je skutečnost, že seznam strojního zařízení, které je dováženo bezcelně, zahrnuje nejen stroje používané při výrobě bionafty, nýbrž i při výrobě jiných produktů.
- (189) V tomto ohledu Komise již v dotazníku pro vyvážející výrobce společnosti požádala, aby poskytly seznam strojů a uvedly jejich použití. Komise konstatovala, že žádný z vyvážejících výrobců nezmínil možné dvojí použití konkrétních strojů před inspekcí na místě v době, kdy bylo možné tyto informace ověřit. Jelikož toto tvrzení nebylo možné ověřit, bylo zamítnuto.
- (190) Co se týká dovozu strojního zařízení do celních zón, po vyhlášení prozatímního nařízení obdržela Komise od EBB připomínky k částečné spolupráci skupiny Wilmar v tomto ohledu. EBB připomenula skutečnost, že skupina Wilmar neuvedla výši subvencí obdržených na základě režimu celních zón. EBB dále uvedla, že prozatímní clo uložené skupině Wilmar nepředstavuje nejvyšší sazbu prozatímního cla uloženého s ohledem na tento režim.
- (191) Komise EU v této souvislosti potvrdila, že kvůli částečné nespolupráci, pokud jde o údaje o celních zónách, musela Komise použít u skupiny Wilmar v souladu s článkem 28 základního nařízení dostupné údaje.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011, DS 379, bod 373.

- (192) Po poskytnutí konečných informací společnost PT Ciliandra Perkasa tvrdila, že Komise pochybila, když zamítla její tvrzení, že měla přidělit obdržené částky podle celkového obratu příslušných společností, a nikoli pouze podle obratu u dotčeného výrobku. Podle společnosti PT Ciliandra Perkasa je důvodem skutečnost, že Komise mohla z poskytnutého seznamu usoudit, zda se jednotlivý stroj používá pouze k výrobě bionafty, nebo zda má dvojí užití.
- (193) Komise v 189. bodě odůvodnění uvedla, že žádný z vyvážejících výrobců, včetně společnosti PT Ciliandra Perkasa, nezmínil možné dvojí užití konkrétních strojů před inspekcí na místě v době, kdy bylo možné tyto informace ověřit. Jelikož toto tvrzení nebylo možné ověřit, bylo zamítnuto.

3.4. Obecná připomínka k metodice použité při výpočtu subvencí

- (194) Po poskytnutí prozatímních informací skupina Wilmar tvrdila, že Komise chybovala při výpočtu výše subvencí, když tuto výši vypočítala přepočtením podle obratu. Skupina Wilmar tvrdí, že podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení měla Komise vypočítat výši subvence na jednotku subvencovaného výrobku místo pro každý program.
- (195) Komise konstatovala, že podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků nebyla poskytnuta žádná subvence. Výše celkové subvence byla proto přepočtena podle příslušného obchodního obratu skupiny Wilmar v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení, který zní: „*Pokud se subvence neposkytuje podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků, určí se výše napadnutelné subvence tak, že se celková výše subvence přiměřeně přepočte na množství výrobků, které byly v posuzovaném období vyrobeny, prodány nebo vyvezeny.*“
- (196) Jelikož žádná z těchto subvencí nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků, je nejvhodnějším jmenovatelem relevantní obchodní obrat společnosti. V tomto ohledu je třeba uvést, že příslušný obrat byl stanoven na základě, který zajišťuje, aby byla pokud možno co nejvíce zohledněna prodejní hodnota výrobků prodávaných společností příjemce. Jakákoli jiná navrhovaná metoda výpočtu výše napadnutelné subvence by byla v rozporu s příslušnými ustanoveními základního nařízení (články 7 a 15) a správní praxí Komise v antisubvenčních řízeních při volbě vhodného čitatele/jmenovatele pro přepočet výše napadnutelné subvence. Tvrzení skupiny Wilmar se proto zamítá.

3.5. Závěr ohledně subvencování

- (197) Po poskytnutí prozatímních informací se indonéská vláda vyjádřila k podpoře pro odvětví výroby bionafty prostřednictvím přímého převodu finančních prostředků z fondu OPPF, jakož i poskytování surového palmového oleje za cenu nižší než přiměřenou. Indonéská vláda zejména uvedla, že fond OPPF v září 2018 ukončil vyplácení finančních prostředků vývozcům bionafty a že od 4. prosince 2018 byla vývozní dávka ze surového palmového oleje nulová.
- (198) V reakci na to Komise konstatovala, že oba programy zůstávají v platnosti a nebyly formálně zrušeny. Vzhledem ke způsobu, jakým fungují, budou výhody, jež z toho vyplývají pro vyvážející výrobce, v budoucnu pokračovat. Platby z fondu OPPF byly pozastaveny z důvodu rozdílu mezi referenční cenou minerální nafty a referenční cenou bionafty, a nikoli kvůli zrušení programu. V prosinci 2018 byly mimoto platby z fondu OPPF pro výrobce bionafty obnoveny. Komise se proto domnívala, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 15 odst. 1, a toto tvrzení zamítla.
- (199) Konečné sazby subvence s ohledem na výše popsany soubor opatření vyjádřené jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Tabulka 1

Konečné sazby subvence

Společnost	Konečná sazba subvence
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Všechny ostatní společnosti	18,0 %

4. ÚJMA**4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii**

- (200) Po vyhlášení prozatímního nařízení požádal indonéský vyvážející výrobce Wilmar o informaci, zda se společnost Masol, španělský výrobce bionafty, který byl zařazen do vzorku, považuje za součást výrobního odvětví Unie vzhledem k jeho přidružení k indonéskému vyvážejícímu výrobcí, skupině Musim Mas, a vzhledem k tomu, že společnost nakupuje bionaftu i ji vyrábí v Unii.
- (201) Komise se domnívala, že společnost Masol spadá do definice výrobního odvětví Unie, jelikož vyrábí bionaftu ve svých závodech v Unii. Podle čl. 9 odst. 1 písm. a) základního nařízení Komise může (avšak nemusí) zařadit výrobce v Unii do definice výrobního odvětví i v případě, že dotčený výrobek také dováží. Komise v této souvislosti uvedla, že těžisko hospodářské činnosti společnosti Masol je v Unii, jelikož její výroba v Unii značně převyšuje její nákupy bionafty z Indonésie či odjinud.
- (202) Po poskytnutí konečných informací chtěla skupina Wilmar znovu vědět, zda by společnost Masol neměla být z definice výrobního odvětví Unie vyloučena, jelikož se jedná o dceřinou společnost, která je zcela ve vlastnictví indonéského vyvážejícího výrobce, skupiny Musim Mas.
- (203) Komise tento bod posoudila, domnívala se však, že společnost Masol je součástí výrobního odvětví Unie jakožto výrobce bionafty v Unii. Vlastnictví této společnosti je pouze jedním z prvků, které se v této souvislosti berou v úvahu, a není rozhodující, pokud jde o její postavení výrobce v Unii v daném případě, a to vzhledem k významnému podílu její výroby v Unii.
- (204) Po poskytnutí prozatímních informací se skupina Wilmar vyjádřila také k úrovni výroby v Unii uvedené v tabulce 3 prozatímního nařízení a uvedla, že pokud by výroba od roku 2015 do období šetření vzrostla o stejný procentní podíl jako spotřeba (33 %), překročila by výroba v období šetření spotřebu.
- (205) Komise podotkla, že toto srovnání je ovlivněno zaokrouhlením, jelikož přesný nárůst spotřeby v posuzovaném období činil 32,58 %. Výroba byla v roce 2015 nižší než spotřeba v Unii. Pokud by se oba údaje zvýšily o stejný procentní podíl, není matematicky možné, aby původně nižší hodnota (výroba) překročila původně vyšší hodnotu (spotřeba), jestliže se oba údaje matematicky správně zvýší o stejný procentní podíl.
- (206) Komise mimoto poukázala na skutečnost, že tvrzení uvedené v 269. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, podle něhož výroba výrobního odvětví Unie neodpovídala poptávce, je věcně správné. Komise každopádně uvedla, že během celého posuzovaného období mělo výrobní odvětví Unie volnou kapacitu nezbytnou k zvýšení výroby a uspokojení vyšší spotřeby, čehož nebylo kvůli subvencovanému dovozu bionafty dosaženo.
- (207) Po poskytnutí konečných informací podala skupina Wilmar opět stejnou připomínku a uvedla, že výroba v Unii představovala v roce 2015 téměř 100 % spotřeby v Unii, a pokud by proto Komise očekávala, že výroba poroste přesně v souladu se spotřebou, pak by výrobní odvětví Unie prakticky monopolizovalo celou spotřebu v Unii.

- (208) V 269. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je však pouze uvedeno, že výroba v Unii neodpovídá poptávce v Unii a že rozdíl představuje dovoz bionafty do Unie. Toto tvrzení je věcně správné. Z věcného hlediska nelze rovněž hovořit o monopolním postavení výrobního odvětví Unie. Jak je uvedeno v 264. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobní odvětví Unie sestává z více než 200 výrobců, kteří spolu na trhu Unie vzájemně soutěží. V tomto případě není proto vhodné hovořit o možném monopolu výrobního odvětví Unie.
- (209) Jelikož s ohledem na definici výrobního odvětví Unie a výrobu v Unii nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 264. až 269. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. Spotřeba v Unii

- (210) Po poskytnutí prozatímních informací indonéský vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že při analýze spotřeby v Unii neodkázala Komise na druhou směrnici o obnovitelných zdrojích energie ⁽²⁷⁾ ani na nařízení Komise v přenesené pravomoci ⁽²⁸⁾, které se vztahuje na suroviny s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.
- (211) Komise uvedla, že se tyto dva dokumenty týkají budoucí, a nikoli minulé spotřeby, a nadále uplatňují politiku Unie zaměřenou na podporu používání bionafty ve vznětových motorech, a poznámka skupiny Wilmar, že tyto právní předpisy mohou omezit spotřebu PME, nemá nic co do činění s celkovou spotřebou bionafty v Unii.
- (212) Skupina Wilmar mimoto ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací potvrdila, že spotřeba PME může až do konce roku 2023 zůstat na úrovni z roku 2019 ⁽²⁹⁾. Teprve od 31. prosince 2023 se spotřeba surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy sníží.
- (213) Významnou část PME navíc v současné době vyrábí výrobní odvětví Unie. Indonéský dovoz může ve střednědobém horizontu dále růst, a to nahrazením PME, jenž v současné době vyrábí výrobní odvětví Unie.
- (214) Jelikož s ohledem na spotřebu v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 270. až 278. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. Dovoz z Indonésie a cenové podbízení

- (215) Co se týká objemu dovozu z Indonésie a jeho podílu na trhu, po vyhlášení prozatímního nařízení obdržela Komise od indonéských výrobců, společnosti Gunvor (obchodník s bionaftou, který není ve spojení) a indonéské vlády připomínky k objemu dovozu z Indonésie v posuzovaném období.
- (216) Tyto strany uvedly, že analýza dovozu z Indonésie byla chybná, neboť nezahrnovala období 2010–2012, tj. před uložením antidumpingových cel v roce 2013.
- (217) Komise vzala tyto připomínky na vědomí, v 279. až 282. bodě odůvodnění prozatímního nařízení jsou však správně popsány objemy dovozu z Indonésie a v 281. a 282. bodě odůvodnění Komise objasňuje účinek platných antidumpingových cel.

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ze dne 13. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. L 133, 21.5.2019, s. 1).

⁽²⁹⁾ Čl. 26 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001.

- (218) Komise rovněž uvedla, že posuzované období začíná v roce 2015, a proto analýza objemu dovozu z Indonésie nemůže brát v úvahu období 2010–2012, aniž by byla narušena souvislost s posuzovaným obdobím v tomto šetření. Délka posuzovaného období v tomto případě představuje běžné období trvání, které se v takovýchto šetřeních používá. Při posouzení objemů dovozu z Indonésie zjištěných v antidumpingovém šetření, jež bylo ukončeno v roce 2013, lze každopádně zjistit, že objemy dovozu z Indonésie byly v období 2010–2011 podobné jako existující objemy v tomto období šetření i jako očekávané objemy v blízké budoucnosti, pokud by opatření nebyla uložena ⁽³⁰⁾.
- (219) Společnost Gunvor rovněž poznamenala, že tím, že byl zohledněn pouze dovoz z Indonésie, nebyla zohledněna úroveň dovozu z Argentiny během období šetření. Tato analýza však byla provedena v prozatímním nařízení v oddíle 6 týkajícím se příčinné souvislosti, v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (220) Co se týká cenového podbízení, po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise od indonéských vyvážejících výrobců a indonéské vlády připomínky týkající se toho, že výpočty cenového podbízení vyžadují úpravy nebo další objasnění.
- (221) V prozatímním nařízení byly stanoveny tři metody výpočtu cenového podbízení mezi dovozem bionafty z Indonésie a prodejem bionafty na trhu Unie. Komise blíže objasní tyto tři metody použité v daném případě k zjištění existence významného cenového podbízení na základě údajů týkajících se vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.
- (222) Po poskytnutí konečných informací se indonéská vláda vyjádřila ke třem metodám Komise použitým při výpočtu cenového podbízení a uvedla, že Komise nevzala v úvahu různé rozsudky Evropského soudního dvora a rozhodnutí Světové obchodní organizace.
- (223) Komise nesouhlasí. Tři níže uvedené metody podrobně analyzují podbízení se cenám v Unii ze strany indonéského dovozu bionafty a všechny tři metody vedou k zjištění cenového podbízení.
- (224) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací uvedla indonéská vláda rovněž několik obecných poznámek týkajících se cenového podbízení, jež jsou zde projednány.
- (225) Indonéská vláda za prvé porovnála PME a methylester řepkového oleje (dále jen „RME“) a konstatovala, že mají rozdílné fyzikální vlastnosti (jeden má CFPP při teplotě +13 °C a druhý při teplotě –14 °C) a ceny.
- (226) Komise s indonéskou vládou souhlasí a z toho důvodu neprovedla přímé srovnání mezi prodejem PME a RME.
- (227) Indonéská vláda za druhé cituje 290. bod odůvodnění prozatímního nařízení, v němž se uvádí, že PME není obvykle přimícháván k minerální naftě samotný, nýbrž obvykle je nejprve smíchán s jinou bionaftou s nižším CFPP.
- (228) Uvádí se, že skutečnost, že se PME obvykle míchá s jinou bionaftou, neznamená, že PME není přímo přimícháván k minerální naftě. Analýza prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku prokázala významný prodej čistého PME přímo rafinériím minerální nafty, který přímo soutěží s dovozem čistého PME z Indonésie.

4.3.1. Obecné připomínky týkající se trhu s bionaftou v EU

- (229) Bionafta je homogenní výrobek s jedním hlavním užitím, a to jako palivo ve vznětových motorech. Vyrábí se z různých nefosilních surovin. V závislosti na surovině existují určité rozdíly ve fyzikálních vlastnostech, konkrétně s ohledem na CFPP. Trh často popisuje bionaftu s určitým bodem CFPP jako FAMEX ⁽³¹⁾, například FAME0 v případě bionafty s CFPP při teplotě 0 °C nebo FAME5 v případě bionafty s CFPP při teplotě 5 °C.

⁽³⁰⁾ Nařízení Komise (EU) č. 490/2013 ze dne 27. května 2013, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, tabulka 2 (Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6).

⁽³¹⁾ Z chemického hlediska je bionaftou obvykle methylester mastných kyselin neboli FAME.

- (230) Oba druhy bionafty, včetně PME, jsou prodávány jako čistá bionafta, nebo jako směs s jinými druhy bionafty. V této souvislosti se výraz „směs“ vztahuje na směs různých druhů bionafty, nikoli však minerální nafty. To by se nemělo zaměňovat s pojmem „směs“, která je obvykle prodávána na čerpacích stanicích a která v Unii například obsahuje nejvýše 10 % bionafty a nejméně 90 % minerální nafty.
- (231) Poptávka po bionaftě je vyvolána dvěma hlavními faktory: spotřebou motorové nafty a obsahem bionafty v tomto palivu. Cena bionafty nemá znatelný dopad na žádný z těchto faktorů, zejména z důvodu omezeného dopadu ceny bionafty na cenu motorové nafty na čerpacích stanicích.
- (232) Na rozdíl od mnoha jiných výrobků je proto poptávka po naftě nepružná, pokud jde o ceny. Levná bionafta obvykle nevede k vyšší spotřebě na trhu s bionaftou. Cenová soutěž na trhu s bionaftou proto představuje hru s nulovým součtem, kdy o množství získané jedním účastníkem trhu přijdou na stejné úrovni jiné hospodářské subjekty.
- (233) Při stabilní poptávce budou mít proto rostoucí objemy dovozu subvencované bionafty za nízké ceny dopad na rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou, což povede k nadměrné nabídce na celém trhu s bionaftou. V situaci nadměrné nabídky na celém trhu s bionaftou bude dostupnost levnější varianty, jako je subvencovaný dovoz, vyvíjet tlak na snižování cen i na celém trhu s bionaftou, což negativně ovlivní všechny výrobce bionafty bez ohledu na použitou surovinu.

4.3.2. Metoda č. 1 – srovnání dovozu PME s PME vyrobenými v EU

- (234) První metoda uvedená v 292. až 295. bodě odůvodnění prozatímního nařízení porovnávala dovoz PME z Indonésie s prodejem PME vyrobeného v Evropské unii. Cenové podbízení bylo v rozmezí od 6,0 % do 11,6 %.
- (235) K objasnění výpočtu na žádost subjektů, které předložily připomínky, se uvádí, že přesné srovnání bylo provedeno mezi PME z Indonésie s bodem filtrovatelnosti (dále jen „CFPP“) při teplotě +13 °C a PME výrobního odvětví Unie s bodem CFPP při teplotě +10 °C ⁽³²⁾. Prodávaný PME s bodem CFPP při teplotě +10 °C nebyl za účelem dosažení tohoto CFPP smíchán, nýbrž k bionaftě byla přidána přísada, která stojí méně než 1 EUR na MT, tj. přibližně pouze 0,1 % výrobních nákladů. Komise se nedomnívá, že je nutná úprava o tuto přísadu, jelikož by to na výpočet nemělo žádný dopad.
- (236) Po poskytnutí prozatímních informací skupina Wilmar uvedla, že v 287. bodě odůvodnění prozatímního nařízení měla Komise vysvětlit, jak zohlednila zvláštní německý systém „dvojího započítání“.
- (237) K objasnění této metodiky se uvádí, že Německo zavedlo závazné cíle týkající se emisí skleníkových plynů, které musí ropné společnosti plnit. Transakce s nízkými emisemi CO₂ proto vedou k cenové prémii. Prodejní transakce na německém trhu byly případně určeny s použitím ukazatele „2“ v PCN (emise nižší než 9 g/MJ), takže Komise mohla tyto transakce porovnat s rovnocenným indonéským dovozem do ostatních členských států, v nichž je zaveden systém dvojího započítávání.
- (238) Komise uvedla, že (jak je objasněno v 288. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) dovoz z Indonésie bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů byl porovnán s prodejem výrobního odvětví Unie s osvědčením o energii z obnovitelných zdrojů. Po poskytnutí prozatímních informací vyvážející výrobce Wilmar a indonéská vláda uvedli, že bionafta bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů je levnější než bionafta s tímto osvědčením, a požadovali úpravu.
- (239) Komise uvedla, že tyto strany nezpochybily skutečnost, že tento výrobek je totožný s PME prodáváním s osvědčením o energii z obnovitelných zdrojů, a neposkytly žádné důkazy o tom, že tento výrobek přímo nesoutěží s PME vyráběným výrobním odvětvím Unie. Komise se proto domnívala, že úprava o cenový rozdíl není nutná, zejména z toho důvodu, že nebyly předloženy žádné přesvědčivé důkazy o takovémto cenovém rozdílu v období šetření.

⁽³²⁾ PCN P101P a P102P.

- (240) Komise měla tudíž i nadále za to, že tato metoda přesně ukazuje cenové podbízení způsobené druhem bionafty dováženým z Indonésie. Rozpětí cenového podbízení stanovené pro výrobky bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů každopádně výrazně převyšuje cenový rozdíl uváděný skupinou Wilmar. I kdyby proto byla povolena úprava, kterou požadovala skupina Wilmar, byl by dopad této úpravy mírný a u indonéskeho dovozu by i nadále existovalo značné cenové podbízení.
- (241) Po poskytnutí konečných informací požádaly indonéska vláda i skupina Wilmar o úpravu k zohlednění cenového rozdílu mezi bionaftou s CFPP při teplotě 10 °C a při teplotě 13 °C.
- (242) Komise žádný takovýto cenový rozdíl nezjistila a indonéska vláda ani skupina Wilmar nepředložily důkazy o cenovém rozdílu. Komise zjistila, že bionafta byla na trzích kotována jako čistý RME, FAME0 a čistý PME. Kotace pro čistý PME neodkazovaly u daného výrobku na CFPP, nýbrž pouze na PME, což podporuje argument Komise, že veškerý PME je prodáván za obdobné ceny bez ohledu na přesný CFPP. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (243) Po poskytnutí konečných informací obdržela Komise znovu žádost skupiny Wilmar a indonéske vlády o úpravu ceny k porovnání dovozu PME bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů s výrobou PME v Unii s takovýmto osvědčením.
- (244) Komise zopakovala své stanovisko, že tato úprava není nutná, a žádost zamítla. V období šetření byly do Unie dováženy z Indonésie velké objemy PME bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů a tento PME lze použít k přimíchávání do minerální nafty pouze tehdy, je-li k němu připojeno osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů. Skupina Wilmar nepředložila důkazy prokazující, že PME dovážený bez osvědčení o energii z obnovitelných zdrojů nesoutěží s PME vyrobeným v Unii s osvědčením o energii z obnovitelných zdrojů.

4.3.3. *Metoda č. 2 – srovnání dovozu PME s prodejem PME vyrobeného v EU a rovněž s bionaftou vyrobenou v EU s CFPP při teplotě 0 °C (dále jen „FAME0“)*

- (245) Druhá metoda uvedená v 296. až 297. bodě odůvodnění prozatímního nařízení rozšířila množství bionafty vyrobené v Unii, která byla porovnána s dovozem z Indonésie, neboť do srovnání byl zahrnut prodej bionafty FAME0 uskutečněný výrobci v Unii zařazenými do vzorku.
- (246) K porovnání prodeje FAME0 v Unii s celostátním dovozem PME z Indonésie byla cena prodeje FAME0 v Unii upravena a snížena na úroveň ceny prodeje PME v Unii, aby se zohlednila tržní hodnota rozdílu ve fyzikálních vlastnostech.
- (247) Za účelem objasnění výpočtu se na žádost subjektů, které předložily připomínky, uvádí, že hodnota výše uvedeného snížení byla v rozmezí od 100 EUR do 130 EUR za metrickou tunu. K objasnění výpočtu se rovněž uvádí, že 55 % veškerého prodeje výrobního odvětví Unie, jehož se toto srovnání týká, zahrnuje PME i FAME0 ⁽³⁾.
- (248) Celostátní rozpětí cenového podbízení zjištěné podle této metody činilo 7,4 %.
- (249) Komise považovala tento výpočet za přiměřený odhad účinku indonéskeho dovozu na cenu FAME0.
- (250) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce Wilmar toto srovnání zpochybnil a citoval zjištění při řešení sporu rámci WTO ve věci *Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Indonésie* ⁽⁴⁾, kde Komise provedla podobnou úpravu. V bodě 7.157 panel uvedl:

„Ačkoliv by PME z Indonésie i smíchaná bionafta s CFPP při teplotě 0 °C mohly soutěžit o prodej společnostem, které přimíchávají bionaftu do minerální nafty, tento bod se nezabývá skutečností, že orgány EU neobjasnily, zda srovnání mezi prodejem PME a smíchané bionafty s CFPP při teplotě 0 °C bylo provedeno na vhodné úrovni, jelikož PME představuje vstupní surovinu pro směsi, včetně bionafty s CFPP při teplotě 0 °C.“

⁽³⁾ Zbývajících 45 % prodeje výrobního odvětví Unie má jiný CFPP než při teplotě +10 °C a 0 °C.

⁽⁴⁾ Zpráva ve věci WT/DS480/R, *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*.

- (251) Komise podotýká, že od doby původního šetření týkajícího se dovozu z Indonésie se trh Unie změnil. Panel v té době konstatoval, že „PME lze použít pouze ve směsi a je skutečně složkou různých směsí prodávaných konečným uživatelům na trhu EU“⁽³⁵⁾.
- (252) V původním šetření týkajícím se Indonésie Komise zjistila, že výrobní odvětví Unie nemohlo vyrábět PME z dováženého palmového oleje, jelikož cena PME byla ve skutečnosti nižší než cena palmového oleje. Výrobní odvětví Unie proto nakupovalo z Indonésie čistý PME a před dalším prodejem jej přimíchávalo do jiné vlastní vyrobené bionafty⁽³⁶⁾.
- (253) V tomto šetření však Komise zjistila, že PME vyráběný v Unii byl přímo prodáván ropným společností, takže se dynamika trhu v tomto ohledu změnila.
- (254) Komise nezpochybňuje, že PME je dovážen do Unie rovněž za účelem smíchání s jinou bionaftou, například k výrobě FAME0. Množství dováženého PME je však ovlivněno cenou tohoto dovozu, jakož i fyzikálními vlastnostmi, a proto cena dováženého PME vyvíjí cenový tlak i na směsi. PME patří k nejlevnějším druhům bionafty, které lze použít ve směsích, jako je FAME0 a FAME+5, jež jsou vhodné pro použití na významné části trhu Unie během celého roku. Dovoz PME tudíž přímo soutěží s jinými druhy bionafty vyráběnými v EU, které by jinak byly smíchány ve větších množstvích za účelem dosažení stejné výsledné směsi.
- (255) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda tuto metodu výpočtu zamítla a uvedla, že se zabývá pouze jedním segmentem trhu Unie a nezahrnuje všechny typy výrobků prodávané výrobním odvětvím Unie. Komise s tím nesouhlasí, a to z toho důvodu, že výpočet požadovaný indonéskou vládou, který zahrnuje všechny typy výrobků prodávané výrobním odvětvím Unie, je podrobně popsán níže jako metoda č. 3.

4.3.4. Metoda č. 3 – srovnání veškerého dovozu bionafty z Indonésie s veškerým prodejem bionafty v Unii bez jakékoli úpravy ceny

- (256) Třetí metoda uvedená v 298. až 299. bodě odůvodnění prozatímního nařízení porovnávala celostátní dovoz bionafty z Indonésie s veškerým prodejem bionafty uskutečněným výrobcí v Unii zařazenými do vzorku. Celostátní rozpětí cenového podbízení zjištěné podle této metody činilo 17,1 %⁽³⁷⁾.
- (257) Komise se domnívala, že tento výpočet, který porovnává celostátní dovoz dotčeného výrobku z Indonésie s prodejem obdobného výrobku na trhu Unie ze strany výrobců v Unii zařazených do vzorku, prokazuje, že i při srovnání všech druhů výrobku existuje v případě dovozu z Indonésie značné cenové podbízení. To je potvrzeno rovněž na základě dostupných údajů, jak je uvedeno v 284. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (258) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar poukázala na nesoulad mezi objemy prodeje uvedenými u metody č. 2 a 3 a podílem veškerého prodeje výrobního odvětví Unie, na který se vztahuje metoda č. 2, ve výši 55 %.
- (259) Komise v rámci poskytnutí konečných informací uvádí, že tento rozdíl, kterým je celkový výsledek metody č. 2, nečiní 55 % celkového výsledku metody č. 3, jak bylo uvedeno v 296. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (260) Komise objasnila, že to bylo způsobeno různými zdroji, které byly použity k výpočtu cenového podbízení mezi těmito třemi metodami, jež byly objasněny v 292 až 299. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (261) V rámci metody č. 1 byly při výpočtu jednotkové ceny za MT pro každé PCN použity údaje o jednotlivých prodejních transakcích indonéských vyvážejících výrobců a tato jednotková cena za MT pak byla porovnána s údaji o jednotlivých prodejních transakcích výrobců v Unii zařazených do vzorku.

⁽³⁵⁾ Zpráva panelu ve věci EU – bionafta (Indonésie), bod 7.156.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 19, 133. až 135. bod odůvodnění.

⁽³⁷⁾ Je třeba uvést, že 298. bod odůvodnění prozatímního nařízení obsahoval administrativní chybu a uváděl rozpětí cenového podbízení ve výši 17,5 %.

- (262) V rámci metody č. 2 byly pro indonéské vyvážející výrobce použity stejné údaje o jednotlivých transakcích jako u metody č. 1 a poté byl připočten prodej FAME0 podle údajů výrobců v Unii zařazených do vzorku.
- (263) Metoda č. 3 však byla vypočítána porovnáním údajů o jednotlivých transakcích podle metody č. 1 pro indonéské vyvážející výrobce s jednotkovou cenou výrobců v Unii zařazených do vzorku, která byla uvedena v jejich odpovědích na dotazník místo v přehledech jednotlivých transakcí. To mělo zajistit, aby u metody č. 3 nezahrnovalo celkové pokrytí množství nakoupené a poté dále prodané výrobci v Unii.
- (264) Celkové výsledky u metody č. 1 a č. 2 nejsou proto přímo srovnatelné s celkovým výsledkem u metody č. 3, jelikož zdroje jsou odlišné.
- (265) Žádná zúčastněná strana nenavrhl jinou metodu výpočtu cenového podbízení mezi indonéským dovozem a prodejem výrobního odvětví Unie, ani nepředložila výpočty, které by prokazovaly, že v období šetření k cenovému podbízení nedocházelo.
- (266) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar uvedla, že „*jediným správným způsobem výpočtu cenového podbízení je srovnání jednotlivých typů výrobku s úpravou o rozdíly ve fyzikálních vlastnostech, které ovlivňují ceny ... přičemž je třeba řešit složité otázky srovnatelnosti cen zjištěné panelem WTO*“.
- (267) Komise vzala na vědomí návrh skupiny Wilmar, pokud jde o výpočet cenového podbízení s použitím veškerého prodeje výrobního odvětví Unie, jak je popsáno výše. Jelikož však skupina Wilmar nepředložila žádný návrh nebo odhady týkající se úprav o rozdíly ve fyzikálních vlastnostech, ani žádný návrh ohledně způsobu řešení složitých záležitostí uvedených v rozhodnutí panelu WTO, nebylo možné přijmout na základě tohoto návrhu další opatření.
- (268) Komise provedla několik srovnání cen, aby zachytila všechny možné konfigurace typů výrobků v zájmu zajištění úplné srovnatelnosti v možném rozsahu. Komise rovněž objasnila, že se situace na trhu během období šetření lišila od situace, kterou zkoumal panel WTO (kdy výrobci v Unii nyní přímo prodávají PME). Komise také přezkoumala vzájemné působení a konkurenční vztah mezi indonéským dovozem PME a prodejem v Unii a dospěla k závěru, že PME patří k nejlevnějším druhům bionafty, a je tudíž schopen vyvíjet cenový tlak na prodej v Unii.
- (269) Po poskytnutí konečných informací popsala indonéská vláda tento výpočet jako porovnání indonéského PME s bodem CFPP při teplotě 13 °C s bionaftou FAME0 a RME s bodem CFPP při teplotě -14 °C vyrobenými v Unii, a uvedla, že bez úprav o fyzikální vlastnosti (tj. CFPP) je toto srovnání v podstatě bezpředmětné.
- (270) Komise podotkla, že tento výpočet představuje srovnání indonéského PME s bodem CFPP při teplotě 13 °C s veškerým prodejem vlastní výroby výrobního odvětví Unie v EU, který zahrnuje rovněž PME. Co se týká možných úprav, nebyla předložena žádná odůvodněná a vycíslená žádost o takovou úpravu.
- (271) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že podle všech tří posuzovaných metod se dovoz z Indonésie během období šetření uskutečňoval za ceny podstatně nižší, než byly ceny při prodeji výrobního odvětví Unie.

4.3.5. Náklady po dovozu

- (272) Vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že úroveň úpravy použitá Komisí u nákladů po dovozu ve výši 8,50 EUR za metrickou tunu, jak bylo stanoveno v předchozím antidumpingovém šetření, je příliš nízká, a předložil dokumentaci na podporu úpravy ve výši 14,50 EUR za metrickou tunu.
- (273) Předložené údaje se týkaly jedné zásilky, která byla uskutečněna po období šetření, a většina nákladů se týkala skladování po dovozu, což by nemělo být součástí dovozních nákladů. Komise to nepovažovala za spolehlivější základ než dříve zjištěný údaj u dovozce, který není ve spojení, a proto tuto úpravu nepřijala.

- (274) Obchodník s bionaftou, společnost Gunvor, se dotázal, zda byly ke stanovení dovozních nákladů použitých ve výpočtech cenového podbízení použity jeho údaje. Náklady, které společnost Gunvor uvedla ve své odpovědi na dotazník, zahrnovaly kombinovaný údaj pro dovozní náklady (jež se používají při výpočtu cenového podbízení) a náklady po dovozu (jež vznikly v období mezi dovozem a dalším prodejem a při výpočtu cenového podbízení se neberou v úvahu).
- (275) Během šetření na místě poskytla společnost Gunvor revidované údaje při použití odlišných základů, zatímco konečné údaje poskytnuté společností Gunvor vycházely z odhadů a nebylo je možné ověřit. Komise se proto rozhodla použít dovozní náklady použité v šetření vedoucím k antidumpingovým clům uloženým nařízením (EU) č. 1194/2013, jež byly použity rovněž v předchozím šetření týkajícím se dovozu z Argentiny ⁽³⁸⁾. Komise se domnívala, že tyto náklady jsou spolehlivější než náklady uvedené společností Gunvor.
- (276) Jelikož inflace v eurozóně je od roku 2012 velmi nízká (mezi roky 2012 a 2018 celkem přibližně 6 %), považovala Komise za vhodné použít tyto dovozní náklady bez úpravy o inflaci. Úprava v tomto smyslu by každopádně neměla dopad na konečná rozpětí cenového podbízení.
- (277) Jelikož s ohledem nebyly předloženy žádné další připomínky, které by se týkaly dovozu z Indonésie, potvrdila Komise své závěry uvedené v 279. až 301. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.4.1. Obecné poznámky

- (278) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise 302. až 308. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. Makroekonomické ukazatele

4.4.2.1. Výrobní kapacita a využití kapacity

- (279) Po poskytnutí informací se indonéská vláda a skupina Wilmar vyjádřily k výrobní kapacitě výrobního odvětví Unie, přičemž poukázaly na rostoucí výrobu a kapacitu v posuzovaném období, nezpochybnily však úroveň nebo trend ukazatelů. Tvrdily, že dotyčný růst prokazuje, že indonéská bionafta výrobní odvětví Unie nepoškozují.
- (280) Tyto argumenty byly projednány v oddíle 6 týkajícím se příčinné souvislosti, v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (281) Jelikož s ohledem na výrobu, výrobní kapacitu a využití kapacity nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 309. až 313. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (282) Po poskytnutí informací indonéská vláda uvedla, že velikost podílu výrobního odvětví Unie na trhu byla v roce 2015 důsledkem toho, že výrobní odvětví představovalo „téměř absolutní monopol bez volné hospodářské soutěže“.
- (283) Komise poznamenala, že jelikož výrobní odvětví Unie tvoří více než 100 společností, které spolu soutěží, nemůže se jednat o monopol. V průběhu šetření nebyly předloženy žádné důkazy týkající se monopolního chování výrobního odvětví Unie.
- (284) Vývozce Wilmar a indonéská vláda uvedli, že 317. bod odůvodnění prozatímního nařízení je nesprávný, jelikož nezohledňuje dovoz bionafty z Argentiny do EU v témže období.

⁽³⁸⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/244 ze dne 11. února 2019 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející z Argentiny (Úř. věst. L 40, 12.2.2019, s. 1).

- (285) Tento dovoz byl posouzen v oddíle 6 týkajícím se příčinné souvislosti, v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (286) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar tvrdila, že snížení podílu výrobního odvětví Unie na trhu po roce 2015 není ukazatelem újmy, „neboť výrobní odvětví Unie mělo prakticky monopol“ na trhu Unie. Skupina Wilmar poukázala také na zvláštní situaci vyplývající z uložení antidumpingových cel v důsledku původního šetření.
- (287) Rozsah šetření je omezen na posuzované období, které je vymezeno v oznámení o zahájení řízení. Dopad zrušení antidumpingových cel je rovněž uznán v 317. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise tudíž toto tvrzení zamítla.
- (288) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda opět uvedla, že se Komise nezabývala jejími argumenty ohledně negativního dopadu argentinského dovozu bionafty na výkonnost výrobního odvětví Unie.
- (289) Komise v tomto ohledu odkázala na oddíl 6.2.1 prozatímního nařízení a oddíl 6.2.1 tohoto nařízení, v němž je zohledněn účinek argentinského dovozu na výrobní odvětví Unie.
- (290) Jelikož s ohledem na objem prodeje a podíl na trhu nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 314. až 317. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.3. Růst

- (291) Po poskytnutí informací vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že výkonnost výrobního odvětví Unie je třeba od roku 2015 posuzovat na základě jeho „prakticky monopolního postavení“. Jak je popsáno v 283. bodě odůvodnění, nebyly předloženy žádné důkazy týkající se monopolní situace.
- (292) Jelikož nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 318. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

- (293) Indonéska vláda se vyjádřila k rostoucím tendencím uvedeným v tabulce 10 prozatímního nařízení, avšak úroveň nebo samotné trendy nezpochybnila. Indonéska vláda tvrdila, že tyto rostoucí tendence prokazují, že neexistují žádné známky podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- (294) Poněvadž se daná věc zakládá na hrozbě újmy, byly tyto připomínky zamítnuty.
- (295) Jelikož s ohledem na zaměstnanost a produktivitu nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 319. až 320. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.5. Výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování nebo dumpingu

- (296) Ve svých připomínkách po poskytnutí informací vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že Komise v tomto oddíle neposoudila účinek dovozu subvencované argentinské bionafty. Komise opět uvedla, že analýza argentinského dovozu je obsažena v oddíle týkajícím se příčinné souvislosti, v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (297) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 321. a 324. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. Mikroekonomické ukazatele

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

- (298) Po poskytnutí prozatímních informací odkázala indonéska vláda na trend jednotkových prodejních cen a jednotkových výrobních nákladů a podotkla, že v posuzovaném období oba ukazatele vzrostly téměř o 10 %. Indonéska vláda a vyvážející výrobce Wilmar upozornili na souvislost mezi výrobními náklady a prodejní cenou, což Komise nezpochybňuje.

- (299) Vyvázející výrobce Wilmar vzal na vědomí připomínku Komise v 328. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že bionafta je komoditou a že cenové podbízení ve výši 10 % vyvíjí značný tlak na snižování cen. Skupina Wilmar s tím nesouhlasí a tvrdí, že to je v rozporu s vlastním prohlášením Komise, že používání PME je omezené vzhledem k jeho úrovni CFPP.
- (300) Komise nezjistila mezi oběma prohlášeními žádný rozpor. Skupina Wilmar neuvádí, zda meze použití PME bylo dosaženo během období šetření. I kdyby této předpokládané meze bylo dosaženo, skutečnost, že se PME může používat jako takový, nebo ve směsi k snížení ceny této směsi, znamená, že to má nevyhnutelně vliv na ceny. Komise zmínila tento účinek přimíchávání v 290. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (301) Skupina Wilmar dále uvedla, že v 329. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise nesprávně posoudila souvislost mezi cenovým tlakem způsobeným dovozem PME a ziskovostí výrobního odvětví Unie, a k prokázání tohoto tvrzení poukázala na situaci výrobního odvětví Unie mezi roky 2012–2013 a zářím 2017.
- (302) Komise v této souvislosti uvedla, že závěr obsažený v 329. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byl vyvozen s ohledem na údaje z posuzovaného období, jak je stanoveno na začátku období šetření, a to bez odkazu na případné vnější faktory. Skupina Wilmar nezpochybňuje takovýto vzájemný vztah mezi zvýšením výrobních nákladů a neuspokojivým ziskovým rozpětím kvůli cenovému tlaku vyvíjenému předmětným dovozem. Tento argument byl proto zamítnut.
- (303) Skupina Wilmar mimoto uvedla, že u jednotlivých výrobců v Unii zařazených do vzorku existují výrazné rozdíly v ziskovosti, peněžních tocích a návratnosti investic, což zdůrazňuje, že zisky a finanční situaci výrobců v EU ovlivňují jiné faktory než cenový tlak vyvíjený indonéskými výrobci bionafty.
- (304) Komise se domnívala, že všichni výrobci zařazení do vzorku vykazují individuální trendy, účinek individuálních odchylek se však sníží tím, že zjištění se opírají o celý vzorek. Tento argument byl proto zamítnut.
- (305) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar zopakovala výše uvedené argumenty, aniž by předložila nové důkazy k jejich doložení. Její tvrzení byla proto znovu zamítnuta.
- (306) Jelikož nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 325. až 329. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.2. Náklady práce

- (307) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 330. a 331. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.3. Zásoby

- (308) Po poskytnutí prozatímních informací poukázala indonéská vláda na trend stavu zásob u výrobců v Unii zařazených do vzorku, aniž by však zpochybnila zjištění Komise uvedené v 333. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (309) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 332. a 333. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

- (310) Po uložení prozatímních opatření poukázala indonéská vláda na ziskovost výrobního odvětví Unie v posuzovaném období, a tudíž návratnost investic. Indonéská vláda podala připomínky k vývoji ziskovosti výrobního odvětví Unie v porovnání s objemem dovozu z Indonésie, a uvedla, že negativní ziskovost v roce 2015 nelze přičíst indonéskému dovozu bionafty, jelikož ten byl v daném roce zanedbatelný.

- (311) Tento bod byl projednán v oddíle 6 prozatímního nařízení týkajícím se příčinné souvislosti, a to v 361. až 365. bodě odůvodnění. Mírně negativní ziskovost v roce 2015 nebyla v prozatímním nařízení přičítána indonéskému dovozu bionafty.
- (312) Vyvázející výrobce Wilmar uvedl, že tvrzení v 329. bodě odůvodnění prozatímního nařízení (tj., že výrobní odvětví Unie nemohlo zlepšit své neuspokojivé ziskové rozpětí kvůli cenovému tlaku vyvíjenému subvencovaným dovozem) je nepodložené.
- (313) Skupina Wilmar tvrdila, že finanční situace výrobního odvětví Unie nebyla dobrá v době, kdy bylo odvětví výroby bionafty v EU od roku 2012–2013 přinejmenším do září 2017 chráněno zrušenými cly na bionaftu, a proto lze nedostatečné zlepšení jeho finanční situace vysvětlit pouze existujícími nedostatky ve výrobním odvětví.
- (314) Komise uvedla, že po náhlém zvýšení subvencovaného dovozu indonéské bionafty po zrušení existujících antidumpingových cel v březnu 2018 nemohlo výrobní odvětví Unie zlepšit své neuspokojivé ziskové rozpětí, které bylo podstatně nižší než cílový zisk na rostoucím trhu. To tudíž potvrzuje předběžné zjištění Komise.
- (315) Po poskytnutí konečných informací vyvázející výrobce Wilmar zopakoval své připomínky uvedené v prozatímní fázi, jež byly projednány výše. Rovněž tvrdil, že nízký zisk nemůže souviset s dovozem vzhledem k „praktickému monopolu“ výrobního odvětví Unie na začátku posuzovaného období.
- (316) Tento argument je neopodstatněný, jelikož výrobní odvětví Unie tvořilo více než 200 společností, které spolu soutěžily na trhu Unie s bionaftou, a nejsou k dispozici důkazy o tom, že by mezi výrobci v Unii existovaly jakékoli koluzní dohody.
- (317) Jelikož s ohledem na ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 334. až 340. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.4. Závěr ohledně újm

- (318) Po uložení prozatímních opatření dospěla indonéská vláda k závěru, že na základě ukazatelů uvedených v prozatímním nařízení bylo výrobní odvětví Unie „v dobrém stavu“.
- (319) Komise s tím nesouhlasila a uvedla, že výrobní odvětví, jehož ziskovost je nižší než 1 % obrátu a které přišlo o podíl na trhu ve výši téměř 15 procentních bodů a není schopno využít růst trhu o 33 %, není silné.
- (320) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry ohledně újm uvedené v 341. až 346. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5. Hospodářské ukazatele po období šetření

- (321) Za účelem dalšího posouzení stavu výrobního odvětví Unie v souvislosti s vyvozováním závěrů ohledně hrozby újmy zaslala Komise výrobcům v Unii zařazeným do vzorku další otázky týkající se údajů za období od října 2018 do června 2019 (dále jen „období následující po období šetření“) a obdržela příslušné odpovědi. Níže uvedené údaje za období následující po období šetření jsou stejně jako mikroekonomické ukazatele předloženy jako vážený průměr tří výrobců v Unii zařazených do vzorku.
- (322) V období následujícím po období šetření bylo možno u určitých makroekonomických ukazatelů, jako je kapacita, využití kapacity, výroba a prodej, kvůli časovému omezení šetření analyzovat informace pouze pro výrobce v Unii zařazené do vzorku. Údaje pro období šetření nejsou proto přímo srovnatelné s údaji pro období následující po období šetření. Je rovněž pravdou, že Komise porovnává dvanáct měsíců období šetření s devíti měsíci období následujícího po období šetření, v této fázi šetření však nejsou dosud k dispozici údaje pro dvanáct měsíců období následujícího po období šetření.

- (323) Údaje však umožňují analyzovat vývoj situace výrobců v Unii zařazených do vzorku po období šetření, přičemž údaje jsou indexovány na ročním základě.
- (324) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar Komisi znovu požádala, aby shromáždila údaje za dvanáct měsíců po období šetření (od října 2018 do září 2019) a rovněž aby získala údaje od všech výrobců v Unii. V době, která byla k dispozici, však nebylo shromáždění těchto dodatečných informací možné. Tato žádost byla tedy zamítnuta.
- (325) Výroba, prodej a jednotkové náklady a jednotkové prodejní ceny se u výrobců v Unii zařazených do vzorku vyvíjely takto:

Tabulka 2

Výrobní odvětví Unie během období šetření a posléze

	Období šetření	Říjen 2018–červen 2019
Celková výroba (v tunách)	2 510 356	1 824 599
<i>Index (roční) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	2 524 646	1 871 962
<i>Index (roční)</i>	100	99
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	791	760
<i>Index</i>	100	96
Průměrné jednotkové prodejní ceny v Unii na celkovém trhu (v EUR za tunu)	794	790
<i>Index</i>	100	100
Míra využití výrobní kapacity	82 %	80 %

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

- (326) Výroba v období následujícím po období šetření byla oproti období šetření mírně nižší, zatímco prodej na trhu Unie byl poměrně stálý.
- (327) Jednotkové výrobní náklady společností zařazených do vzorku po období šetření mírně klesly, zatímco jednotková prodejní cena byla stálá.
- (328) Zisk společností zařazených do vzorku byl vypočítán s pomocí údajů z dotazníku po období šetření, přičemž průměrný zisk společností zařazených do vzorku za devět měsíců období následujícího po období šetření činil 3,8 %. Společnosti zařazené do vzorku poskytly měsíční údaje o nákladech a cenách, které Komise poté agregovala za účelem získání průměru za čtvrtletí, jak je uvedeno v tabulce 3.
- (329) Je-li však tento zisk analyzován podle jednotlivých čtvrtletí, objeví se jiný trend:

Tabulka 3

Zisk v období následujícím po období šetření

	4. čtvrtletí 2018	1. čtvrtletí 2019	2. čtvrtletí 2019	Celkem po období šetření
Zisk výrobců v Unii zařazených do vzorku	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

⁽³⁹⁾ Údaje o objemu výroby a prodeje za devět měsíců období následujícího po období šetření (říjen 2018 až červen 2019) uvedené v této tabulce byly extrapolovány na ročním základě vynásobením koeficientem 12/9, aby byly získány srovnatelné roční indexy.

- (330) Tabulky 2 a 3 proto ukazují, že po období šetření Komise zaznamenala relativně malou změnu v porovnání s obdobím šetření vyjma úrovně zisku výrobců zařazených do vzorku, která vzrostla z 0,8 % v období šetření na 3,8 % v období následujícím po období šetření. Zvýšení zisku v období následujícím po období šetření je ovlivněno 4. čtvrtletím roku 2018.
- (331) Vyšší zisky v zimním období 2018–2019 byly výjimečné. Tyto zisky vykázala jedna společnost zařazená do vzorku, která byla schopna využít nejistou dopravní situaci ve svém regionu. Dočasný nedostatek dodávek způsobený touto situací umožnil společnosti zvýšit v tomto období ceny, a tudíž i zisky, což ovlivnilo 4. čtvrtletí roku 2018 a část 1. čtvrtletí roku 2019 ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Zisky ostatních společností zařazených do vzorku však byly během všech čtvrtletí období následujícího po období šetření podstatně nižší než cílový zisk. V 2. čtvrtletí roku 2019, kdy se nejistá dopravní situace sama vyřešila, se zisky výrobců v Unii zařazených do vzorku propadly na ztrátu ve výši 5 %.
- (333) Indonéská vláda tvrdila, že negativní ziskovost v 2. čtvrtletí roku 2019 byla způsobena mimořádnými událostmi ve společnosti Saipol v tomto čtvrtletí. Ačkoli v období následujícím po období šetření měl tento výrobce v Unii skutečně mimořádný problém, tento problém se týkal 1. čtvrtletí roku 2019, a nikoli 2. čtvrtletí daného roku. Proto se usuzuje, že pokles ziskovosti je způsoben značným množstvím subvencovaného dovozu, který vstupuje na trh Unie za velmi nízké ceny.
- (334) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar uvedla, že se domnívá, že shrnutí dotazníků pro období následující po období šetření, která neobsahují důvěrné údaje, nepostačují k tomu, aby mohly zúčastněné strany reagovat na závěry Komise.
- (335) Ke všem odpovědím na dotazník však byly připojeny srozumitelné veřejně přístupné verze. Pokud údaje nebylo možno shrnout na úrovni společnosti, Komise údaje agregovala a zveřejnila je v rámci konečných informací a v tabulkách 2 a 3.
- (336) V zájmu další transparentnosti Komise určila příslušné údaje, které nejsou důvěrné a z nichž vyplývá, že ceny RME dosáhly historicky vysokých úrovní kvůli nízkému stavu vody na Rýně v zimním období 2018–2019, a doplnila tyto informace do veřejně přístupného spisu.
- (337) Indonéská vláda na tyto informace reagovala a tvrdila, že mimořádné zisky v zimním období 2018–2019 byly zapříčiněny rovněž vyšší poptávkou po RME v Unii v zimním období kvůli jeho fyzikálním vlastnostem a snížením výrobních nákladů výrobního odvětví Unie v období následujícím po období šetření.
- (338) Indonéská vláda dále uvedla, že jednotková prodejní cena byla stálá a v období následujícím po období šetření se dokonce snížila, což naznačuje, že zvýšení cen nebylo výjimečné.
- (339) Indonéská vláda rovněž tvrdila, že problémy s dodávkami surovin v zimním období 2018–2019 mohly mít dopad na údaje o ziskovosti výrobního odvětví EU za 2. čtvrtletí roku 2019.
- (340) Argumenty indonéské vlády byly zamítnuty, jelikož se zakládaly na dohadách a nesouvisely s článkem, který Komise vložila do veřejně přístupného spisu, aby stranám pomohla pochopit konkrétní situaci v zimním období 2018–2019.
- (341) Komise proto vyvodila závěr, že v období následujícím po období šetření se hospodářská situace výrobního odvětví Unie dále zhoršila.

5. HROZBA ÚJMY

5.1. Povaha dotčených subvencí

- (342) Po uložení prozatímních opatření vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že Komise neprokázala souvislost mezi zjištěnými subvencemi a cenovým podbízením a stlačením cen.

⁽⁴⁰⁾ Viz např. tiskový článek AGQM ze dne 14. listopadu 2018: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (poslední přístup dne 22. října 2019).

- (343) Komise s tím nesouhlasila. Existuje jednoznačná souvislost mezi dostupností surového palmového oleje za nízké ceny a cenovým podbízením zjištěným v období šetření, jelikož členové výrobního odvětví Unie, kteří musí pořizovat surový palmový olej na světovém trhu, platí za suroviny mnohem více, a nemohou se tudíž přizpůsobit cenám subvencované indonéské bionafty. Pokračování tohoto programu spolu s dalšími dvěma programy subvencí zjištěnými v rámci tohoto šetření může zachovat vývoz indonéské bionafty s cenovou úrovní, která má negativní dopad na výrobní odvětví Unie.
- (344) Skupina Wilmar se poté vyjádřila k 350. bodu odůvodnění prozatímního nařízení a zopakovala, že existuje přirozená mez dovozu PME do Unie, a Komise tudíž nemůže říci, že tento dovoz poroste.
- (345) Jelikož skupina Wilmar nevysvětlila, co se rozumí tímto „přirozeným omezením“, nebylo možné toto tvrzení ověřit, a je proto zamítnuto. Podle názoru Komise neexistují pro dovoz bionafty z Indonésie do EU žádné překážky (kromě tržní poptávky s výhradou pravidel spravedlivé hospodářské soutěže).
- (346) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu zopakovala body, které byly předloženy v prozatímní fázi a které se týkaly souvislosti mezi zjištěnými subvencemi a hrozbou újmy. Nebyly však předloženy žádné nové argumenty, a její tvrzení byla proto znovu zamítnuta.
- (347) Skupina Wilmar rovněž uvedla, že společnost Masol, největší výrobce PME v Unii, je ve spojení s indonéským výrobcem bionafty, skupinou Musim Mas, a nadnesla otázku, za jakou cenu mohla společnost Masol pořizovat palmový olej z Indonésie.
- (348) Komise se k důvěrným obchodním transakcím jednotlivých společností v Unii ani jinde nevyjadřuje. Komise však zjistila, že společnost Masol pořizuje palmový olej za obvyklých tržních podmínek. Vztah mezi skupinou Musim Mas a společností Masol proto neměl na analýzu újmy vliv.
- (349) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda znovu tvrdila, že fond OPPF nepředstavoval program subvencí a že vývozní dávka uložená na surový palmový olej byla snížena na nulu.
- (350) Komise poukazuje na zjištění uvedená v oddíle 3 týkajícím se subvencování, která jednoznačně potvrzují opak.
- (351) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 349. až 350. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. Významná míra zvýšení subvencovaného dovozu

- (352) Po uložení prozatímních opatření indonéská vláda uvedla, že by Komise měla uvážit vývoj dovozu bionafty z Indonésie po období šetření.
- (353) Komise analyzovala dovoz z Indonésie od konce období šetření do konce června 2019 (tj. od 4. čtvrtletí 2018 do 2. čtvrtletí 2019):

Tabulka 4

Objem dovozu z Indonésie během období šetření a po období šetření

	OŠ	4. čtvrtletí 2018	1. čtvrtletí 2019	2. čtvrtletí 2019
Celkový dovoz bionafty (v metrických tunách) z Indonésie	516 068	139 091	234 677	207 310

Zdroj: databáze Surveillance II.

- (354) Komise uvedla, že ačkoli se období šetření týká čtyř čtvrtletí od 4. čtvrtletí 2017 do 3. čtvrtletí 2018, významný dovoz existoval pouze v posledních dvou čtvrtletích. Pro informaci jsou zmíněná čtyři čtvrtletí období šetření uvedena níže:

Tabulka 5

Objem dovozu z Indonésie během období šetření

	4. čtvrtletí 2017	1. čtvrtletí 2018	2. čtvrtletí 2018	3. čtvrtletí 2018
Celkový dovoz bionafty (v metrických tunách) z Indonésie	0	25 275	227 114	263 678

Zdroj: databáze Surveillance II.

- (355) Údaje prokazují, že dovoz z Indonésie po skončení období šetření pokračoval, a to ve významných množstvích. Vysoký výsledek 263 678 MT ve 3. čtvrtletí 2018 však nelze porovnat s 3. čtvrtletím 2019, jelikož v tomto čtvrtletí je dovoz ovlivněn uložením prozatímních cel. Rovněž první tři čtvrtletí po období šetření nejsou přímo srovnatelná s posledními třemi čtvrtletími období šetření vzhledem k sezónním rozdílům, takže z údajů z období následujícího po období šetření nelze jednoznačně dovozovat, zda by se mělo v budoucnu očekávat podstatné zvýšení dovozu.
- (356) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda uvedla, že při porovnání 2. čtvrtletí roku 2019 s 2. čtvrtletím roku 2018 klesl dovoz z Indonésie o 9 %, a to by proto mělo prokazovat, že se neočekává podstatné zvýšení dovozu.
- (357) Komise toto tvrzení odmítla, neboť rozdíl ve výši 9 % odpovídá 20 000 MT neboli jedné zásilce bionafty. Rozdíl mezi oběma čtvrtletími proto lze vysvětlit jedinou zásilkou připadající na jedno nebo druhé čtvrtletí. Důkazy týkající se jednoho čtvrtletí nejsou rovněž v rozporu se zjištěním Komise ohledně nejednoznačných údajů, pokud jde o to, zda by se v budoucnu mělo očekávat podstatné zvýšení dovozu.
- (358) Indonéská vláda a vyvážející výrobce Wilmar rovněž požadovali, aby Komise uvážila slovo „podstatné“ s ohledem na objem dovozu bionafty z Argentiny, jelikož převážná část nárůstu dovozu obecně pochází z Argentiny. Komise již poukázala na dopad dovozu z Argentiny v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, což indonéská vláda ani skupina Wilmar nezpochybnily. Účinek dovozu z Argentiny je součástí posouzení příčinné souvislosti a nezpochybnuje podstatné zvýšení dovozu z Indonésie.
- (359) Vyvážející výrobce Wilmar požádal, aby Komise uvážila slovo „podstatný“ s ohledem na dovoz z Indonésie před posuzovaným obdobím. Rozšíření analýzy nad rámec posuzovaného období není v souladu s praxí Komise a tento argument byl zamítnut. Jak bylo uvedeno výše, dovoz z Indonésie každopádně zjevně dosáhl objemů, které odpovídají objemům zjištěným již v rámci antidumpingového šetření v roce 2013.
- (360) Skupina Wilmar i indonéská vláda poté poukázaly na ustanovení druhé směrnice o obnovitelných zdrojích energie, která v budoucnu omezí dovoz PME s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy do EU. Komise uvedla, že toto omezení začne platit od konce roku 2023 ⁽⁴¹⁾. Jelikož dopad této směrnice nelze předvídat a PME bude podle této směrnice možno do EU dovážet za stanovených podmínek, byl tento argument rovněž zamítnut, jelikož neovlivňuje stávající analýzu hrozby újmy, kterou indonéský dovoz představuje pro výrobní odvětví Unie v blízké budoucnosti.
- (361) Po poskytnutí konečných informací zopakovala skupina Wilmar své výše uvedené připomínky týkající se pravděpodobnosti vyššího dovozu z Indonésie a znovu Komisi požádala, aby posuzované období rozšířila na období před rokem 2013.
- (362) Komise tyto připomínky zamítla, zejména žádost o umělé prodloužení posuzovaného období, aby se zohlednila období před uložením antidumpingových cel, což není v souladu s praxí Komise. Komise tudíž v tomto případě považovala za vhodné zaměřit se na posuzované období a na vývoj v období následujícím po období šetření.

⁽⁴¹⁾ Čl. 26 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001.

- (363) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda uvedla, že se zdá, že některé země omezují přístup na trh s biopalivy založenými na palmovém oleji, a zmínila konkrétně Norsko a Francii.
- (364) Komise podotýká, že Norsko není členem Evropské unie, a jeho právní předpisy proto nemají na trh EU s bionaftou žádný dopad. Komise však zjistila, že norská vláda uložila (jak se zdá) stejná kritéria udržitelnosti (vysoké riziko nepřímé změny ve využívání půdy), která platí v EU ⁽⁴²⁾. Komise nevidí žádnou souvislost mezi právními předpisy platnými v Norsku a vývozem z Indonésie do EU.
- (365) Indonéská vláda také odkázala konkrétně na předpis přijatý ve Francii, „který od 31. prosince 2019 zakazuje používání palmového oleje v biopalivech“ ⁽⁴³⁾.
- (366) Zdá se, že z analýzy tohoto právního předpisu vyplývá, že dne 1. ledna 2020 přestane francouzská vláda uplatňovat osvobození palmového oleje od daně, a ve Francii se tudíž nebude palmový olej pokládat za biopalivo, ledaže pochází z plantáže s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komise konstatovala, že tento právní předpis vstoupí v platnost teprve v roce 2020. Jedná se o začátek období podle druhé směrnice o obnovitelných zdrojích energie, kdy je dovoz bionafty ze surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, jako je PME, na úrovni celé EU omezen na úroveň roku 2019.
- (368) Komise rovněž podotkla, že jelikož tento právní předpis nabude účinnosti teprve 1. ledna 2020 a pouze ve Francii, nemá žádný dopad na množství PME spotřebované v Unii v roce 2019, a jelikož úroveň z roku 2019 představuje strop pro rok 2020, nebude mít francouzský právní předpis žádný dopad na množství PME dovezené na úrovni celé Unie, které se započítá do pověření k přímíchávání v následujících letech.
- (369) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 351. až 352. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. Dostatečná volně dostupná kapacita a absorpční kapacita třetích zemí

- (370) Po uložení prozatímních opatření indonéská vláda uvedla, že Komise neposkytla konkrétní údaje k prokázání případné schopnosti Spojených států amerických (dále jen „USA“) absorbovat dodatečný vývoz z Indonésie, jak bylo uvedeno v 355. a 356. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.
- (371) Vzhledem k vysoké úrovni platných opatření v USA se Komise domnívala, že není pravděpodobné, že by USA v blízké budoucnosti absorbovaly vývoz z Indonésie.
- (372) Komise rovněž uvedla, že poslední zpráva US GAIN z Jakarty ⁽⁴⁵⁾ analyzovala indonéské vývozní statistiky a prokázala, že vývoz bionafty do USA skončil v listopadu 2016 a nebyl obnoven.
- (373) V reakci na zasláný soubor otázek po období šetření EBB uvedla, že na základě poslední zprávy US GAIN z Jakarty se kapacita v Indonésii podle očekávání do roku 2021 zvýší z 11,5 miliardy litrů na 13 miliard litrů.
- (374) Indonéská vláda rovněž uvedla, že Indonésie přechází z pověření B20 na pověření B30, tj. že přechází z přímíchávání 20 % bionafty do minerální nafty na přímíchávání 30 % bionafty, a že to zvýší domácí poptávku. Na tutéž skutečnost upozornil i vyvážející výrobce Wilmar.
- (375) Ve svých připomínkách k podání EBB ohledně údajů po období šetření indonéská vláda uvedla, že zavedení pověření B30 absorbuje veškerou kapacitu pro výrobu bionafty v Indonésii.

⁽⁴²⁾ Viz například <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (poslední přístup 21. října 2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (poslední přístup 21. října 2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (poslední přístup 21. října 2019).

⁽⁴⁵⁾ Zpráva US GAIN *Indonesia: Biofuels Annual*, Jakarta, 9. srpna 2019.

- (376) Komise vzala na vědomí cíl indonéské vlády, pokud jde o zvýšení pověření k přimíchávání z B20 na B30, vzala však v úvahu rovněž připomínky EBB ze dne 29. dubna 2019, které prokazují, že se indonéské hospodářské subjekty při plnění pověření B20 potýkají s problémy v oblasti distribuce a dostupností infrastruktury pro skladování a přimíchávání a že účelem zvýšení pověření je omezení dovozu minerální nafty, a nikoli snížení vývozu bionafty na jiné trhy, například do EU.
- (377) Komise vzala na vědomí rovněž připomínky EBB uvedené v seznamu B otázek po období šetření, které byly podány dne 6. září 2019, že ačkoliv se počet zařízení pro přimíchávání snížil a jejich velikost se zvětšila, očekává se, že zavedení pověření k přimíchávání B30 potrvá určitý čas. Některá odvětví (např. těžba) požadují odklad zavedení pověření B30; s ohledem na používání paliva B30 mohou být nezbytné technické úpravy vozidel a v případě sektoru, jemuž není uložen závazek veřejné služby, mohou stroje, na něž se vztahuje norma ASTM, pozbýt možnost uplatnění záruky, budou-li používat palivo B30.
- (378) Komise se proto nedomnívá, že přechod z pověření B20 na B30 v blízké budoucnosti podstatně omezí množství bionafty vyvážené z Indonésie do EU, zejména vzhledem k velmi významným volným kapacitám indonéského odvětví výroby bionafty, které podle odhadu US GAIN v roce 2019 činí 30 %.
- (379) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda uvedla, že se Komise nezabývala plně jejím tvrzením, že zavedení pověření B30 představuje závazek indonéské vlády, přičemž plný zkušební provoz bude zahájen v listopadu 2019. Indonéská vláda rovněž tvrdí, že Komise pouze zopakovala argumenty EBB.
- (380) Vyvázející výrobce Wilmar také Komisi požádal, aby se znovu zabývala dopadem pověření B30 na budoucí volnou kapacitu indonéského odvětví výroby bionafty.
- (381) Komise vzala další připomínky indonéské vlády a skupiny Wilmar na vědomí a otázku pověření B30 posoudila s náležitou péčí.
- (382) Poslední zpráva US GAIN z Jakarty však podporuje pochybnosti EBB, pokud jde o to, zda lze pověření B30 dosáhnout ve lhůtě uváděné indonéskou vládou. Zpráva GAIN uvádí, že pověření B20, které představovalo závazný cíl již pro rok 2016, bude pravděpodobně poprvé splněno až v roce 2019, tj. tři roky po stanovené lhůtě.
- (383) Vzhledem k tomu, že průměrný nárůst míry přimíchávání činí 2,5⁽⁴⁶⁾ až 3,2⁽⁴⁷⁾ procentního bodu ročně, zdá se být nárůst z 19,9 % na 30 % během jednoho roku jako mimořádně ambiciózní.
- (384) Komise proto dospěla k závěru, že je nepravděpodobné, že pověření B30 bude splněno v blízké budoucnosti a že v dohledné době významně ovlivní volnou kapacitu v Indonésii.
- (385) V 357. bodě odůvodnění prozatímního nařízení měla Komise za to, že pro indonéské výrobce nejsou dostupné žádné další významné trhy vzhledem k velmi vysoké úrovni cel vztahujících se na dovoz do USA.
- (386) Skupina Wilmar v reakci na to uvedla, že existuje vývoz do Číny a že má za to, že Čína je v budoucnu schopna absorbovat vývoz PME z Indonésie.
- (387) Komise uvedla, že v Číně neplatí žádné pověření k přimíchávání, a prodej se proto neuskuteční na dlouhodobém základě. Ve svém podání na dotazník po období šetření poskytla EBB údaje, které prokazují, že Čína dováží PME pouze účelově, je-li levnější než minerální nafta. Nelze mít za to, že to pro indonéský vývoz představuje životaschopnou dlouhodobou alternativu trvale rostoucí poptávky po bionaftě na trhu Unie v důsledku pověření k přimíchávání.

⁽⁴⁶⁾ Průměr 2011–2019.

⁽⁴⁷⁾ Průměr 2016–2019.

- (388) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar zopakovala své tvrzení ohledně vývozu PME a rovněž palmového oleje z Indonésie do Číny a uvedla, že Čína je „pro indonéskou bionaftu potvrzeným a stabilním vývozním trhem“.
- (389) Skupina Wilmar však uvedla, že Čína dováží bionaftu z palmového oleje „díky nízké ceně“. To je shodné se závěrem Komise v prozatímní fázi, že se dovoz z Indonésie do Číny uskutečňuje pouze tehdy, je-li PME levnější než minerální nafta, a proto je vývoz do Číny založen na existenci zjištěného subvencování.
- (390) Jelikož v Číně není v platnosti žádné pověření k přimíchávání bionafty do minerální nafty, neměla Komise v této fázi k dispozici důkazy, které potvrzují tvrzení skupiny Wilmar, že Čína je potvrzeným a stabilním vývozním trhem pro indonéskou bionaftu.
- (391) Během období následujícího po období šetření připadalo na Čínu přibližně pouze 27 % indonéského vývozu, zatímco na Unii připadalo zhruba 71 %. Navzdory účelovému prodeji indonéské bionafty do Číny je Unie pro indonéské výrobce tudíž stále nejdůležitějším vývozním trhem.
- (392) Po poskytnutí konečných informací indonéská vláda rovněž uvedla, že Čína dováží velké objemy palmového oleje z Indonésie a že se dovoz palmového oleje podle očekávání zvýší, což sníží množství palmového oleje, který je dostupný v Indonésii a který má být přeměněn na bionaftu.
- (393) Komise vzala na vědomí, že indonéská vláda proto očekává, že vyšší poptávka po palmovém oleji v Číně bude uspokojena tak, že se stávající palmový olej odkloní od výroby bionafty za účelem prodeje na vývoz. Nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že vývoz palmového oleje povede k nedostatečným dodávkám palmového oleje pro indonéské výrobce bionafty. Komise očekává, že indonéská reakce na vyšší poptávku po palmovém oleji bude spočívat spíše ve zvýšení nabídky než v odklonu stávajících dodávek od průmyslových činností, jako je výroba bionafty.
- (394) Komise analyzovala vývoz palmového oleje do Číny rovněž na základě zpráv US GAIN z Jakarty pro rok 2019. Zdá se, že se vývoz do Číny zvýšil, nahradil však vývoz do Indie, kde jsou dovozní cla z palmového oleje vysoká.
- (395) Komise proto měla za to, že neexistují žádné důkazy o dlouhodobém zvýšení poptávky po bionaftě vyvážené z Indonésie do Číny a žádné důkazy o tom, že vyšší poptávka po palmovém oleji v Číně povede k nedostatečným dodávkám palmového oleje pro výrobu bionafty určené na vývoz do Evropské unie.
- (396) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 353. až 357. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.4. Cenová hladina dovozu subvencovaných výrobků

- (397) Po uložení prozatímních opatření skupina Wilmar uvedla, že na základě cenového podbízení nelze činit závěr o hrozbě újmy, jelikož cenové podbízení se liší od poklesu a stlačení cen.
- (398) Komise s tím nesouhlasila. Zjištění týkající se významného cenového podbízení jsou učiněna v souvislosti se stavem výrobního odvětví Unie, jehož situace je mimořádně nejistá, ačkoliv mu zjištěné cenové podbízení dosud nezpůsobilo podstatnou újmu. Pokud by toto cenové podbízení pokračovalo, hrozí, že výrobnímu odvětví Unie bude způsobena podstatná újma.
- (399) Komise každopádně v 328. bodě odůvodnění prozatímního nařízení zjistila rovněž stlačování cen a dospěla k závěru, že kvůli tomuto cenovému tlaku ze strany subvencovaného indonéského dovozu nebylo výrobní odvětví Unie schopno využít v období šetření klesající náklady, jelikož tento pokles nákladů muselo plně přenést na své zákazníky, aby zabránilo ještě většímu úbytku podílu na trhu.
- (400) Komise v této souvislosti podotýká, že se vývoz bionafty z Indonésie do Číny uskutečňoval za stejnou cenu za metrickou tunu jako vývoz do EU v roce 2018 a v prvním pololetí roku 2019.
- (401) To rovněž prokazuje obtížnou situaci výrobního odvětví Unie a současnou hrozbu, kterou tento dovoz představuje.

(402) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu uvedla, že o zjištění týkající se cenového podbízení nelze opírat zjištění ohledně hrozby újmy. Komise opět namítá, že zjištěné cenové podbízení představuje hrozbu podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(403) Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila svá zjištění uvedená v 358. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.5. Stav zásob

(404) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry ohledně újmy uvedené v 359. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.6. Závěr

(405) Komise proto dospěla k závěru, že v období šetření představoval dovoz z Indonésie pro výrobní odvětví Unie hrozbu podstatné újmy, a Komise potvrdila své závěry ohledně hrozby podstatné újmy uvedené v 360. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

6.1. Účinek dovozu subvencovaných výrobků z Indonésie

(406) V prozatímním nařízení dospěla Komise k předběžnému závěru, že subvencovaný dovoz z Indonésie vyvolává hrozbu podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.

(407) Komise konstatovala, že zvýšení dovozu v období šetření a cenové podbízení a stlačování cen výrobního odvětví Unie ze strany subvencovaného dovozu vedly k tomu, že výrobní odvětví Unie přišlo navzdory zvýšení výroby a kapacity o podíl na trhu, a zabránily tomu, aby výrobní odvětví Unie využilo jinak příznivou situaci na trhu.

(408) Po poskytnutí prozatímních opatření indonéska vláda a skupina Wilmar uvedly, že výroba a kapacita výrobního odvětví Unie během posuzovaného období vzrostly, a to společně s absolutními objemy prodeje. Rovněž uvedly, že ziskovost výrobního odvětví Unie vzrostla, ačkoli se dovoz z Indonésie zvýšil.

(409) Komise s těmito připomínkami nesouhlasila, zejména pokud jde o zisk výrobního odvětví Unie, který byl v celém posuzovaném odvětví v rozmezí od -1 % do 1 %. Změna ziskovosti v posuzovaném období není proto významná.

(410) Co se týká výroby a kapacity výrobního odvětví Unie, ačkoli se v posuzovaném období v absolutním vyjádření zvýšily, výrobní odvětví Unie nebylo schopno využít plně zvýšení spotřeby a dovoz z Indonésie převzal podíl na trhu od výrobního odvětví Unie.

(411) Indonéský vyvážející výrobce Wilmar uvedl, že v 346. bodě odůvodnění prozatímního nařízení vyvodila Komise předběžný závěr, že neexistují přesvědčivé důkazy o existenci podstatné újmy. Skupina Wilmar poté uvedla, že to je v rozporu s 363. bodem odůvodnění prozatímního nařízení, v němž Komise došla k závěru, že subvencovaný dovoz z Indonésie měl negativní dopad na výrobní odvětví Unie.

(412) Komise nevidí žádný rozpor mezi neexistencí podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a jasným negativním dopadem na výrobní odvětví Unie v rámci analýzy hrozby újmy.

(413) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu předložila body zmíněné v 408. a 411. bodě odůvodnění, které Komise opět zamítá.

(414) Po poskytnutí konečných informací se k tomuto bodu vyjádřila rovněž indonéska vláda. Indonéska vláda znovu uvedla, že nevidí příčinnou souvislost mezi dovozem z Indonésie a výkonností výrobního odvětví Unie. Komise vzala na vědomí zopakované stanovisko indonéské vlády, stále však měla za to, že předchozí analýza prokazuje, že dovoz z Indonésie představuje hrozbu újmy výrobnímu odvětví Unie v případě neexistence opatření.

- (415) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 365. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.2. Další známé činitele

6.2.1. Dovoz z Argentiny

- (416) Po poskytnutí prozatímních informací se indonéska vláda a skupina Wilmar vyjádřily k dopadu subvencovaného argentinského dovozu bionafty na výrobní odvětví Unie. Podle těchto připomínek byl příčinou hrozby újmy pro výrobní odvětví Unie pouze dovoz z Argentiny.
- (417) Jak již Komise uvedla v 368. až 370. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, tento dovoz byl v období šetření součástí hrozby újmy pro výrobní odvětví Unie, a z tohoto důvodu uložila Komise na tento dovoz v únoru 2019 opatření a přijala cenové závazky.
- (418) Skutečnost, že argentinský dovoz představoval v posuzovaném období hrozbu újmy, však neznamená, že hrozbu újmy nepředstavoval rovněž indonéský dovoz, zejména poté, co vstoupila v platnost opatření uložená na dovoz z Argentiny. Při zkoumání hrozby podstatné újmy v blízké budoucnosti nemůže dovoz bionafty z Argentiny nadále představovat hrozbu pro výrobní odvětví Unie, jelikož s ohledem na něj již byla přijata opatření.
- (419) V rámci analýzy hrozby podstatné újmy proto Komise oddělila a rozlišila účinky, které může mít dovoz z Argentiny na výrobní odvětví Unie, od účinků dovozu z Indonésie ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu zopakovala své připomínky týkající se dovozu z Argentiny uvedené v prozatímní fázi, a odpověď Komise označila za „povrchní“. Komise s tím nesouhlasila a uvedla, že účinky dovozu z Argentiny jsou projednány v oddíle 6.2.1 prozatímního nařízení.

6.2.2. Dovoz z ostatních třetích zemí

- (421) Po poskytnutí prozatímních informací indonéska vláda uvedla, že při budoucím zvažování příčiny újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie může být významným faktorem dovoz z Číny, a poukázala na zvýšení množství dovozu z Číny od roku 2017 do období šetření o 25 % a na skutečnost, že od roku 2016 do období šetření byla cena dovozu z Číny nižší než ceny výrobního odvětví Unie.
- (422) Indonéska vláda rovněž uvedla, že ačkoliv jsou ceny dovozu z Číny vyšší než ceny dovozu z Indonésie, neznamená to, že nemohou mít negativní dopad na výrobní odvětví Unie.
- (423) Indonéska vláda také tvrdila, že čínská bionafta používá jinou vstupní surovinu (použitý kuchyňský olej) než indonéska bionafta. Bionafta z použitého kuchyňského oleje vede k vysokým úsporám emisí skleníkových plynů a vztahuje se na ni režim dvojího započítávání podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie. Proto se jeví jako upřednostňovaná možnost dovozu do EU.
- (424) Komise vzala na vědomí existenci dovozu z Číny v období šetření a zkoumala jeho množství a cenu v 372. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, přičemž zjistila, že se dovoz z Číny uskutečňuje v menším množství než dovoz z Indonésie a že cena dovozu z Číny je vyšší než u dovozu z Indonésie.
- (425) Komise uvedla, že cena v Unii představuje kombinaci různých druhů bionafty prodávaných v Unii včetně prodeje s premií s ohledem na dvojí započítávání a bez této premie. Čínský dovoz se skutečně týká jednoho druhu bionafty (vyráběné z použitého kuchyňského oleje), s níž je spojena premie s ohledem na dvojí započítávání.

⁽⁴⁸⁾ Viz zpráva panelu ve věci *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, přijatá dne 22. ledna 2018, body 7.204–7.212.

- (426) Pokud však jde o objem, dovoz z Číny je nižší než dovoz z Indonésie (s podílem na trhu ve výši 1,7 % v porovnání s 3,3 % v případě Indonésie) a čínský dovoz na rozdíl od dovozu z Indonésie podléhá smluvnímu clu ve výši 6,5 %.
- (427) Komise neobdržela žádné důkazy o tom, že tento dovoz má nebo pravděpodobně bude mít negativní dopad na výrobní odvětví Unie nebo na některé z tvrzení týkajících se újmy způsobené dovozem z Číny. Je důležité znovu zdůraznit, že ceny čínské bionafty jsou vyšší než ceny indonéské bionafty. I kdyby měl dovoz z Číny nepříznivý dopad na výrobní odvětví Unie, tento dopad není každopádně takový, aby oslabil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem z Indonésie a zjištěnou hrozbou újmy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.2.3. Dovoz ze třetích zemí po období šetření

- (428) Ve svém podání po poskytnutí prozatímních informací provedla skupina Wilmar analýzu dovozu bionafty ze třetích zemí do EU po skončení období šetření a uvedla, že se dovoz z Číny zvýšil a že dovoz z Malajsie významně vzrostl, přičemž ceny se velmi prudce snížily. Skupina Wilmar dále konstatovala, že ceny dovozu z Číny a Malajsie byly nižší než prodejní cena výrobního odvětví Unie.
- (429) Podle názoru skupiny Wilmar tento dovoz oslabuje a narušuje příčinnou souvislost s hrozbou újmy, která byla zjištěna v prozatímním nařízení.
- (430) Dovoz ze třetích zemí se v období od října 2018 do června 2019 vyvíjel následovně. Odhadovaný podíl na trhu za období devíti měsíců se zakládá na spotřebě v období šetření.

Tabulka 6

Dovoz ze třetích zemí v období od října 2018 do června 2019

	Objem dovozu (v tunách)	Odhadovaný podíl na trhu	Průměrná cena (v EUR)
Argentina	667 678	5,7 %	673
Indonésie	581 086	5,0 %	655
Malajsie	405 482	3,5 %	727
Čína	203 961	1,7 %	796

Zdroj: databáze Surveillance 2.

- (431) Během druhé části období následujícího po období šetření se na dovoz z Argentiny vztahovala vyrovnávací opatření. Ačkoli objemy byly o něco vyšší než dovoz z Indonésie, rovněž argentinské ceny byly vyšší než indonéské ceny, a to navzdory skutečnosti, že se na ně vztahuje smluvní clo ve výši 6,5 %. Tento dovoz nelze proto považovat za tvůrce cen v tomto období. Jak bylo uvedeno výše, jelikož na dovoz bionafty z Argentiny již byla uložena opatření, nemůže tento dovoz nadále představovat hrozbu pro výrobní odvětví Unie.
- (432) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu tvrdila, že by Komise měla vzít v úvahu argentinský dovoz, jelikož cena argentinské bionafty byla v období následujícím po období šetření nižší než cena výrobního odvětví Unie.
- (433) Komise opět konstatuje, že cena dovozu z Argentiny vzrostla po únoru 2019, kdy vstoupila v platnost opatření uložená na argentinský dovoz, a při porovnání cen je proto třeba zohlednit skutečnost, že platí cenový závazek.
- (434) Komise zjistila, že se čínské ceny mezi obdobími šetření a obdobími následujícím po období šetření zvýšily. V období následujícím po období šetření přesahovaly rovněž průměrnou cenu účtovanou výrobním odvětvím Unie, třebaže se na ně vztahovalo smluvní clo ve výši 6,5 %. Podíl tohoto dovozu na trhu se po období šetření navíc stabilizoval.

- (435) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar znovu poukázala na dovoz z Číny a provedla výpočet za účelem porovnání ceny franko přístav určení u čínské bionafty v roce 2018 (826 EUR za MT) s průměrnou prodejní cenou výrobního odvětví Unie během období šetření (794 EUR za MT).
- (436) Jelikož její výpočty prokázaly, že cena čínského dovozu je vyšší než průměrná cena výrobního odvětví Unie a že to se dá očekávat v důsledku toho, že se u čínské bionafty uplatňuje prémie s ohledem na dvojí započítávání, Komise uznala, že výpočet neprokazuje cenový tlak ze strany Číny.
- (437) Ačkoliv se objem dovozu z Malajsie po období šetření zvýšil a jeho cena klesla, toto množství bylo nižší než v případě Indonésie a ceny byly vyšší, třebaže se na ně vztahovalo smluvní clo ve výši 6,5 %. Tento dovoz nelze proto považovat za tvůrce cen v tomto období.
- (438) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar opět upozornila na zvýšení množství a snížení ceny dovozu z Malajsie. Komise zopakovala, že ceny z Malajsie jsou vyšší než ceny z Indonésie a že se na ně vztahuje smluvní clo.
- (439) Ačkoli dovozní statistiky prokazují, že v období následujícím po období šetření došlo k významnému dovozu bionafty z Malajsie a Číny, Komise zastávala i nadále názor, že s ohledem na množství ani cenu není tento dovoz takový, aby oslabil zjištěnou příčinnou souvislost mezi hrozbou podstatné újmy a dovozem z Indonésie.
- (440) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda uvedla, že ceny dovozu uvedené v tabulce 6 nejsou přímo srovnatelné, jelikož bionaftou z Argentiny je čistý SME, bionaftou z Indonésie čistý PME a v případě Číny je bionafta vyrobena z použitého kuchyňského oleje (UCOME).
- (441) Indonéska vláda uvedla, že při výpočtu cenového podbízení provedla Komise úpravu ceny bionafty FAMEO (argentinský SME) za účelem porovnání s PME (indonéska bionafta).
- (442) Indonéska vláda předložila údaje založené na stejné metodice, které prokazují, že srovnatelná cena dovozu z Argentiny v období šetření byla nižší než cena dovozu z Indonésie a srovnatelná cena dovozu z Číny byla v období šetření v souladu s cenou dovozu z Indonésie.
- (443) Výpočet indonéské vlády však nadhodnocuje hodnotu úpravy o 30 % a nezohledňuje smluvní clo vztahující se na dovoz z Argentiny a Číny (které se však nevztahuje na indonéský dovoz).
- (444) Při správném uplatnění úpravy a náležitém zohlednění smluvního cla je situace zcela jiná. Srovnatelná cena dovozu z Číny je podstatně vyšší než cena dovozu z Indonésie a cenový rozdíl mezi argentinským dovozem a indonéským dovozem se výrazně snížil.
- (445) V prozatímním nařízení již bylo uznáno, že argentinský dovoz do jisté míry zapříčinil negativní vývoj některých ukazatelů újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, včetně skutečnosti, že průměrná cena dovozu z Argentiny (i v absolutním vyjádření) byla v období šetření nižší než cena dovozu z Indonésie.
- (446) Argentinské ceny v období následujícím po období šetření nezohledňují plně uložení příslušných opatření, jelikož opatření byla uložena až v únoru 2019, tj. v polovině období následujícího po období šetření.
- (447) Cenové srovnání předložené indonéskou vládou proto neoslabuje příčinnou souvislost mezi dovozem z Indonésie a hrozbou podstatné újmy. Skutečnost, že ke „zranitelnosti“ – tj. větší náchylnosti k budoucí újmě – domácího výrobního odvětví mohly přispět jiné faktory, nebrání zjištění příčinné souvislosti mezi předmětným dovozem a hrozbou budoucí újmy výrobnímu odvětví Unie ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Viz zpráva panelu ve věci *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, přijatá dne 22. ledna 2018, bod 7.233.

6.2.4. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

(448) K vývozu výrobního odvětví Unie neobdržela Komise žádné připomínky.

6.2.5. Cena surovin (vstupního materiálu)

(449) Po poskytnutí prozatímních informací předložila indonéska vláda připomínky týkající se finanční situace výrobního odvětví Unie a souvislosti mezi touto situací a cenou řepkového oleje v Unii. Indonéska vláda uvedla, že ceny řepky byly v celém posuzovaném období vysoké a že to představuje hlavní vysvětlení, proč se výrobnímu odvětví Unie v této době nepodařilo dosáhnout vysokých zisků.

(450) Obchodník s bionaftou, společnost Gunvor, rovněž uvedl, že řepka představuje drahou surovinu pro bionaftu a že tato skutečnost je pravděpodobnou příčinou finanční situace výrobního odvětví Unie.

(451) Komise konstatovala, že výrobci bionafty v Unii zařazení do vzorku používají k uspokojení poptávky v celé Unii a během všech ročních období řadu vstupních materiálů⁽⁵⁰⁾. Komise proto neviděla přímou souvislost mezi cenami řepky a ziskem výrobního odvětví Unie z toho důvodu, že řepka je pouze jedním ze vstupních materiálů, které výrobní odvětví Unie používá k zásobování trhu Unie.

(452) Ve svých připomínkách v 327. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise uvedla, že jednotkové výrobní náklady výrobního odvětví Unie sledovaly během posuzovaného období trend cen.

(453) Komise však rovněž zjistila, že v zinném období 2018–2019 cena bionafty z řepkového oleje („RME“) prudce vzrostla, zatímco cena samotného řepkového oleje byla stálá. Mezi cenou řepkového oleje a cenou RME na trhu Unie neexistuje tudíž stálá souvislost.

(454) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar tento argument zpochybnila a uvedla, že nebyl zohledněn v tabulce 2 ani jinde v dokumentu poskytujícím konečné informace. Tato zvýšení prodejní ceny RME by mělo mít dopad zejména na průměrnou prodejní cenu výrobního odvětví Unie, která byla stálá, jelikož RME je údajně nejčastěji vyráběnou bionaftou v Unii.

(455) Jak je však uvedeno v 296. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, FAMEO je nejběžnější druh bionafty prodávaný výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Průměrná prodejní cena je proto kromě ceny RME ovlivněna FAMEO a také významným množstvím PME a jiných směsí prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Zvýšení ceny RME je plně zohledněno v údajích o ziskovosti, zejména pro 4. čtvrtletí roku 2018. Do jisté míry se odráží rovněž v průměrné prodejní ceně, která byla stálá navzdory cenovému tlaku vyvíjenému významným množstvím subvencovaného dovozu.

(456) Po poskytnutí konečných informací indonéska vláda zopakovala svůj argument, že příčinou nedostatečné ziskovosti v posuzovaném období byly vysoké ceny řepky v Unii. Komise tento argument zamítla z důvodů uvedených v 445. bodě odůvodnění.

(457) Komise proto dospěla k závěru, že ceny surovin, které výrobní odvětví Unie používá, neoslabují příčinnou souvislost.

6.2.6. Vnitřní konkurence v EU a rozdíly ve výkonnosti mezi výrobci v Unii zařazenými do vzorku

(458) Po poskytnutí konečných informací skupina Wilmar požádala, aby Komise vzala v úvahu vnitřní konkurenci mezi výrobci v Unii. Tato žádost však nebyla odůvodněna. Skupina Wilmar také tvrdila, že výkonnost konkrétního výrobce, která se odráží v mikroekonomických údajích, může vést ke zkreslení celkových výsledků vzorku.

(459) Reprezentativnost vzorku z hlediska výroby v Unii uvedená v 265. bodě odůvodnění prozatímního nařízení i z hlediska objemu prodeje se v posuzovaném období prakticky nezměnila.

(460) Komise proto konstatovala, že výrobci v Unii zařazení do vzorku jsou reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie a jejich mikroekonomické údaje jsou reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie. Komise dále uvedla, že analýza situace výrobního odvětví Unie se vždy provádí pro celé výrobní odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

⁽⁵⁰⁾ Komise nemá konkrétní informace o přesném rozčlenění vstupních materiálů používaných výrobním odvětvím Unie.

6.3. Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (461) Komise potvrdila své závěry ohledně příčinné souvislosti uvedené v 377. až 380. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7. ZÁJEM UNIE

7.1. Zájem výrobního odvětví Unie

- (462) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 382. až 384. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení

- (463) Po poskytnutí prozatímních informací indonéska vláda uvedla, že opatření postihnou dovozce, kteří mají vlastní zařízení k přimíchávání bionafty nebo distribuční kanály pro bionaftu.
- (464) Vzhledem k významnému dovozu bionafty z Malajsie, Číny a Argentiny, s ohledem na nějž nejsou uložena žádná opatření, nebo platí cenový závazek, Komise s tímto závěrem nesouhlasila.
- (465) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 388. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. Zájem uživatelů

- (466) Po poskytnutí prozatímních informací indonéska vláda uvedla, že uložení opatření na dovoz z Indonésie vytvoří na trhu Unie monopol výrobního odvětví Unie. To zvýší ceny bionafty pro uživatele.
- (467) Komise uvedená tvrzení zamítla. Za prvé, výrobní odvětví Unie, které je tvořeno mnoha konkurenčními společnostmi, se ani zdaleka neblíží monopolu. Za druhé, dovoz z Argentiny, Číny a Malajsie není dotčen opatřeními uloženými vůči Indonésii. I přes platná ustanovení jsou do Unie stále dováženy významné objemy bionafty z Argentiny na základě závazku.
- (468) Indonéska vláda konstatuje, že pro Unii je nanejvýš důležitý cenově dostupný dovoz bionafty v dostatečném množství. Komise s tímto tvrzením souhlasí, uvedla však, že jelikož obsah bionafty na čerpacích stanicích obvykle nepřesahuje 10 %, negativní účinek zvýšení cen bionafty je pouze částečně přenesen na spotřebitele, není tudíž významný.
- (469) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací skupina Wilmar tvrdí, že prozatímní nařízení nezohlednilo dopad opatření na výrobce motorové nafty.
- (470) Výrobci motorové nafty jsou uživateli bionafty, jelikož pořizují bionaftu před prodejem směsi bionafty a minerální nafty na čerpacích stanicích, jak je uvedeno v 462. bodě odůvodnění. Jelikož při tomto šetření nespolupracovali žádní uživatelé ⁽⁵¹⁾, znamená to rovněž, že při šetření nespolupracovali ani výrobci motorové nafty.
- (471) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 391. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.4. Účinky subvencí, které spočívají v narušení obchodu, a obnovení účinné hospodářské soutěže

- (472) Jelikož nebyly podány žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 393. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.5. Závěr ohledně zájmu Unie

- (473) Žádný z argumentů předložených zúčastněnými stranami neprokazuje, že existují přesvědčivé důvody proti uložení opatření na dovoz dotčeného výrobku.

⁽⁵¹⁾ 389. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

- (474) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 394. až 395. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

8. CELNÍ EVIDENCE

- (475) Po poskytnutí prozatímních informací nesouhlasila EBB se závěrem Komise, že celní evidence dovozu není odůvodněná.
- (476) EBB odmítla odůvodnění Komise, že ustanovení čl. 24 odst. 5 základního nařízení pouze vyžaduje, aby výrobní odvětví Unie poskytlo „dostatečné důkazy pro odůvodnění celní evidence dovozu“, a že mezi ustanoveními čl. 24 odst. 5 a čl. 16 odst. 4 není z hlediska práva žádná souvislost. V čl. 16 odst. 4 jsou stanoveny podmínky pro výběr cla se zpětnou účinností během doby celní evidence.
- (477) EBB za druhé uvedla, že i když je k zavedení celní evidence nutno splnit kritéria stanovená v čl. 16 odst. 4 základního nařízení, Komise může zjistit „kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence, uskutečněným v poměrně krátkém čase způsobena újma, kterou lze těžko napravit“.
- (478) EBB prohlásila, že ustanovení čl. 2 písm. d) základního nařízení umožňuje Komisi mít za to, že se jedná „o hrozbu újmy“, je-li v nařízení zmíněna „újma“.
- (479) Komise s tvrzeními EBB nesouhlasila, jelikož v čl. 16 odst. 4 je objasněno, že Komise musí zjistit „újmu, kterou lze těžko napravit“. „Újma, kterou lze těžko napravit“, se týká situace, kdy v případě neexistence výběru cla se zpětnou působností může být podstatná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie zhoršena kvůli masivnímu dovozu před přijetím opatření. Tak tomu není v případě, kdy jsou zjištěny v rámci šetření založena na hrozbě podstatné újmy.
- (480) Komise se tudíž domnívala, že se čl. 16 odst. 4 základního nařízení na pojem „hrozba újmy, kterou lze těžko napravit“ nevztahuje.
- (481) Komise proto potvrdila zjištění uvedené v 403. a 404. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

9. KONEČNÁ VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ

- (482) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně subvencování, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, by mělo být uloženo konečné vyrovnávací clo, jež zabrání tomu, aby se projevila bezprostřední hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie kvůli subvencovanému dovozu z Indonésie.

9.1. Úroveň vyrovnávacích opatření

- (483) V čl. 15 odst. 1 třetím pododstavci základního nařízení je stanoveno, že výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí.
- (484) V čl. 15 odst. 1 čtvrtém pododstavci se pak uvádí: „*Jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně konstatovat, že není v zájmu Unie určit vyšší vyrovnávacího cla v souladu s třetím pododstavcem, výše vyrovnávacího cla musí být nižší, pokud je takové nižší clo dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.*“
- (485) Komisi nebyly žádné takové informace předloženy, a proto bude úroveň vyrovnávacích opatření stanovena podle čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec.
- (486) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce Wilmar upozornil na neexistenci výslovné analýzy rozpětí újmy. Skupina Wilmar konkrétně uvedla, že rozhodnutí o tom, zda by měla být opatření uložena ve výši napadnutelných subvencí, je nutno učinit na základě veškerých informací předložených zúčastněnými stranami.

- (487) Při tomto rozhodování byly vzaty v úvahu všechny informace předložené zúčastněnými stranami. I když je pravda, že v Unii existuje jen několik stran, které obecně vyslovily nesouhlas s vyrovnávacími opatřeními, tyto strany neposkytly žádné informace o tom, proč by uložení vyrovnávacích cel ve výši napadnutelných subvencí nebylo v zájmu Unie.
- (488) V čl. 31 odst. 7 se konkrétně vyžaduje, aby se pro účely analýzy zájmu Unie k informacím přihlíželo pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost. Podání námitek proti uložení vyrovnávacích cel, jež není odůvodněno, má proto v tomto ohledu pouze velmi omezený význam.
- (489) Jelikož konečná opatření budou v tomto případě vycházet ze zjištěné výše napadnutelných subvencí, není úroveň rozpětí újmy podstatná. Kritérium uvedené v čl. 15 odst. 1 pátém pododstavci se proto nepoužije.

9.2. Nabídky cenových závazků

- (490) Jeden indonéský vyvážející výrobce (dále jen „žadatel“) předložil nabídku dobrovolného cenového závazku v souladu s článkem 13 základního nařízení. Komise nabídku závazku analyzovala a dospěla k závěru, že by jeho přijetí nebylo účelné z níže uvedených důvodů.
- (491) Navrhovaná minimální dovozní cena nebyla vhodná, jelikož nepostačovala k vyrovnání výše napadnutelných subvencí. Podle čl. 13 odst. 1 třetího pododstavce základního nařízení nesmí být zvýšení ceny v rámci cenového závazku vyšší, než je nezbytné k vyrovnání výše napadnutelných subvencí.
- (492) Roční úroveň, tj. roční omezení dovozu podléhajícího závazku, jak navrhl žadatel, zahrnovala celkový vývoz bionafty z Indonésie a byla závazná pro ostatní indonéské vývozce, kteří nabídku závazku nepředložili. Nabídka neuváděla, jak by byla roční úroveň kontrolována, aby bylo zajištěno její dodržování.
- (493) Komise pokládala roční úroveň dovozu za minimální dovozní cenu za příliš vysokou. Tato úroveň překračovala podíl indonéského dovozu bionafty na trhu v období šetření. Spolu s neexistencí čtvrtletního stropu dovozu navrhovaná roční úroveň velmi zvyšovala riziko toho, že v určitých měsících vstoupí na trh Unie vysoký objem dovozu.
- (494) Komise zjistila, že žadatel má velmi složitou strukturu a používá složité prodejní kanály. I na základě dodatečného závazku předloženého s ohledem na prodejní kanály by se zvýšila pravděpodobnost obcházení a křížové kompenzace a nebylo by možné účinné monitorování.
- (495) Komise zaslala žadateli dopis, v němž uvedla důvody zamítnutí nabídky závazku a poskytla mu možnost, aby se vyjádřil. Komise obdržela od žadatele připomínky týkající se minimální dovozní ceny, roční úrovně a rizik křížové kompenzace, a rovněž připomínky v souvislosti s dodatečnými připomínkami EBB k původní nabídce závazku. Spolu se svými připomínkami upravil žadatel rovněž určité prvky nabídky závazku mimo stanovenou lhůtu.
- (496) Ve svých připomínkách nesouhlasil žadatel se závěrem Komise, že minimální dovozní cena nepostačuje k vyrovnání výše napadnutelných subvencí. Žadatel nezměnil metodiku výpočtu navrhované minimální dovozní ceny. Komise na svých zjištěních trvala, a tuto žádost proto zamítla.
- (497) Žadatel rovněž objasnil, že by se roční úroveň stanovená v nabídce závazku vztahovala pouze na dovoz výrobků, které žadatel vyrábí nebo s nimiž obchoduje, do Unie. Žadatel navrhl také snížení roční úrovně a zavedení čtvrtletního stropu s ohledem na používání roční úrovně.
- (498) Komise uvítala vysvětlení týkající se roční úrovně a vzala na vědomí, že podle vysvětlení žadatele je roční úroveň závazná pouze pro žadatele. To patřilo k důvodům, proč Komise považovala úroveň za nadměrnou, jelikož navrhovaná roční úroveň překračovala podíl dovozu všech indonéských vývozců bionafty na trhu během období šetření, zatímco dotyčná úroveň se vztahovala pouze na jednoho vývozce – žadatele. Nově navrhovaná úroveň byla nižší než roční úroveň stanovená v nabídce závazku, avšak nadále zůstala příliš vysoká, jelikož se blížila celkovému objemu dovozu bionafty z Indonésie v období šetření. Komise rovněž podotýká, že upravená nabídka nezmiňovala, jak bude roční úroveň kontrolována, aby bylo zajištěno její dodržování. Komise na svých zjištěních trvala, a toto tvrzení proto zamítla.

- (499) Ve svých připomínkách žadatel nesouhlasil se zjištěním Komise týkajícím se složité struktury a složitých prodejních kanálů žadatele. Žadatel nenavrhl žádné další závazky kromě těch, které byly uvedeny v nabídce závazku. Komise na svých zjištěních trvala, a toto tvrzení proto zamítla.
- (500) Komise měla z důvodů uvedených v 490. až 499. bodě odůvodnění za to, že monitorování závazku je neúčelné a neproveditelné, a konečnou nabídku proto zamítla.

9.3. Konečná opatření

- (501) Na dovoz bionafty pocházející z Indonésie by měla být uložena konečná vyrovnávací opatření v souladu s pravidly stanovenými v čl. 15 odst. 1 základního nařízení, podle něhož konečné clo odpovídá zjištěné celkové výši napadnutelných subvencí.
- (502) Na základě výše uvedených skutečností sazby konečného vyrovnávacího cla vyjádřené v cenách CIF na hranici Unie před proclením činí:

Společnost	Vyrovňovací clo
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Všechny ostatní společnosti	18,0 %

- (503) Individuální sazby vyrovnávacího cla uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí tedy stav týkající se těchto společností zjištěný během tohoto šetření. Tyto celní sazby (na rozdíl od celostátního cla použitelného na „všechny ostatní společnosti“) jsou proto výlučně použitelné na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Indonésie a vyráběného uvedenými společnostmi. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné pro „všechny ostatní společnosti“.
- (504) Pokud společnost následně změní svůj název nebo název jednoho ze svých subjektů, může požádat o další uplatňování této individuální celní sazby. Tato žádost musí být předložena Komisi. Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace umožňující společnosti prokázat, že změna nemá vliv na právo dotyčné společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (505) Pokud by vývoj po období šetření vedl k trvalé změně okolností, mohou být přijata vhodná opatření v souladu s článkem 19 základního nařízení.
- (506) S ohledem na článek 109 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³²⁾ se v případech, kdy má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

9.4. Uvolnění prozatímního cla

- (507) V čl. 16 odst. 2 základního nařízení je uvedeno, že Komise rozhodne o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.
- (508) V čl. 16 odst. 2 je dále stanoveno, že v případě hrozby podstatné újmy se prozatímní cla nevybírají, pokud se nezjistí, že by v případě neexistence prozatímních opatření z hrozby podstatné újmy skutečně vznikla podstatná újma.
- (509) Vzhledem k zjištěním v daném případě se prozatímní částky uvolňují a nevybírají se, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 2 základního nařízení.
- (510) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ⁽³⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažených ve směsi, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 a 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30), pocházejících z Indonésie se ukládá konečné vyrovnávací clo.

2. Sazba konečného vyrovnávacího cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi se stanoví takto:

Společnost	Konečné vyrovnávací clo	Doplňkový kód TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama a PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %	B789
Všechny ostatní společnosti	18,0 %	C999

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního vyrovnávacího cla podle prováděcího nařízení (EU) 2019/1344 se s konečnou platností uvolňují.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. listopadu 2019.

Za Komisi
Předseda
Jean-Claude JUNCKER
